

מאת מכון ממרא - כל הזכויות שמורות

[/https://mechon-mamre.org](https://mechon-mamre.org)

מסכת עירובין פרק א

דף א,א פרק א הלכה א משנה מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט אם יש לו צורת פתח אף ע"פ שהוא רחב מעשר אמות אינו צריך למעט:

דף א,א פרק א הלכה א גמרא ר' יוסה אמר לה סתם רבי אחא בשם רב רבנן ילפין לה מפתחו של היכל ורבי יודה יליף לה מפתח

דף א,ב פרק א הלכה א גמרא האולם אם מפתח האולם דייו ארבעים אמה דתנינן תמן פתח האולם גבוה ארבעים אמה ורוחב עשרים אמר תני רבי חייה אפילו ארבעים חמשים אמה תני בר קפרא אפילו מאה אמה א"ר אבין ר' יודה כדעתיה ורבנן כדעתהון דתנינן תמן וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי רבי יודה וחכמים אוסרין היך מה דתימר תמן את רואה את המלתירה כולו יורדת וסותמת אוף הכא את רואה את התיקרה כולו יורדת וסותמת הוא דעתיה דר' יודה בסוכה הוא דעתיה במבוי הוא דעתהון דרבנן בסוכה הוא דעתהון במבוי ולא דמייא יש דברים כשירים בסוכה ופסולין במבוי כשירין במבוי ופסולין בסוכה דוקרנין כשירין בסוכה ופסולין במבוי ותני כן הביא ארבעה דוקרנין וסיכך על גביהן סוכה כשירה מבוי פסול הדא דתימר בגבוהין ג' למעלה מכותלי המבוי אבל אם אינן גבוהין ג' מכותלי המבוי כשר בשאין בהן רוחב ארבעה אבל אם יש בהן רוחב ארבעה אפילו גבוהין כמה כשר דפנות כשירות בסוכה ופסולות במבוי ותני כן שתים כהילכתן ושלישית אפי' טפח כשר רבי חייה בשם ר' יוחנן שתים של ארבעה ארבעה

טפחים ושלישית אפילו טפח כשר ובמבוי עד שיהא מגופף מארבע רוחותיו רחב מעשר אמות סוכה כשרה ומבוי פסול הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת הדא דתימר על בית סאתיים אבל יתיר מבית סאתיים נעשית כמחיצה שהוקפה זרעים שאין מטלטל בה אלא בארבע אמות

דף ב,א פרק א הלכה א גמרא חמתה מרובה מצילתה בסוכה פסולה ובמבוי כשר סוכה מקורה פסולה מבוי מקורה כשר רבי אמי בשם רב הושעיא לא סוף דבר מקורה אלא נתן מלתרא יש בו רחב ארבעה טפחים מתרת את המבוי רבי אחא רבי חיננא בשם כהנא הלכה כרבי יודה דלא כן מה אנו אמרינן רבי יודה וחכמים תהא הלכה כרבי יודה אלא בגין דא"ר יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בהלכות עירובין ואמר רב נחמן בר יצחק בשם רבי יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי ומקשינן עליה לא כן אמר רבי יעקב בר אידי בשם רבי יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בהילכות עירובין לא כן א"ר יצחק בר נחמן בשם ריב"ל הלכה כרבי יוחנן בן נורי וקשיינן עלה סברין מימר יחיד אצל יחיד הא יחיד אצל חכמים לא אתא רבי יעקב בר אחא רבי יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי ואפילו חכמים החלוקין עליו וכא תהא הלכה כרבי יודה ואפילו חכמים החלוקים עליו שמואל אמר הלכה כדברי המיקל בעירובין א"ל רב חייה בר אשי כגון ההוא דתנינן תמן וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי רבי יודה וחכמים אוסרין א"ל לא עירובין אמרתי אלא מחיצות סבר כהנא כהדא דשמואל לפום כן צריך מימר אין הלכה כרבי יודה לא אמר אלא למעשה מעשרים הא בסוף עשרים כשר ותייא כרב דרב אמר

דף ב,ב פרק א הלכה א גמרא סוף שיעורן להקל רבי יוחנן סוף שיעורן להחמיר רבי חייה בשם רבי יוחנן מבוי שקורתו למעלה מעשרים נותן קורה בתוך עשרים

וממעט בתוך עשרים אמר רבי יוסה והוא שיהא כל הכשר קורה בתוך עשרים רבי חלקיה אמר בשם רבי אחא ואפילו כרב אתיא היא דרב אמר שחיטה מחצה למחצה כשירה ולמה אמר פסולה מפני מראית העין שאם תימר שיתן בתוך עשרים אף הוא נותן למעלה מעשרים: ימעט: כיצד ימעט עושה איסטבא על פתח המבוי ומתיר המבוי כמה יהא בה רבי אחא בשם רבי הושעיה ארבעה טפחים כדי מבוי רבי יוסה אומר טפח כדי קורה חברייה אמרין כל שהוא הרי אין כאן גובה עשרים אמה על רוחב טפח לא היה גובה עשרה טפחים צריך לחוק כמה יחוק רבי אחא אמר ד' אמות כדי מבוי רבי יוסה אמר ד' טפחים כדי מקום ר' יעקב בר אחא ר' יוסה בשם ר' יוחנן עושה חריץ על פתח המבוי עמוקר י' ורחב ד' ומתיר המבוי בין מבפנים בין מבחוץ והוא שיהא בתוך ג' לכותלי המבוי ואפילו כמאן דמר תמן ארבעה מודי הכא בג' תמן חוץ למבוי ברם הכא בתוך המבוי. עשה גדר בפתח המבוי גבוה עשרה ורחב ארבעה ומתיר המבוי בין מבפנים בין מבחוץ היה שם גדר אם מתלקט הוא עשרה טפחים מתוך ג' צריך קורה ואם לאו אין צריך אית תניי תני מתוך ארבע מאן דמר

דף ג,א פרק א הלכה א גמרא מתוך שלש רבנן מאן דמר מתוך ארבע ר"מ היה מונדרן באמצע המבוי לעליונים נידון משום חריץ לתחתונים משום גדר: הרחב מעשר אמות ימעט: כיצד ממעט נותן מלתרה בפתח המבוי ומתיר המבוי לרוחב איתמרת ורבנן עבדין לה אפילו בגבוה ולא כפרוץ למלואו הוא נעשית כאכסדרה רבי מתיר אכסדרה בבית שריי כמה עמודין היה בה רבי יעקב בר אחא אמר ר' חייא ר' יוסה חד אמר ששה וחד אמר שמונה א"ר יעקב בר אחא ולא פליגי מאן דמר ששה לא מחשב אילין תרין ברייה מאן דמר שמונה מחשב אילין תרין ברייה רבי יעקב בר אחא בשם ר"א לא סוף דבר ששה לא סוף דבר שמונה אלא אם היו רבים בוקעין בה אפי' שנים יהו אסורין אם אין הרבים בוקעין בה אפי' כמה יהו מותרין מה

דהוא עבדא הויה עבדה ואכסדרא שנפרצה למלואה
לר"ה רבי לא ורבי יוחנן תריהון אמרין מטלטלין
בכולה שמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע
אמות אמר רבי יוסי ולא מודי שמואל במבוי שהוא
מקורה למעלה מעשרים אמה שהוא כשר אלא מיסבור
סבר שמואל והוא שיהא כל הכשר קורה בתוך עשרים
אתא רבי אחא רבי חיננא בשם רבי הושעיה והוא
שיהא הכשר הקורה בתוך עשרים אמר רבי יוסי ואפילו
דסבר שמואל במבוי המקורה למעלה מעשרים אמה
כשר לא דמי מבוי לאכסדרא מבוי נעשה לתשמיש
בתים אכסדרא לא נעשית אלא לתשמיש דבר אילו
מבוי שאינו מקורה ונתן הקורה בתוך עשרים שמא
אינו כשר אילו אכסדרא שאינה מקורה ונתן הקורה

דף ג, ב פרק א הלכה א גמרא בתוך עשרים שמא כלום
היא היה רחב בתוך חמש עשרה אמה ר' בא ורב הונא
בשם רב עושה פס של ג' אמות וכל שהוא מרחיקו מן
הכותל שתי אמות אותו וכל שהוא נידון לשם לחי
והשאר והוא שיהא העומד רבה על החלל ויעשה פס
ארבעה טפחים ולא כן תני עושה פס של ארבעה טפחים
א"ר בא בר פפי כדי להתיר שניהן בלא קורה אית תניי
תני מעמיד קנה ודוקרן אית תניי עושה פס של
ארבעה טפחים א"ר יוסה הלכה כאומר עושה פס
ארבעה טפחים תני רשב"ג אומר מבוי שיש לו שני
פתחים נותן קורה באחד מהן ומתיר רבי אחא בשם
רבי לוי אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל א"ר בא והוא
שהעמיד קנה ודוקרן אבל אם עשה פס ארבעה טפחים
הלכה כרשב"ג. ותני כן מבוי שיש לו ארבעה פתחים
נותן קורה באחד מהן ומתיר א"ר יוסי והוא שנתן על
האמצעי אבל אם נתן על החיצון ניחא עומד שכאן
מתיר פירצה שכאן ומי מתיר פירצה של הלן א"ר שמי
תיפתר כרבן שמעון בן גמליאל ולית את שמע מינה
כלום מבוי עקום ומפולש רבי יוחנן אומר נותן לחי
וקורה מיכן ועושה צורת פתח מיכן ריש לקיש אמר
נותן לחי או קורה ומתיר

דף ד, א פרק א הלכה א גמרא על דעתיה דריש לקיש בקשו לעשות להן תקנה אלו משתמשין עד מקום הכותל ואלו משתמשין עד מקום הכותל ולא נמצאו שתי רשויות משתמשות ברשות אחת אלא אלו משתמשות דרך עקמומיות ואלו משתמשות דרך עקמומיות ולא נמצא שתי רשויות משתמשות ברשות האסורה להן רב ושמואל רב כר"י ושמואל כר"ל ר"י וריש לקיש הוון שריין בשקקה דר' יצחק ריש לקיש טיטל כדעתיה ר"י לא אסר ולא טילטל א"ר יוחנן הניחו לבני מבוי שיהו שוגגין ואל יהו מזידין מה טילטל לא טילטל אין תימר טילטל מחלפה שיטה ר' יוחנן אין תימר לא טילטל יואסר לבני המבוי ר' יוחנן ביטל רשותו א"ר אחא כף ריש לקיש לר' יוחנן וטלטל א"ר מתניה ויאות

דף ד, ב פרק א הלכה א גמרא מה טעמא דרבי מאיר עשו אותו כשוגג אצל מזיד מה טעמא דרבנן מכיון שחשודין הן לטלטל כמזידין הן אמרין ליה אין כיני יעשה שונאין של רבי יוחנן כצדוקי אצל בני המבוי ויואסר לבני המבוי אמר רבי יוסי בי רבי בון צדוקי חשוד לטלטלו וכא מה אית לך מה נפק מביניהון היה עשוי כמין כי ר' יוחנן אמר נותן לחי וקורה מיכן ועושה צורת פתח מיכן ריש לקיש אמר אפילו כמה קורות אינן מתירין אותו רב ירמיה בשם רבי בון מבוי שנפרץ מכנגדו ארבעה מן הצד יותר מעשר חברייה בשם רב לא שנייה בין שכנגדו בין מן הצד ארבעה הוון בעיי מימר מאן דמר מן הצד יותר מעשר הא עשר מותר בשיש שם רוחב ארבעה מאן דמר בין מכנגדו בין מן הצד ארבעה בשאין שם רוחב ארבעה ולא כן סברנן מימר רב כרבי יוחנן וא"ר יוסי בי רבי בון כדי לעשות כל

דף ה, א פרק א הלכה א גמרא הרשות כאחת. מבוי שנפרץ מצידו כלפי ראשו רבנן דקיסרין א"ר חיייה ר' יוסה אם יש שם עומד ארבעה צריך קורה ואי לא לא צריך מה בינו למבוי שיש לו שני פתחים אילו מבוי שיש

לו שני פתחים שמא אינו נותן קורה על אחד מהן ומתיר
אמר רב נחמן בר יעקב ומבוי שיש לו שני פתחים אין
דרך בני אדם ליכנס בפתח הזה ולצאת בזה ברם הכא
דרך בני אדם ליכנס בפתח זה ולצאת בפירצה קורה
אחת מהו שתתיר שני מבואות ר' ירמיה אמר רבי זירא
ורבי אבהו חד אמר אסור וחד אמר מותר מאן דמר
אסור בניתנין למעלה מג' לכותלי המבוי מאן דמר
מותר בניתנין למטה מג' בכותלי המבוי רבי זעירה בעי
חצר במה היא ניתרת אשכח תני רבי אומר בפסח אחד
וחכמים אומרים בשני פסין רבי ירמיה בשם רבי חייה
הלכה כדברי האומר בשני פסין ובלבד פס של ארבעה
טפחים מיכן ופס של ארבעה טפחים מיכן ור' יוסה
בשם רבי יוחנן הלכה כדברי האומר בשני פסין ואני
אומר בפס אחד ובלבד פס של ארבעה טפחים מיכן ופס
של ארבעה טפחים מיכן ואין כאן אלא פס ג' טפחים
מיכן וג' טפחים מיכן הוי דו אמר בשם רבי יוחנן פס
וכל שהוא מיכן ופס וכל שהוא מיכן רבי זעירא רב חונא
בשם רב מבוי שארכו ורחבו שוין אינן ניתרות בלחי
וקורה אלא בפסים כחצר שמעה שמואל מיניה ולעתה
בתריה ארבעין זימנין רבנן דקיסרין לא אמרין כן אלא
שמואל שאיל לרב כמה יהא אורכו יותר על רחבו אגיב
וא"ל

דף ה, ב פרק א הלכה א גמרא כל שהוא ולעתה בתריה
ארבעין זימנין דאת מבעי רב ולא משכח יתיה תמן
תנינן שהמבוי לחצירות כחצר לבתים כמה חצירות יהו
במבוי רב ושמואל תרויהון אמרין אין להן פחות
משתים ר' יעקב בר אחא בשם ר' יוחנן אפי' חצר אחת
מיכן וחצר אחת מיכן רבי אחא ר' חנינא בשם ר"י אמר
אפי' חצר מיכן ובית מיכן בית מיכן וחנות מיכן רב
נחמן בר יעקב בשם רבי יוחנן מבוי אין פחות משני
חצירות חצר אינה פחותה משני בתים מבוי שאורכו
ורחבו שוין אינו ניתר בלחי וקורה אלא בפסים כחצר
שמואל שאל לרב כמה יהא ארכו יתר על רחבו והוא
א"ל כל שהוא ההין דר"א דארעא דישראל מה בעו

חמשה מבואות פתוחין למבוי עומד מרובה על הפרוץ ופרוץ מרובה על העומד א"צ קורה אם יש ביניהן ד"א הופלג תני רבי הושעיה פתחים פתוחין לרשות הרבים נפתחים נעשה מקומם ר"ה ננעלים נעשה מקומם רשות היחיד מבואות המפולשים לים כמפולשים לבקעה וההן שקקה דר' חנין לא צריך צורת פתח שהוא כמתלקט עשרה טפחים מתוך שלש תקנה תיקנו בו כדי להתיר בתים שלמטן: אם יש לו צורת פתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אינו צריך למעט: חנניה בר שילמיא הוה יתיב מיתנא לחייה בריה דרב אפיק רב רישיה מן כוותא א"ל לית כן א"ל ולא ניתנייה כן א"ל דתניתיה ואודעיה דלית כן אבא בר הונא אמר צורת פתח שאמרו קנה מיכן וקנה מיכן וגמייא על גביהן רבי ינאי בי רבי ישמעאל בשם רשב"ל

דף נ,א פרק א הלכה א גמרא ציר וכן ציר לא יהא מחוסר אלא דלת. תני ר' חייה כיצד מתירין רה"ר רבי יהודה אומר לחי מיכן ולחי מיכן קורה מיכן וקורה מיכן וחכמים אומרים לחי וקורה מיכן ועושה צורת פתח מיכן רבי ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק ציר וכן ציר לא יהא מחוסר אלא דלת אמרה רבי ירמיה קומי רבי זעירה א"ל ומה בידך ר' אילא בשם רבי יוחנן צורת הפתח שאמרו קנה מיכן וקנה מיכן על גביהן א"ר יוסה רבנן דהכא כדעתון ורבנין דתמן כדעתון רבנן דתמן דאינון אמרין צורת הפתח שאמרו קנה מיכן וקנה מיכן וגמייא על גביהן ואינון אמרין לית כן ורבנן דהכא דאינון אמרין ציר וכן ציר לא יהא מחוסר אלא דלת ואינון אמרין דאית כן חנניה בן אחי ר' יהושע אומר בית שמאי אומרים דלת מיכן ודלת מיכן וכשהוא מכניס מוציא ונועל ובית הלל אומרין דלת מיכן וצורת פתח מיכן. אמר שמואל הלכה כחנניה בן אחי ר' יהושע ולא דא היא קדמייתא א"ר בא על ידי דלת הוא ננעול הורי רבי אחא בההן דעבד צורת פתח שהוא צריך להיכנס לפנים מארבע אמות רבי אייבון הורי כההן. רבי זעירה בשם רב חסדא יתידות

היוצאות מכותלי המבוי אדם נותן עליהן את הקורה ומתיר את המבוי והן שיהו בתוך ג' לכותלי המבוי תרין אמורין חד אמר והן שיהיו בריאות כדי לקבל את הקורה ואריחיה וחרנה אמר אפילו אינן בריאות לקבל את הקורה ואריחיה ר' זעירא בעי תחת הקורה אסור ומתיר את המבוי א"ר אחא בר עילה ולמה לא א"ל ולא אשכחנן כן על דשמואל דאמר שמואל תחת הקורה אסור ומתיר את המבוי ר' זעירא בשם שמואל תחת הקורה ובין לחיים נידון כאסקופה רבי זעירא בעי כהיידא אסקופה כאיסקופה מותרת או כאיסקופה אסורה אמר רבי זירא עד דאנא תמן איצטרכא לי וכד סליקת להכא שמעית רבי יסא בשם רבי יוחנן איסקופה הגבוהה י' ואין רחבה ד' מותר לכאן ומותר לכאן ובלבד שלא

דף ו, ב פרק א הלכה א גמרא יחליף א"ר מנא קומי רבי יוסי חמי מה אמר לא אמר אלא בשאין שם רוחב ארבעה אבל יש שם רוחב ארבעה אסורה א"ל והדא היא אמלתרה אילו מלתרה שמא אינה מותרת רבי זעירא אמר שמואל ורבי יוחנן שמואל אמר תחת הקורה אסור ורבי יוחנן אמר מותר הכל מודין על בין לחיים שאסור ותני כן מבוי העשוי לחיים לחיים אם יש בין זו לזו ד' טפחים מטלטלין עד החיצון ואם לאו מטלטלין עד הפנימי רבנן דקיסרין בשם ר' עוקבא בשאין החיצון עודף אבל אם היה חיצון עודף מטלטלין עד החיצון :

דף ו, ב פרק א הלכה ב משנה הכשר המבוי בית שמאי אומרין לחי וקורה ובית הלל אומרין או לחי או קורה ר"א אומר לחיים משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני רבי עקיבה לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שהוא או בלחי או בקורה ועל מה נחלקו על רוחב מארבע אמות ועד עשר שב"ש אומרין לחי וקורה וב"ה אומרין או לחי או קורה א"ר עקיבה על זה ועל זה נחלקו :

דף ו, ב פרק א הלכה ב גמרא מה לחיים לחיים וקורה כבית שמאי לחיים ולא קורה כבית הלל ג' כר' יוסי כל שהוא כרבנין נישמעינה מן הדא מעשה שהלך ר"א אצל רבי יוסי בן יוסי בן פרורה תלמידו לאובלין והראהו מבוי אחד ולא היה בו אלא לחי אחד בלבד אמר לו עשה לו לחיים אמר לו מה את אמר לי לסותמו אמר לו יסתם וכי מה ראייה רשות לשבת לבוא לכאן הדא אמרה ג' כר' יוסי אין תימר כל שהוא כרבנן כל שהוא סותם תני והלכה כדברי התלמיד

דף ז, א פרק א הלכה ב גמרא דלכן מה נן אמרין כב"ש ויש הלכה כב"ש ולא כב"ה אלא בגין דתני רבן שמעון בן גמליאל אומר מבוי שאין בו ארבעה טפחים אינו צריך קורה דברי חכמים רב הונא בשם רב מבוי שהיא פחות מארבע אמות אינו צריך כלום :

דף ז, א פרק א הלכה ג משנה קורה שאמרו רחבה כדי לקבל אריח והאריח חצי לבינה של ג' טפחים דייה לקורה שתהא רחבה טפח כדי לקבל אריח לאורכו :

דף ז, א פרק א הלכה ג גמרא אמר ר' בא כדי לקבל עליו דימוס של ארחין לאורכו תני רבן שמעון בן גמליאל אומר כדי לקבל עליו דימוס של ארחין לרוחבו מה ביניהן א"ר שין ברויות ביניהן על דעתיהן דרבנן ארבעין ארחין על דעתיה דרבן שמעון בן גמליאל עשרה ארחין שתי קורות בזו חצי טפח ובזו חצי טפח כמה יהא ביניהן ר' זעירא אמר חצי טפח מה בין חצי טפח מיכן וחצי טפח מיכן וחצי טפח באמצע תני רבי הושעיה טפח שתי קורות בזו שליש וכל שהוא ובזו שליש וכל שהוא וביניהן פחות משליש יבא כיי דמר רבי יוחנן העומד והחלל מצטרפין בארבעה והוא שיהא עומד רבה על החלל קורה שהיא יוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל השני או שהיו שתים זו כנגד זו אם יש בין זו לזו ג' טפחים צריך קורה ואם לאו אין צריך קורה.

דף ז, ב פרק א הלכה ג גמרא אית תניי תני ארבעה מאן דמר שלשה כדי עבירת אדם מאן דמר ארבעה כדי מקום. קורה שראשה אחד למעלה מעשרים אמה וראשה אחד למטה מעשרים אמה רואין שאילו יגוד בתוך ג' טפחים והיא נראית בתוך עשרים אמה מותר ואם לאו אסור קורה שראשה אחד למעלה מעשרה טפחים וראשה אחד למטה מעשרה טפחים רואין שאילו יגוד בתוך ג' והיא נראית בתוך עשרה טפחים מותר ואם לאו אסור שתי קורות זו למעלה מזו רבי יוסי בי רבי יודה אומר רואין את התחתונה כאילו היא למעלן והעליונה כאילו היא למטה ובלבד שלא תהא העליונה למעלה מעשרים אמה והתחתונה למטה מעשרה טפחים אשכח תני רבי יוסה בי רבי יודה בשיטת אביו וחלוק על אביו בשיטת אביו דו אמר רואין את התחתונה כילו היא למעלן והעליונה כילו היא למטן וחלוק על אביו דו אמר ובלבד שלא תהא העליונה למעלה מעשרים אמה והתחתונה למטה מעשרה טפחים. אין תימר בשיטת אביו הוא אפילו למעלה מכמה רבי יוסה חנינא בר שלמיא רבי יודן חנינא בר שילמיא בשם רב והוא שתהא העליונה בתוך שלשה טפחים לתחתונה :

דף ז, ב פרק א הלכה ד משנה רחבה כדי לקבל אריח ובריאה כדי לקבל אריח ר' יהודה אומר רחבה אע"פ שאינה בריאה :

דף ז, ב פרק א הלכה ד גמרא תני ר"ש אומר ברייה אע"פ שאינה רחבה רב הונא בשם רב הלכה כר"מ שמואל אמר הלכה כרבי יודה ורבי יוהשע בן לוי אמר הלכה כר"ש אמר ר"ש בר כרנסא מכיון דתימר הלכה כהדין והלכה כהדין מאן דעבד הכין לא חשש ומאן דעבד הכין לא חשש. א"ר מנא מכיון דאיתמר הלכה כרבנן שבקין ליחיד ועבדין כרבנן רב אזל לחד אתר חמא חד מבוי שריתיה בליחיא יהב לה בחוטרא ואפלה א"ל רב חונא דיקלא קאים א"ל רב עינוי דרב חונא גבה ועינוי דרב לית אינון גבה אלא הריני אוסר להן משם

קורה ולשבת הבאה אני מתיר להן משום לחי שיהיו יודעין שאם ינטל הדקל שהוא אסור לטלטל ואית בעי מימר דלא יהוון סברין כרבי יודה דרבי יודה אמר רחבה אע"פ שאינה ברייה דרבי חיננא

דף ח, א פרק א הלכה ד גמרא לא אמר כן אלא רב אזל לחד אתר חמא חד מבוי שניטל קורתו ואסר לה א"ל רב חונה דיקלא קאים א"ל רב עינוי דרב חונה גבה ועינוי דרב לית אינון גבה אלא הריני אוסר להן משום קורה ולשבת הבאה אני מתיר להן משום לחי שיהיו יודעין שאם ינטל הדקל שהוא אסור לטלטל אית דבעי מימר דלא יהוון סברין כרבי יודה דתנינן תמן אי זהו קרפף כל שהוא סמוך לעיר דברי רבי יודה והכא הוא אומר הכן א"ר מנא כבית דירה עבד לה רבי יודה:

דף ח, א פרק א הלכה ה משנה היתה של קש או של קנים רואין אותה כאילו היא של מתכת עקומה רואין אותה כאילו פשוטה עגולה רואין אותה כאילו היא מרובעת אם יש בהקיפה ג' טפחים יש בה רוחב טפח:

דף ח, א פרק א הלכה ה גמרא למי נצרכה לר' יודה דר' יודה אמר רחבה אע"פ שאינה בריאה: עקומה רואין אותה כאילו היא פשוטה: רבי אחא בשם ר' זעירא רבי יודה היא ר' יוסה בשם ר' יוסה בשם ר' זעירא דברי הכל היא והוא שתהא עקמומית מן הצד עקמומית שאינה מעכבת את המבוי אבל עקמומית שהיא מעבת את המבוי הרי זו אסורה ואי זהו עקמומית שהיא מעכבת את המבוי כל שאילו יגוד ואין בין זו לזו ג': עגולה רואין אותה כאילו היא מרובעת עוד היא דר' יודה מן היס למדו (מלכים א ו) ויעש את היס מוצק עשר באמה וגוי איפשר לומר עגול שכבר נאמר מרובע איפשר לומר מרובע שכבר נאמר עגול

דף ח, ב פרק א הלכה ה גמרא אין תימר עגול נמצאת אומר ק"ס ידות טהרה הוא מחזיק אין תימר מרובע נמצאת אומר ק"ב ושתי ידות טהרה היה מחזיק אמור

מעתיקה שתי אמות העליונות עגולות היו שלש אמות התחתונות מרובעות היו נמצאת אומר מאה וחמשים ידות טהרה היה מחזיק כתוב אחד אומר (מלכים א ז) אלפיים בת יכיל וכתוב אחד אומר (דברי הימים ב ד) מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל איפשר לומר אלפיים שכבר נאמר שלשת אלפים איפשר לומר שלשת אלפים שכבר נאמר אלפיים בת נמצאת אומר אלפיים בלח שהן שלשת אלפים ביבש מיכן למדו חכמים ארבעים סאה בלח שהן כוריים ביבש :

דף ח,ב פרק א הלכה ו משנה לחיים שאמרו גובהן עשרה טפחים רוחב ועוביין כל שהן רבי יוסי אומר רחבן שלשה טפחים :

דף ח,ב פרק א הלכה ו גמרא מתניי במשוכין מן הכותל אבל אם היו סמוכין לכותל אוף רבי יוסי מודה ותני כן עשה לחיים למבוי אם גבוהין מן הארץ פתוח מגי או שהיו סמוכין לכותל פחות מגי מותר : גי : והוא שיהא העומד רב על החלל אבני הבניין היוצאות מן הבניין אם אין בין אחת לחבירתה גי טפחים נידון כלחיים קרן זוית יוצא מיכן וקרן זוית יוצא מיכן נידון כלחיים כותל הנכנס ונראה כפס מבפנים ושוה מבחוץ או שנראה כפס מבחוץ ושוה מבפנים נידון כלחיים

דף ט,א פרק א הלכה ו גמרא היה משוך אבא בר רב חונה אומר רואין אותו כילו הוא כנוס התיב רב חסדאי והתנינן חצר גדולה שנפרצה לקטנה הגדולה מותרת והקטנה אסורה ויעשו כותלי גדולה כלחיים אצל כותלי קטנה והותרה קטנה א"ל אבא בר רב חונה תיפתר במשוכין יותר מעשר תני רבי שיין קומי רבי אחא בגדולה אחת עשרה ובקטנה עשר איתבעת מתניי ולא אישתכחא א"ל אחא כן אמר רשב"ל כל משנה שלא נכנס לחבורה אין סומכין עליה א"ר יוסה אתיאי כמן דמר חצר ניתרת בשני פסין ובלבד פס של ארבעה טפחים מיכן ופס של ארבעה טפחים מיכן א"ר יוסה בי רבי בון ואפילו תימא כן אתיא כמאן דמר חצר ניתרת

בב' פסים ובלבד פס של ד"ט מיכן ופס של ד"ט מיכן
רב עוקבה בשם רבנן דתמן לגדולה הן נידונות ואינן
נידונות לקטנה כותל שצידו אי' יוצא וצידו אי' כנוס
כהנא אמר נותן את הקורה לוכסן ומשתמש לוכסן רבי
אחא בשם כהנא נותן הקורה לוכסן ומשתמש לוכסן
ובלבד שלא תהא הקורה משוכה יותר מעשר ומדר'
יוסי קיימא רב אבדימי נחיתה ובלבד שלא תהא
הקורה משוכה יותר מעשר רבי אחא בשם רשב"ל
ובלבד שלא יהא הכותל משוך יותר מארבע אשכחת
אמר מה דצריכא להן פשיטא להן אמר רבי עולא
משלשה ועד ארבעה היא מתני'

דף ט,ב פרק א הלכה ו גמרא פחות משלשה אפילו
יותר מעשר מותר ארבעה אפילו פחות מעשר אסור
אלא אם כן אנן קיימין משלשה ועד ארבעה :

דף ט,ב פרק א הלכה ז משנה בכל עושין לחיים אפילו
בדבר שיש בו רוח חיים ר"מ אוסר ומטמא משום גולל
ור"מ מטהר כותבין עליו גיטי נשים רבי יוסי הגלילי
פוסל :

דף ט,ב פרק א הלכה ז גמרא תני כל דבר שיש בו רוח
חיים עושין אותו דופן ואין עושין אותו לחי דברי ר"מ
וחכ"א אין עושין אותו דופן אבל עושין אותו לחי א"ר
אחא חד תנא הוא מאן דמר עושין אותו דופן עושין
אותו לחי ומאן דמר אין עושין אותו דופן אין עושין
אותו לחי. אמר ר' יוסה תרין תנאין אינון ולמה עושין
אותו דופן שאילו ישמט אינו מרגיש ואין עושין אותו
לחי שאילו ישמט הוא מרגיש קם ר' יושוע דרומיא עם
תלמידוי דר' אחא אמרו לו אמרין דבתריה דהיא
פליגא על רבכון וחכ"א אין עושין אותו דופן אבל עושין
אותו לחי. מה אם בשעה שאילו ישמט אינו מרגיש את
אמר מותר כאן שאילו ישמט הוא מרגיש לא כל שכן
הוי תרין תניין אינון על דרבי אחא היכמה דתימר תמן
תרין תניין אינון על דרבי יוסי כן את אמר אוף הכא
תרין תניין אינון על דרבי אחא ר"ש בר כרסנא בשם

רבי אחא ר"מ ורבי יוסי ורבי אלעזר בן עזריה שלשתן אמרו דבר אחד ר"מ דלחיים מטמא משום גולל ר"מ מטהר רבי יוסה דאהילות רבי יוסה אומר הבית שבספינה אינו מביא את הטומאה ר"א בן עזריה דתני מעשה בי רבי אלעזר בן עזריה ור"ע שהיו באין בספינה ועשה ר"ע סוכה בראש הספינה ובאת הרוח והפריחתה אמר לו ראבי"ע עקיבה היכן סוכתך מה טעמא דר' יוסי הגלילי ספר מה ספר מיוחד שאין בו רוח חיים אף כל דבר שאין בו רוח חיים מה ספר דבר מיוחד שאינו אוכל אף כל שאינו אוכל מה טעמא דרבנן מה ספר מיוחד שהוא בתלוש אף כל דבר שהוא

דף י, א פרק א הלכה ז גמרא בתלוש על דעתיה דר"י הגלילי ידות אוכלין כאוכלין. נישמענה מן הדא כתבו על קרן הצבי וגדרו וחתמו ונתנו לה כשר מפני שגדדו ואח"כ חתמו הא אם חתמו ואח"כ גדדו לא ר' אחא בשם ר' מיישא והוא שכתב על זכרותו של קרן אבל אם כתב על נרתיקו כפרוש הוא וכשר ר' יונה בעי אף לענין הכשר זרעים כן היך עבידא חישב עליהן שירדו על הבהמה ומן הבהמה על האוכלין תמן א"ר יוסי הגלילי ספר מה ספר מיוחד שאין בו רוח חיים אף כל דבר שאין בו רוח חיים אוף הכא כן או שנייא היא דכתיב (ויקרא יא) וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא מעתה אפילו חישב שירדו לבורות לשיחין ומערות שנייא היא הכא דכתי' כלי:

דף י, א פרק א הלכה ח משנה שיירה שחנתה בבקעה והקיפיה כלי בהמה מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא גדר גבוה יי טפחים ולא יהו פרצות יתירות על הבנין כל פירצה שהיא כעשר אמות מותרת מפני שהיא כפתח יותר מיכן אסור:

דף י, א פרק א הלכה ח גמרא רב אדא בשם ר' חסדייא למי נצרכה לר' יוסה בי ר' יודה דר"י בי ר' יודה אומר כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה ומודה הוא הכא ותני כן בכל עושין מחיצות אפילו

אוכפין אפילו עביטין אפילו גמלים ובלבד שלא יהא בין איכוף לאיכוף מלוא איכוף בין עביט לעביד מלוא עביט בין גמל לגמל כמלוא גמל ובלבד שלא יהא עומד כנגד עומד ופרוץ כנגד פרוץ אלא עומד כנגד פרוץ ופרוץ כנגד עומד נמצאת אומר לענין כלאים כל הפחות מג' כסתום מג' ועד ארבעה

דף י, ב פרק א הלכה ח גמרא אם העומד רבה על הפרוץ מותר ואם הפרוץ רבה על העומד אסור מארבע ועד עשר אם העומד רבה על הפרוץ מותר אם הפרוץ רבה על העומד כנגד העומד מותר כנגד הפרוץ אסור יותר מעשר אע"פ שהעומד רבה על הפרוץ כנגד העומד מותר כנגד הפרוץ אסור אבל לענין שבת כל הפחות מג' כסתום מגמ' ועד ארבעה מארבעה ועד עשר אם העומד רבה על הפרוץ מותר אם הפרוץ רבה על העומד אסור. יותר מעשר אע"פ שהעומד רבה על הפרוץ אסור רבי חנניה רבי יודה בן פזי בשם ר' יוחנן לית כאן מג' ועד ארבעה יש כאן פרצה ג' אין כאן מקום ארבעה התיב ר' מנא והתנינן מקיפין בקנה וקנה יש לו מקום א"ל לא תתיביני פחות משלשה שכל הפחות מג' כסתום רבי יוסי בי ר' בון בשם רב מכל מקום מכיון שהעומד רבה על הפרוץ מותר:

דף י, ב פרק א הלכה ט משנה מקיפין ג' חבלים זו למעלה מזו וזו למעלה מזו ובלבד שלא יהא בין חבל לחבירו ג' טפחים שעור חבלים עוביין יותר על טפח שיהא הכל עשר טפחים:

דף י, ב פרק א הלכה ט גמרא א"ר זעירא לא אמרו אלא בעשר וביותר מעשר הא פחות מיכן לא. ותני כן הביא דופן של ז' טפחים והגביהו מן הארץ פחות מג' מותר. תמן את אמר כל פחות מג' כסתום. וכא את אמר כל פחות משלשה כסתום אין את בעי מקשייא הכין קשי הביא דופן של שבעה טפחים וכל שהו והגביהו מן הארץ שני טפחים חסר כל שהוא ייבא כיי דמר ר' יוחנן העומד והחלל מצטרפין בארבעה והוא

שיהא העומד רבה על החלל. רשב"ל בשם רבי יודה בן
חנניה נעץ ארבעה קנים בארבע זוויות הכרם וקשר גמי
מלמעלה מציל

דף יא, א פרק א הלכה ט גמרא משום פיאה א"ר יוחנן
כמחיצות שבת כן מחיצת כלאים אמר רבי יוחנן מעשה
שהלך רבי יהושע בן קרחה אצל רבי יוחנן בן נורי
לנגגד והראהו שדה אחת ובית חבירתה היתה נקראת
והיו שם פרצות יותר מעשר והיה נוטל אעים וסותם
דוקרנין וסותם עד שמיעטן פחות מעשר אמר כזו כן
מחיצת שבת. א"ר זעירא מודה רשב"ל לענין שבת
שאין פיאה מצלת יותר מעשר א"ר חגיי מתניי אמרה
כן מקיפין ג' חבלים זה למעלה מזה אם אומר את
שהפיאה מצלת יותר מעשר כמו כן חבל אחד רבי יונה
אמר רב הושעיה בעי הדא פיאה אמה איתאמר
מלמעלן מן הצד. אין תימר מלמעלן כל שכן מן הצד
אין תימר מן הצד הא מלמעלה לא אין תימר מלמעלן
יאות א"ר חגיי אין תימר מן הצד לא א"ר חגיי כלום
מה נפשך אם מלמעלן הרי מלמעלן אם מן הצד הא
מלמעלה לא אין תימר מלמעלן יאות א"ר חגיי אין
תימר מן הצד לא א"ר חגיי כלום מה נפשך אם מלמעלן
הרי מלמעלן אם מן הצד הרי מן הצד רבנן דקסרין
בשם רבי ירמיה תיפתר בשעשוין כמין דקרון רבי
זעירא ר' אבדימי דחיפה בשם רשב"ל לגובה אפילו עד
מאה אמה א"ר יודן הדא דתימר לענין כלאים אבל
לענין שבת לא תהא פיאה גבוהה מן הקורה א"ר יוסה
א"ר היא כלאים היא שבת על דעתיה דר' מה בין קורה
ומה בין פיאה קורה מצלת מרוח אחת פיאה אינה
מצלת עד שתהא מגופפת

דף יא, ב פרק א הלכה ט גמרא מד' רוחותיה. ותייא
כייא דמר רבי זעירא בשם רב המנונא פיאה אינה
מצלת עד שתהא מגופפת מד' רוחותיה א"ר בא בר ממל
מטרפלויות שבכרמים אסור לטלטל תחתיהן מפני שהן
סוף תקרה ואין סוף תקרה מציל משום פיאה א"ר
פינחס אתא עובדא קומי ר' ירמיה בארבעה עמודים

ועליהם ארבע פצטליות והתיר לטלטל משום פיאה. רבי בון ורבי בון בעון קומי רבי זעירה פיאה מהו שתציל בסוכה אמר לון פיאה מצלת בסוכה סוף סכך מהו שיציל בסוכה אמר לון אין סוף סכך מציל בסוכה מה בין זה לזה זה נעשה לכאן וזה נעשה לכאן אמר ר' אבהו כל אילין מיליא לענין מיסב ומיתן הא להורות אסור להורות מה אם סוכה קלה את אמר אסור שבת החמורה לא כל שכן רבי בון בר חייא בעא קומי רבי זעירא מאן תנא פיאה מצלת לא ר' יוחנן בן נורי א"ל הדא תנה :

דף יא, ב פרק א הלכה י משנה מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו שלשה טפחים בשיירא דיברו רבי יהודה וחכמים אומרים לא דיברו חכמים בשיירא אלא בהווה. כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה דברי רבי יוסי בי ר' יהודה וחכמים אומרים אחד משני דברים. ארבעה דברים פטרו במחנה מביאין עצים מ"מ. ופטורין מרחיצת ידיים. ומדמאי. ומלערב :

דף יב, א פרק א הלכה י גמרא מקיפין בקנים בשיירא דברי ר' יודה הא יחיד צריך שתי וערב והא רבי יודה מאי שנא בין יחיד לשיירא ורבנן לא מהשניי בין יחיד לשיירא נישמענה מן הדא שיירא שחנת בתל שהוא גבוהה עשרה בנקע שהוא עמוק עשרה בגינה שהיא מוקפת גדר מטלטלין בה אפילו כור אפילו כוריים מטלטלין בה עד בית סאתים ובלבד שלא ישיירו בה בית סאתים פנוי ר' אחא בשם ר' חנינה אפי' אוכפות אפי' עביטין מילתיה דרב הונא אמרה ובלבד אדם דמר רבי בא בשם רב חונה אחד או שנים נותנין להן בית סאתים ג' נותנין להן בית ששת סאין מיכן והילך לפי חשבון אין שיירה פחות משלשה אין העכו"ם משלים בשיירה קטן מהו שישלים בשיירא. היך עבידא היו שנים ועירבו עירוב אחד ובא העכו"ם והוסיף כבר נכנסה שבת באיסור היו ג' ועירבו שנים עירובין ובא העכו"ם ופחת כבר נכנסה שבת

דף יב, ב פרק א הלכה י גמרא בהיתר ר' דריפה אמר ר' ניסא שאל מהו ליתן להן ג' ראשי תורין שיהא זה מטלטל בתוך סאתים של זה וזה מטלטל בתוך סאתים של זה. ר' אחא בשם רב חסדיי אתייה דר' יוסי בי ר' יודה בשיטת אביו וחלוק על אביו בשיטת אביו ביחיד יתר מבית סאתים וחלוק על אביו בשיטת אביו פחות מבית סאתים והן אשכחנן דר' יודה אמר ביחיד יותר מבית סאתים צריך שתי וערב נישמענה מן הדא דמר ר' אחא תנא ר' חנין ר' יוסה בשם רב ששת כשם שחלוקין כאן כך חלוקים בכלאים וכלאים לא אפי' היא בית רובע כמה הוא מחנה רבי חנניה אמר מאה (שופטים ו) ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ר' אבינה בעי אילו אמר מחנה ואנשים אשר אתו מאה יאות רבי יוחנן אמר עשרה (שמואל א כה) ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל וגוי' מהו וינוחו ר' יוסטא בר שונה אמר נעשו מחנה רבי יודה בן פזי אמר עשרה (דברי הימים א יב) עד למחנה גדול כמחנה אלהים וכמה מחנה אלהים עשרה. תני בשם רבי יודה שנים עשר אלף כמחנה ישראל. היוצאים למלחמת הרשות מותרין בגזל עצים לחים ואסורין בגזל עצים יבישין היוצאים למלחמת חובה מותרין בגזל עצים יבישין ולחין ר' דניאל בריה דרב קטינה בשם רב חונא אם היו עשויין

דף יג, א פרק א הלכה י גמרא חבילה אסור עד כדון בשאינן סמוכין לחורש ואפי' סומכין לחורש עד כדון בשאינן סמוכין למעיין ואפי' סמוכין למעיין נכנסו עמהן לעיר כבר נפטרו יצאו עמהן מעיר כבר נתחייבו בדמאי. ר' יוסה בשם ר' אבהו א"ר חזקיה בשם רבי יודה בן פזי דמיי תקן לא תקן: ומלערב: רב חיה בר אשי אמר הדא דאת אמר בעירובי חצרות אבל בעירובי תחומין דבר תורה הן. ויש חצירות במחנה לסתור אהלים שבמחנה כהדה דתני אהלים שבמחנה צריכין עירוב אהלים שבשיירה אינן צריכין עירוב. יהודה בן תימא אומר אף חונים בכל מקום ובמקום שהן נהרגין שם נקברין שלא תאמר יעשו כהרוגי פלמוסיות אית

תנני תני אסור לפנותן ואית תנני תני מותר לפנותן אמר
רב חסדיי מאן דמר מותר לפנותן במכונסין ומאן דמר
אסור לפנותן במפוזרין כשם שבהליכתן פטורין
מארבעה דברים כך בחזירתן פטורין מארבעה דברים
רבי יוסה בי ר' בון שמע לה מן הדא (שופטים ז) מי ירא
וחרד ישוב ויצפור מהר הגלעד ולמה הן חוזרין בצפירה
מפני השונאין. רבי יוסי בי רבי בון בשם רב כשם
שבהליכתן פטורין מארבעה דברים כך בחזירתן פטורין
מד' דברים:

מסכת עירובין פרק ב

דף יג, א פרק ב הלכה א משנה עושין פסין לביראות ד'
דיומדין נראין כשמונה דברי רבי יהודה ר' מאיר אומר
שמונה נראין

דף יג, ב פרק ב הלכה א משנה כשנים עשר ארבעה
דיומדין וארבעה פשוטין גובהן עשרה טפחים ורוחבן
ששה ועוביין כל שהוא וביניהן כמלוא שתי רבקות של
שלש שלש בקר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר של
ארבע ארבע קשורות ולא מותרות אחת נכנסת ואחת
יוצאת:

דף יג, ב פרק ב הלכה א גמרא לפי שהפרוץ רבה על
העומד הוא עושה דיומדין אבל לא פשוטין אוף הוא
מוכיח על עצמו משום הולכת הבאר ר' זעירא בשם ר'
אלעזר הגיעוך סוף תחומי שבת עד איכן הן שאם עשה
כן במקום אחר וחזר וזרק ד' אמות בר"ה חייב א"ר
יוסה לפי שבכל מקום עומד רבה על הפרוץ וכאן
היקלתה עליו שיהא הפרוץ רבה על העומד החמרתה
עליו בדבר אחר שבכל מקום עושה פס של ד' טפחים
וכאן עושה פס של ו' טפחים רב ירמיה בשם רב לא
התירו פסי ביראות אלא לעולי רגלים בלבד רב אבין
אמר בשעת עולי רגלים ר' ירמיה בשם ר' שמואל בר רב
יצחק מפני עולי רגלים. א"ר עזרא קומי ר' מנא מתנני

אמרה כן עושין פסין לביריות בזמן הזה והא תנינן ממלין מבור הגולה בגלגל בשבת מבור הגדול כו' מפני מה ממלין מבאר הקר בגלגל ביי"ט אלא בשעה שעלה ישראל מן הגולה וחנו על אותה הבאר והתנו עמהן הנביאים שביניהן שיהו ממלין מבאר הקר בגלגל ביי"ט לא כל בארות הקר התירו אלא אותה הבאר שחנו עליה בלבד

דף יד, א פרק ב הלכה א גמרא כמה דאת אמר תמן מה שהותר הותר וכה שהותר הותר ר' אבדימא דחיפא הורי בחיפא ר' ירמיה הורי בחלף בפסי ביראות בזמן הזה. הוון בעיי מימר ר"מ יודה לר' יודה. רבי יודה לא יודה לר"מ ר"מ יודה לר' יודה ר"מ אית ליה דיומדין פשוטין ואת אמר הכין מתוך שאת עושה דיומדין אבל לא פשוטין אף הוא סבור לומר שמא מחיצת שבת כך הוא והוא הולך ועושה כן במקום אחר ומתחייב רבי אחא בשם רבי חנינא לא דין מודי לדין ולא דין מודי לדין א"ר מנא אע"ג דלא א"ר יוסה דכי הדא מילתא אמרה דכוותה ר' בון ור' בון בעון קומי ר' זעירא כמה יהא דיומד ארוך ולא יהא צריך פשוט א"ל פחות משלשה כסתום יותר מששה הופלג אלא כן אנן קיימין מג' ועד ארבעה אין תימר ר"מ יודה לר' יודה ויעשה כדיומד ארוך ולא יהא צריך פשוט א"ר בא בר ממל לא נצרך ר"מ לפשוטים אלא בשיטת ר' יודה א"ר יוסה

דף יד, ב פרק ב הלכה א גמרא ואפילו משיטתיה מ"מ אין העומד רבה על הפרוץ מכיון שהעומד רבה על הפרוץ צריך פשוט: היתה אבן אחת גדולה רואין שאם תיחלק ויש בה ששה לכאן וששה לכאן נידון משום דיומד אית תניי תני שאם תיחלק הוון בעיי מימר מאן דמר שאם תיחלק מודד מבפנים מאן דמר שאם תיחלק מודד מבחוץ א"ר יוסה ולא עוד בקליפת השום החיצונה את עתיד להעמידה הווי לא שנייא בין כמאן דאמר שאם תיחלק בין כמאן דמר שאם תיחלק מודד מבפנים מאן דמר שאם תיחלק בעגולה ומאן דמר שאם תיחלק במרובעת. תדע לך שהוא כן דכן תנייה

מתיב לחבריה אין בין דברי לדבריך אלא שאתה אומר בעגולה ואני אומר במרובעת היה שם חריץ עמוק עשרה ורחב ארבעה ויש בו ששה לכאן וששה לכאן נידון משום דיומד לא סוף דבר חריץ אלא אפי' גבשושית מקצתו חריץ ומקצתו גבשושית. היו

דף טו,א פרק ב הלכה א גמרא חמשה קנים ואין בין זה לזה שלשה ויש בהן ששה לכאן וששה לכאן נידונין משום דיומד שלשה וקשר גמי מלמעלן מהו שיציל משום פיאה כלום פיאה מצלת עד שתהא מוכחת מכל צדדיה אלא בהין דעגלין כסתום הוא היך מה דאת אמר תמן רואין שאם תיחלק ויש בה ששה לכאן וששה לכאן נידונת משום דיומד ומר אוף הכא כן תמן עד קליפת השום החיצונה את עתיד להעמידה והכא מה אית לך אם אומר את כן בטלתה הלכות פיאה הכותל והאילן ואישות קנים נידונין משום דיומד עלו מאיליהן מטלטלין בהן עד בית סאתים עשאן ביד מטלטלין בהן אפי' כור אפי' כוריים היתה באר אחת גדול לחצייה עשה ולחצייה לא עשה לחצייה שעשה מותר ולחצייה שלא עשה אסור היו שתיים האמצעי מהו שידון לכאן ולכאן מה צריכה ליה כשהיו שנים ממלין אבל אם היה אחד ממלא נידון לכאן ולכאן חצר שהיא פתוחה לפסים מטלטלין מן החצר לפסים אבל לא מן הפסים לחצר הא שתיים אסור א"ר בא לא סוף דבר שתי חצירות אלא אפילו חצר אחת ובה שני בתים סבריא מימר בשלא עירבו הא אם עירבו מותרין רבי דניאל בריה דרב קטינה בשם רב חונא אפי' עיריבו אסורות שאין עירוב עושה אותן אחת רב הונה כדעתיה דאיתפלגון מבוי שצידו אחד עכו"ם וצידו אחד ישראל רב הונה בשם רב אמר

דף טו,ב פרק ב הלכה א גמרא אם עיריבו דרך פתחים העכו"ם אוסר עליהן אבא בר בר חנה בשם רבי יוחנן אפילו עיריבו דרך חלונות אין העכו"ם אוסר עליהן ואפי' דיסבור רב הונא כר' יוחנן תמן מותר מודה הוא הכא שהוא אסור תמן שמא למחר תחרב הבאר אף

הוא סבור לומר שמא עירוב מועיל בפסי ביראות ואין מועיל עירוב בפסי ביריות א"ר יוסי בי ר' בון לא התירו פסי ביריות אלא למלאות בהן מים בלבד באו מים בשבת כבר נכנסה שבת באיסור חרבה הבאר כבר נכנס שבת בהיתר ר' יונה אמר ר' נסא שאל מהו לטלטל בין הפסים נימר אם יש בין זה לזה ד' טפחים כאיסקופה אסורה ואם לאו כאיסקופה מותרת לכאן ומותר לכאן ובלבד שלא יחליף. תני ישנן כעשר אמות דברי ר"מ ר' יודה אומר כשלש עשרה וכארבע עשרה. פדא אמה מחצה ואמה ביניין :

דף טו,ב פרק ב הלכה ב משנה מותר להקריב לבאר ובלבד שתהא פרה ראשה ורובה בפנים ושות' מותר להרחיק כל שהוא ובלבד שירב' בפסים :

דף טו,ב פרק ב הלכה ב גמרא ר' ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק והוא שיעורא כשיעור הזה אפי' גמל כולו מבחוץ מותר. פחות מכשיעור הזה אפי' גדי כולו מבפנים אסור. תני ר"ש בן אלעזר אומר מלא גמל וגמלו מה ופליג כל מה שהפרה פושטת צוארה הגמל עוקם צוארו מה את בעי ואין הפרה עומדת

דף טז,א פרק ב הלכה ב גמרא ברה"ר ואוכלת ברשות היחיד. א"ר יוסה תמן בהוא דמפסיק ליה ברם הכא באוכלת מאיליה על דעתיה דר"מ דיומדין פשוטין על דעתיה דר' יודה דיומדין אבל לא פשוטין :

דף טז,א פרק ב הלכה ג משנה רבי יהודה אומר עד בית סאתים אמרו לו לא אמרו בית סאתים אלא בגינה ובקרפף אבל אם היה דיר או סהר או מוקצה או חצר אפילו בית חמשת כורין אפי' בית עשרת כורין מותר ומותר להרחיק כל שהוא ובלבד שירבה בפסין :

דף טז,א פרק ב הלכה ג גמרא באר מהו שתעלה ממידת סאתים נישמענה מן הדא ר"ש בן אלעזר אומר באר שיש בה מידת סאתים אינו צריך להרחיק ממנה

אלא מלא ראה ורובה של פרה. הדא אמרה שהבאר
עולה ממידת סאתים :

דף טז, א פרק ב הלכה ד משנה אם היה דרך הרבים
מפסקתה יסלקנה לצדדין וחכמים אומרים אינו צריך
אחד באר הרבים ובור הרבים ובאר היחיד עושין להן
פסין אבל לבור היחיד עושין לו מחיצה גבוהה עשרה
טפחים דברי ר' עקיבה ורבי יהודה בן בבא אומר אין
עושין פסים אלא לבאר הרבים בלבד ולשאר עושין
חגורה גבוהה עשרה טפחים :

דף טז, א פרק ב הלכה ד גמרא א"ר יוחנן מחלפה
שיטתיה דרבי יודה דתנינן תמן וכן גשרים המפולשין
מטלטלין תחתיהן בשבת דברי ר' יהודה וחכמים
אוסרין א"ר אלעזר אינה מוחלפת א"ר ירמיה דו סבר
כרב יהודה דמר ר' יהודה הדא דתימר במפולשין
לבקעה אבל אם היו מפולשין לרשות הרבים
אסור. א"ר יוסה בכל אתר רבי לעזר סמיך לר' חייה
רובה תני רבי חייה כיצד מתירין ר"ה ר' יודה אומר לחי
מיכן ולחי מיכן וקורה מיכן וקורה מיכן וחכ"א לחי
וקורה מיכן ויעשה צורת הפתח מיכן וכא אמר הכין
כאן בעשר וכאן בשלש עשרה

דף טז, ב פרק ב הלכה ד גמרא מיליהון דרבנן פליגין ר'
אחא אמר רב הושעיה שאל לאבא כמה תהא פירצת
המבוי על דעתיה דר' יודה והוא א"ל משלש עשרה וכא
אמר הכין דרבנן דקיסרין אמרין תמן עומד רבה על
הפרוץ ברם הכא פרוץ רבה על העומד. מה בין בור
הרבים ומה בין בור היחיד בור הרבים יש לו קול בור
היחיד אין לו קול מעתה אפ"י לבארו אלא בור הרבים
מימיו מצויין לכלות בור היחיד אין מימיו מצויין
לכלות רבי יעקב בר אחא עמרם רב יהודה בשם שמואל
הלכה כרבי יודה בן בבא א"ר יודה אבוי דר' מתניה
מתניתא אמרה כן עושין פסין לבירי"י ולא לבורות והא
תנן אבל לבור היחיד עושין לו מחיצה גבוהה י" טפחים

דברי ר"ע אלא כאן אנן קיימין לבור הרבים. ודכוותה
עושין פסין לביריות לבאר הרבים :

דף טז, ב פרק ב הלכה ה משנה ועוד א"ר יהודה בן
בבא הגינה והקרפף שהוא שבעים אמה ושיריים על
שבעים אמה ושיריים מוקפת גדר גבוה יי טפחים
מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא בה שומירה או בית
דירה או שתהא סמוכה לעיר :

דף טז, ב פרק ב הלכה ה גמרא רבי שמואל בר נחמן
בשם רבי יונתן מחצר המשכן למדו (שמות כז) אורף
החצר מאה באמה ורוחב חמשים בחמשים וחמשין
זימנין מן מאה הא חמש אלפין שיבעין מן שיבעין הא
חמשא אלפין פרא מאה ותניין שבעים ושיריים ותני
שמואל אמה ושני

דף יז, א פרק ב הלכה ה גמרא שלישי אמה שנו שובעין
זימנין מן תרין תלתותין ושבעין זמנין מן תרין
תלתותין דעבדין מאה וארבעים תלתותין מאה
וארבעים תלתותין שהן תשעים ושלש אמה ושליש צא
מהן ארבעה תשועין לארבע רוחות נשתייר שם תשעה
עשר תלתולין חסר תשוע כהדא דתני יש כאן דבר קל
ולא יכלו חכמים לעמוד עליו קרפף שיש בו מידת
סאתים אינו מותר לטלטל בו אלא בארבע אמות היו
שנים בזה בית סאה ובזה בית סאה חסר ד' אמות רבי
זעירה בשם רבי יוחנן מטלטלין בשני תשלומין לראשון
רבי לא בשם רבי יוחנן אין מטלטלין בשני תשלומין
לראשון א"ר זעירא מודה ר' לא שאם היו שלשה בזה
בית סאה ובזה בית סאה ובזה בית סאה מודין
שמטלטלין בשני תשלומין לראשון קרפף שיש בו עד
בית סאתים א"ר אבהו הואיל והוא ראוי לתיר על ידי
שיירה וזרק מרשות הרבים לתוכו חייב ר' שמואל בר
רב יצחק בעי לכשתיירצו שיירה לאסור אסור הא חייב
חטאת אין כאן מעתה מבוי שקורתו למעלה מעשרים
הואיל והוא כשר על דעתיה דרבי יודה משלש עשרה
וזרק מר"ה לתוכו חייב מבוי שנפרץ יותר מעשר הואיל

ופירצת המבוי על דעתיה דר' יודה משלש עשרה וזרק מרה"ר לתוכו חייב חצר שהיא פתוחה לקרפף מטלטלין מן החצר לקרפף אבל לא מן הקרפף לחצר ר' יודן ענתוזיריא שאל מהו לטלטל מקרפף לקרפף דרך חצר:

דף יז, ב פרק ב הלכה ו משנה ר' יהודה אומר אפי' אין בה אלא בור ושיח ומערה מטלטלין בתוכה רבי עקיבה אומר אפי' אין בה אחת מכל אלו מטלטלין בתוכה ובלבד שתהא שבעים ושיריים על שבעים ושיריים:

דף יז, ב פרק ב הלכה ו גמרא מחלפה שיטתיה דר' יודה דתנינן תמן אי זהו קרפף כל שהוא סמוך לעיר דברי רבי יודה וכא הוא אמר הכין א"ר מנא כבית דירה עביד לה ר' יודה:

דף יז, ב פרק ב הלכה ז משנה ר' אליעזר אומר היה אורכה יותר על רחבה אפילו אמה אחת אין מטלטלין בתוכה ר' יוסה אומר אפי' אורכה כשנים כרוחבה מטלטלין בתוכה:

דף יז, ב פרק ב הלכה ז גמרא תני רבי לעזר אומר אם הי' ארכה יותר על רחבה אפילו אמה אחת אין מטלטלין מתוכה והדא פליגא על דר' יונתן רבי יוסה אומר אפי' ארכה כשנים ברחבה מטלטלין בתוכה הדא מסייעא לר' יונתן והא תני כלאים ברובה. רבי יוסה אומר אפילו ארכה כשנים ברחבה:

דף יז, ב פרק ב הלכה ח משנה א"ר אילעאי שמעתי מרבי אליעזר אפילו היא כבית כור וכן שמעתי ממנו אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב בותו אסור מלהכניס ומלהוציא לו אבל להן מותר וכן שמעתי ממנו שיוצאין בערקבנין בפסח וחיזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי:

דף יז, ב פרק ב הלכה ח גמרא רבי אבהו בשם רבי אלעזר במחלקת סאתים מבית כור היא מתניי': וכן

שמעתי ממנו אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור: תמן רבנן ברם הכא ר' אליעזר רבנן אמרי אדם מבטל רשות ביתו ואין אדם מבטל רשות חצירו רבי אליעזר אומר כשם שאדם מבטל רשות ביתו כך מבטל רשות חצירו על דעתיה דרבי אליעזר ייעשה כאכסנא ויהא מותר ר' חייה בר אדא בשם רשב"ל קנס קנסו רבי אליעזר:

דף יח, א פרק ב הלכה ח גמרא רבי שמי בעי דבר מדבריהן קונסין לו בשוגג כר' ליעזר ר' בא בריה דרב פפי בעי אמר הריני מבטל רשות ביתי אוף רבנן מודיי א"ר הריני מבטל רשות חצירי אוף רב ליעזר מודה: וכן שמעתי ממנו שיוצאין בערקבנין בפסח. הוינן סברין מימר בערקבנין אשכח תני על כולהן:

מסכת עירובין פרק ג

דף יח, א פרק ג הלכה א משנה בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח. והכל נלקח בכסף מעשר חוץ מן המים ומן המלח הנודר מן המזון מותר במים ומלח מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה סומכוס אומר אף בחולין לכהן בבית הפרס ר' יהודה אומר אפילו בין הקברות מפני שהוא יכול לילך לחוץ ולוכל:

דף יח, א פרק ג הלכה א גמרא אמר רבי אחא דרבי אליעזר היא

דף יח, ב פרק ג הלכה א גמרא דתנינן תמן בכל מערבין ושמתתפין חוץ מן המים ומן המלח דברי רבי אליעזר א"ר יוסה דברי הכל היא מערבין בחצירות ומשתתפין בין בחצירות בין בתחומין מצניתא דרבי מאיר דתני כל דבר שהוא נאכל חי כמות שהוא מערבין בו עם הפת אין מערבין בו השום והבצלים על דעתיה דרבי מאיר אין מערבין בהן דתני אמר רבי יודה מעשה ששבת רבי

מאיר בארדקסס ובא אחד ואמר עירבתי על ידי בצלים והושיבו רבי מאיר בארבע אמות שלו אף על גב דרבי מאיר אמר בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח ובלבד דבר שהוא נאכל חי כמות שהוא הלוי והקולקס על דעתון דרבנן אין מערבין בהן. תנינן תרין כללין ולא דמיין חד לחד בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המלח בין בדבר שהוא נאכל חי כמות שהוא בין בדבר שאינו נאכל חי כמות שהוא והכל נלקח בכסף מעשר חוץ מן המים ומן המלח ובלבד דבר שהוא נאכל חי כמות שהוא בכל מערבין ושמשתתפין חוץ מן המים ומן המלח בין כרבי עקיבה בין כר' ישמעאל והכל נלקח בכסף מעשר חוץ מן המים ומן המלח כר' עקיבה ברם כר' ישמעאל תני ר' ישמעאל (דברים יד) ונתת הכסף בכל אשר תאווה נפשך הרי זה כלל בבקר ובצאן ביין ובשכר הרי זה פרט ובכל אשר תשאלך נפשך הרי זה כלל אחר כלל ופרט וכלל ואין אתה דן אלא כעין הפרט לומר מה הפרט מפורש דבר שהוא וולד וולדות הארץ אף אין לי אלא דבר שהוא וולד וולדות הארץ. רבי עקיבה מפרש מה הפרט מפרש שהוא פרי וולד פרי מכשירי פרי אף אין לי אלא דבר שהוא פרי וולד פרי ומכשירי פרי מה נפק מביניהן דגים וחגבים כמהין ופטירות כר' עקיבה נלקחין בכסף מעשר כר' ישמעאל אינן נלקחין. בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח א"ר יסא לפי שאין הגוף ניזון מהן א"ר לוי שהן מין קללה. אמר ר' אלעזר

דף יט, א פרק ג הלכה א גמרא עשאן מי מלח נלקין בכסף מעשר. רבי אחא בשם רבי מיישא והוא שנתן לתוכה שמן. רבי יוסי בעי מעתה לא יערב אלא לפי חשבון שבהן. תמן תנינן חצי לוג יין רבי עקיבה אומר רביעית אמר רבי אלעזר וכן לעירוב אמר רבי חיננא הדא דתימר ביין אבל לא בשמן מערבין מזון שתי סעודות תני מערבין בחומץ מזון שתי סעודות תני מערבין בשמן מזון שתי סעודות. רבי ירמיה בשם ר' שמואל בר רב יצחק כדי לטבול ירק הנאגד מזון שתי

סעודות. ר' יצחק עטושיא אמר קומי ר' זעירא משום דבית רבי ינאי אפונים חיים מערבין בהן למי נצרכה לרבי מאיר שלא תאמר הואיל והן מסריחין את הפה אין מערבין בהן. דג מליח מערבין בו בשר מליח מערבין בו בשר חי מערבין בו דתנינן הבבליים אוכלין אותו כשהוא חי מפני שדעתן יפה. ר' יודן בעי הדא כלבודא הואיל ואילין כותאי אכלין מינה חייא מערבין בה שמואל בר שילת בשם רב פעפועין וגדגדניות וחלוגלות מערבין בהן. בעון קומוי אילין אינון אמר לון קקולי וחנרקוקי ופרפחוניי: הנודר מן המזון מותר במים ומלח. תמן תנינן הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק. מתניתא אמרה כן שהשלוק קרוי מבושל דתנינן היה מבשל את השלמים או שולקן וקרייא אמר שהצלוי קרוי מבוש שנאמר (דברי הימים ב לה) ויבשלו את הפסח באש אין תימר

דף יט, ב פרק ג הלכה א גמרא שלא כהלכה רבי יונה בוצרייא אמר כמשפט. מתניי שהשלוק קרוי מבושל וקרייא אמר שהצלוי קרוי מבושל ותנינן הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק. אמר רבי יומנן הילכו בנדריים אחר לשון בני אדם אמר רבי יאשיה הילכו בנדריים אחר לשון תורה. מה נפק ביניהון אמר קונס יין שאני טועם בחג על דעתיה דר"י אסור ביו"ט האחרון על דעתיה דרבי יאשיה מותר. אוף ר' יאשיה מודה שהוא אסור לא א"ר יאשיה אלא לחומרן. א"ר חייה בר בא רבי יוחנן אכל חליטין ואמר לא טעמית מידי בההוא יומא. ותנינן הנודר מן המזון מותר במים ומלח פתר לה כר' יאשיה דרבי יאשיה אמר הילכו בנדריים אחר לשון תורה. ומניין שכל הדברים קרויין מזון רבי אחא בי ר' עילא אמר (בראשית מה) ועשר אתונות נושאות בר ולחם ומזון מה ת"ל מזון אלא מיכן שכל הדברים קרויין מזון. נדר מן הככר מערבין בו הקדישו אין מערבין בו נדר מן הככר מערבין בו שכן ראוי לאוכלו הקדישו אין מערבין בו שלא הוא ולא אחר ראויין לאוכלו. ר' אחא בעי ואין אדם נשאל על

הקדישו. ר' אחא אמר ר' מיישא בעי תמן אמר ר"ש חייה בריה דרב אמר ע"ז שעשאה לחי למבוי מתרת את המבוי והכא את אמר הכין א"ר אלעזר תמן מ"מ נסתם המבוי והכא מה אית לך. מערבין לנזיר ביין שכן אחר ראוי לשתותו ולישראל בתרומה שכן כהן ראוי לאוכלה ולכהן בבית הפרס מתני' דבית שמאי דבית שמאי אמרין אין מערבין לאדם אלא אם כן היו כלי תשמישו שם. סומכוס כב"ש דתנינן סומכוס אומר אף בחולין לכהן בבית הפרס. מעתה אפילו בית הקברות ראוי הוא לעבור על השבות ולוכל שכן הוא ראוי ליכנס בשידה תיבה ומגדל ולעשות לו

דף כ,א פרק ג הלכה א גמרא חור פחות מטפח ולתחוב בכוש ובקיסם ולאכול:

דף כ,א פרק ג הלכה ב משנה מערבין בדמאי ובמעשר ראשון שניטלה תרומתו ובמעשר שני והקדש שנפדו הכהנים בחלה ובתרומה אבל לא בטבל ולא במעשר ראשון שלא נטלה תרומתו ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו השולח את עירובו ביד חרש שוטה וקטן או ביד מי שאינו מודה בעירוב אינו עירוב אם אמר לאחד לקבלו ממנו הרי זה עירוב:

דף כ,א פרק ג הלכה ב גמרא רבי יעקב דרומיא בעי מתני' דלא כבית שמאי דתנינן ושל דמאי ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ושל מעשר שני בירושלם לא יטול ואם נטל כשר. רב ששת בשם ר' חייה רבה טבל שיש עליו תניי מותר לטלטלו כיצד הוא עושה נותן עיניו במקצתו ואוכל את השאר. ותני בית שמאי אומרין אין מערבין במעשר שני בירושלם אמר ירמיה הדא דאת אמר בעירובי חצירות אבל בעירובי תחומין תני

דף כ,ב פרק ג הלכה ב גמרא שנתן עירובו בירושלם שהוא יכול לעלות ולאוכלו שם. שמואל אמר כבן תשע כבן עשר עירובו עירוב. א"ר יוסה הדא דתימר בעירובי תחומין אבל בעירובי חצירות אפילו קטן. א"ר יהושע

מפני מה מערבין בחצירות מפני דרכי שלום מעשה באשה אחת שהיתה דבובה לחבירתה ושלחה עירובה גבי ברה נסתיה וגפפתיה ונשקתיה אתא ואמר קומי אימה אמרה הכין הוות רחמה לי ולא הוינא ידעה מתוך כך עשו שלום הדא הוא דכתיב (משלי ג) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום: השולח את עירובו ביד חרש שוטה וקטן כו'. א"ר לעזר וצריך לעמוד עמו. תמן א"ר יוסה בשם רב ששת רבי אלעזר בר יוסי בשם רבי אבון באומר לחבירו הרי אני מעשר על ידך אינו צריך לעמוד עמו והכא את אמר הכין. א"ר חייה בר אדא כאן בגדול וכאן בקטן ר' אחא בשם רב חיננא ואפילו תימר כאן וכאן בגדול וכאן בקטן תמן באומר לו הרי אני מעשר על ידך שאינו צריך לעמוד עמו ברם הכא באומר לו ערב על ידי. הדא ילפא מן ההיא וההיא ילפא מן הדא הדא ילפא מן ההיא שאם אמר לו אני מעשר על ידך שאינו צריך לעמוד עמו וההיא ילפא מן הדא שאם אמר לו ערב על ידי שהוא צריך לעמוד עמו:

דף כב, פרק ג הלכה ג משנה נתנו באילן למעלה מעשרה טפחים אינו עירוב למטה מעשרה טפחים הרי זה עירוב

דף כא, פרק ג הלכה ג משנה נתנו בבור אפילו עמוק מאה אמה הרי זה עירוב. נתנו בראש הקנה או בראש הקונטס כל זמן שהוע תלוש ונעוץ אפילו גובה מאה אמה הרי זה עירוב נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח הרי זה עירוב ר"א אומר אם אין ידוע שהמפתח במקומו אינו עירוב:

דף כא, פרק ג הלכה ג גמרא הרי זה עירוב ואסור לטלטלו למטה מג' מותר. וקשיא אם עירובו עירוב יהא מותר לטלטלו אם אסור לטלטלו לא יהא עירובו עירוב. ראוי הוא לעבור על השבות ולאכול מעתה אפילו למעלה מעשרה רב יהודה בשם שמואל תיפתר שהיתה כירתו ארבעה א"ר מנא והוא שתהא רשות הרבים מקפתו מכל צד באומר שביתתי תחתיו. תני

דף כא, ב פרק ג הלכה ג גמרא נתנו בכלכלה ותלאו באילן למעלה מעשרה טפחים עירונו עירוב למטה מעשרה טפחים עירובו עירוב ואסור לטלטלו למטה משלשה מותר. וקשיא אם עירובו עירוב יהא מותר לטלטלו אם אסור לטלטלו לא יהא עירובו עירוב רבי אחא בשם רבי חיננא ראוי הוא להופכה ולבטל רשות היחיד שבה. א"ר יוסה הדא אמרה ספסל שהוא נותן ברשות הרבים גבוה עשרה ורחב ארבעה מכיון שהוא ראוי להופכו ולבטל רשות היחיד שבו הדא אמרה שעירובו עירוב ומותר לטלטלו. תמן תנינן שתיים בידי אדם ואחת באילן או שתיים באילן ואחת בידי אדם כשירה ואין עולין לה ביי"ט והכא את אמר עירובו עירוב ומותר לטלטלו א"ר ירמיה כאן למעלן וכאן מן הצד. הדא ילפא מן ההיא וההיא ילפא מן הדא הדא ילפא מן ההיא שאם היו שתי יתידות יוצאות וסיכך על גביהן שהיא כשרה ועולין לה ביי"ט וההיא ילפא מן הדא שאם היה נתון באיבו של אילן שעירובו עירוב ואסור לטלטלו. א"ר יוסה בין הכא בין תמן מן הצד היא מאי כדון כיי דמר רבי יעקב בר אחא בשם רבי זעירא דרבי שמעון בן אלעזר היא דתני רבי שמעון בן אלעזר אומר מותר להשתמש על צדדי בהמה בשבת היא צדדי בהמה היא צדדי אילן.

דף כב, א פרק ג הלכה ג גמרא איך את רואה עמוק כגבוה אבא בר רב חונה אמר באומר שביתתי תחתיו: נתנו בראש הקנה או בראש הקונטס כל זמן שהוא תלוש ונעוץ אפילו גבוה מאה אמה ה"ז עירוב. מפני שהוא תלוש ונעוץ הא אם אינו תלוש ונעוץ אין עירובו עירוב לית פליגא על שמואל דמר רב יהודה בשם שמואל תיפתר בשהיתה כירתו ארבעה. א"ר מנא והוא שתהא טבלה נתונה בראשו. תני ר' ליעזר אומר אם בשדה אבד אין עירובו עירוב אם בעיר אבד הרי זה עירוב אם בשדה אבד אין עירובו עירוב שאינו יכול להביאו דרך שביתה אם בעיר אבד הרי זה עירוב שהוא יכול להביאו דרך פטור. יאות אמר רבי אלעזר מה

טעמא דר' אמר רבי בא בריה דרב פפי דרבי מאיר היא דר' מאיר אמר אף פוחת הוא בתחילה ונוטל. כלום א"ר מאיר לא ביי"ט דילמא בשבת והכא בשבת און קיימין. אמר רבי אבמרי דר' אליעזר בן יעקב היא דתנינן תמן ר' אליעזר בן יעקב אומר קושרין לפני בהמה בשביל שלא תצא היא קשירה היא נעילה הדא דתימר במגדל של אבן אבל במגדל של עץ נעשה כשובר את החביל לוכל ממנה גרוגרות:

דף כב, א פרק ג הלכה ד משנה נתגלגל חוץ לתחום ונפל עליו גל או נשרף או תרומה ונטמאת מבעוד יום אינו עירוב

דף כב, ב פרק ג הלכה ד משנה משחשיכה הרי זה עירוב אם ספק ר' מאיר ורבי יהודה אומר הרי זה חמר גמל רבי יוסי ורבי שמעון אומר ספק העירוב כשר אמר רבי יוסי העיד אבטולס משם חמשה זקנים שספק העירוב כשר:

דף כב, ב פרק ג הלכה ד גמרא לא אמרו אלא וניטמאת ספק ניטמאת מבעוד יום ספק ניטמאת משחשיכה אבל אם היתה ספק טהורה ספק טמאה מערבין בה. רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן אחר חזקות הלכו. מתיבין רבי מאיר ורבי יודה לרבי יוסי ולר' שמעון אילו נאכל מבעוד יום שמא אינו אסור. לעולם הוא בהיתירו עד שיודע לו שהוא אסור. מתיבין רב יוסה ורבי שמעון לרבי מאיר ולרבי יודה אילו נאכל משחשיכה שמא אינו מותר. לעולם הוא באיסורו עד שיודע לו שהוא מותר. מהו ליתן לו אלפיים אמה מעירובו לביתו רבי בא בר ממל אמר נותנין לו רבי שמואל בר רב יצחק אמר אין נותנין לו. רבי שמי אמר קומי רבי יוסה בשם רבי אחא מה פליגין כר' מאיר ברם כרבי יודא כל עמא מודיי שנותנין לו.

דף כג, א פרק ג הלכה ד גמרא ולא דמי חמר וגמל דרבי מאיר לחמר וגמל דר' יודה חמר וגמל דר'מ בעירובו

אינו שלא זכה לו עירובו לעקור את רגליו מבני עירו חמר וגמל דרבי יודה שנתן דעתו לעקור רגליו מבני עירו. תמן תנינן ספיקו טהור ר' יוסי מטמא א"ר יונה לא טמא רבי יוסה אלא משום הוכח א"ר יונה ואפילו מקום אחר רבי יוסי מטמא. מחלפא שיטתיה דרבי יוסה דרבי יוסה דתנינן א"ר יוסה העיד אבטולס בשם חמשה זקנים שספק העירוב כשר וכא את אמר הכין. תמן בשם גרמיה ברם הכא בשם חמשה זקנים. הוון בעי מימר מאן דמר תמן טהור אמר הכא מותר מאן דמר תמן טמא אמר הכא אסור ואפילו כמאן דמר תמן טמא מודי הוא הכא שהוא מותר. א"ר חיננא כלום אינון פליגין תמן לא מדבריהן וספק דבריהן להקל ועירוב דבר תורה וספק דבר תור' להחמיר. ועירוב דבר תורה רבי יונתן אמר קומי רבי חייה רובה בשם רבי שמעון בי רבי יוסי בן לקוניא לוקין על תחומי שבת דבר תורה א"ל רבי חייה רובה והלא אין בשבת אלא סקילה וכרת אמר ליה והכתיב (שמות יב) אל תאכלו ממנו נא א"ל מה כתיב לא אל כתיב א"ל (שמות טז) והכתיב שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי א"ל מה כתיב לא אל כתיב. אמר רבי יוסי בי רבי בון אף על פי כן זה עומד בשמועתו וזה עומד בשמועתו. אמר רבי שמואל בר סיסרטא

דף כג, ב פרק ג הלכה ד גמרא עירוב עשו אותו כספק חרש. ר' ירמיה בעי עד כדון בקיים ואפילו נשרף. א"ר יוסה קיימתיה כיי דמר ר' הושעיה הגיעוד סוף תחומי שבת שאינן מחוורין מדבר תורה. רב מנא בעי גיחא לאלפיים אמה אינו מחוור ארבעת אלפים אמה מחוור הוא. ר' שמעון בר כרסנא בשם ר' אחא אין לך מחוור מכולם אלא תחום שנים עשר מיל כמחנה ישראל:

דף כג, ב פרק ג הלכה ה משנה מתנה אדם על עירובו ואומר אם באו עכו"ם מן המזרח עירובי למערב ואם באו מן המערב עירובי למזרח אם באו מיכן ומיכן

למקום שארצה אילך לא באו לא מיכן ולא מיכן הריני
כבני עירי:

דף כג, ב פרק ג הלכה ה גמרא כיני מתניתא על
ערוביו. אמר ר' לעזר מאן תנא אם באו אם לא באו
רבי מאיר היידן ר' מאיר חברייא אמרין רבי מאיר
דקידושין דתני האומר לאשה הרי את מקודשת לי על
מנת שירדו גשמים ירדו גשמים מקודשת ואם לאו
אינה מקודשת רבי מאיר אומר בין ירדו בין לא ירדו
מקודשת עד שיכפול תנאו. הכל מודין שאם אמר
לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שירדו גשמים ירדו
גשמים מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ברם כרבנן
בין שירדו בין שלא ירדו מקודשת. רבי יוסה אמר רבי
מאיר דעירובין דתנינן אם ספק רבי מאיר ורבי יודה
אומר הרי זה חמר גמל רבי יוסי ורבי שמעון אומר ספק
העירוב כשר. אמר רבי יוסה לא אמר רבי מאיר אלא
לחומרין א"ר מנא ויאות בעירובו אינו שלא זכה לו
עירובו לעקור את רגליו מבני עירו והכא לראשון אינה
מקודשת שלא ירדו גשמים

דף כד, א פרק ג הלכה ה גמרא ולשני אינה מקודשת
שלא כפל הראשון את תנייו. רבי חגיגי בעא קומי רבי
יוסה ההן אם לא כי לא חד הוא אמר שנייה היא
שהיתה הארץ לפנייהן והוא מבקש להוציאה מידן. ור'
יודה בן שלום ר' יודה בן פזי בשם ר' יוחנן ירדו
לסימפון בשיטת ר"מ קדידושין. ר' ירמיה ר' חנינא
חברה דרבנן בעי ולמה כר"מ ואפילו כרבנן. לית כן
א"ר אבהו בשם ר' יוחנן סדר סימפון כך הוא אנא פלוני
בר פלוני מקדש אותך אנת פלונית בת פלוני על מנת
מיתן לך מקמת פלוני ומיכנסניך ביום פלוני אין אתא
יום פלוני ולא כנסתיך לא יהו לי עליך כלום. ויימר על
מנת שלא יכפול תנייו אילו לא כפל תנייו מי עקר
קידושיו. אמר רבי יוסה בי ר' בון בכל אתר אית ליה
לרבי מאיר ממשמע לאו את שומע הין והכא לית ליה
אמר רבי מתנייה על שם חומר הוא בעריות. לא התנה

נישמעינה מן הדא הרי שעירב בין שני תחומין מהלך
בדרום כעירובו בצפון בצפון כעירובו בדרום

דף כד, ב פרק ג הלכה ה גמרא מיצע את התחום אל
יזוז ממקומו בהמה של שני שותפין עירב זה בצפון וזה
בדרום מהלכת בדרום כעירובו של זה בצפון בצפון
כעירובו של זה בדרום מיצעת את התחום אל תזוז
ממקומה. שחטוה רב אמר איברים יונקין זה מזה
עולא בר ישמעאל אמר אין איברים יונקין זה
מזה. מודה רב בחבית שהוא חלקו משעה
הראשונה. כיני מתניתא באו עכו"ם מיכן ומיכן לא
באו עכו"ם לא מיכן ולא מיכן באו עכו"ם מן המזרח
עירובו למערב אית תניי תני במזרח. מאן דמר במזרח
באילין טקסיווט מאן דמר במערב באילין רומאי :

דף כד, ב פרק ג הלכה ו משנה אם בא חכם מן המזרח
עירובי למזרח בא מן המערב עירובי למערב בא מיכן
ומיכן למקום שארצה אלך לא בא לא מיכן ולא מיכן
הריני כבני עירי ר' יהודה אומר אם היה אחד מהן רבו
ילך אצל רבו שניהן רבותיו למקום שירצה ילך :

דף כד, ב פרק ג הלכה ו גמרא אית תניי תני במערב מאן
דמר במזרח באילין חכימי מאן דמר במערב ברגיל :

דף כד, ב פרק ג הלכה ז משנה רבי אליעזר אומר יום
טוב שהוא סמוך לשבת בין מלפניה בין מלאחריה
מערב אדם שני עירובין ואומר עירובי הראשון למזרח
והשני למערב הראשון למערב והשני למזרח עירובי
הראשון והשני כבני עירי השני והראשון כבני עירי
וחכמים אומרים מערב לרוח אחת או אינו מערב כל
עיקר או מערב לשני ימים או אינו מערב כל עיקר כיצד
יעשה מוליכו בראשון ויחשיך עליו

דף כה, א פרק ג הלכה ז משנה ונוטלו ובא לו ובשני
מחשיך עליו ואוכלו ובא לו נמצא משתכר בהליכתו
ומשתכר בעירובו נאכל בראשון עירוב לראשון ואינו

עירוב לשני אמר להן ר' אליעזר מודין אתם לי שהן שתי קדושות:

דף כה, א פרק ג הלכה ז גמרא וחכ"א מערב לרוח אי' כיני מתני' או מערב לרוח אחת לשני ימים או אינו מערב כל עיקר. מודה ר"א שאינו מערב חצי יום בדרום וחצי יום בצפון חצי יום בדרום וחצי יום בצפון חצי יום בדרום וחצי יום בצפון לבני עירו אמרו לו כשם שלא חלקת לנו יום אי' כך לא תחלוק לנו שני ימים. ושויין שלא יתננו בסל א"ר בא שמא שכח ויאכלנו. נתן בסל מוליך את הסל לשם אכל את אחד מהן מבעוד יום הרי זה חמר גמל. תמן תנינן לגין שהיא טבול יום מן החבית מעשר טובל אם אמר הרי זה תרומת מעשר משתחשך הרי זו תרומת מעשר אם אמר הרי זה עירוב לא אמר כלום. ר' יונה אמר ר' חמא בר עקיבה מקשי מתניתא דלא כר' אליעזר דרבי אליעזר אמר אין מערבין לאדם משתחשך. רבי ירמיה בשם רבי זעירא דברי הכל היא תמן ברם הכא מבחול הוא קנה לו שביתה לשני ימים. רבי חגיי בעי היה עומד בחמישי בשבת ואמר תקנה ליש ביתה בשבת על דעתיה דרבי אליעזר קנה על דעתיה דרב לא קנה. אמר רבי יוסה ולמה אין מערבין לאדם מיום טוב לשבת שכן מערבין לאדם מערב לשבת

דף כה, ב פרק ג הלכה ז גמרא ברם הכא הואיל והוא ראוי לערב מערב שבת לשבת מערב אפילו בחמישי בשבת. אמר להן ר"א אי אתם מודין לי שאם עירב בככר בראשון שהוא מערב בככר בשני שאם אכלו בראשון שהוא עירוב לראשון ואינו עירוב לשני הוי שתי קדושות הן ואינן מתיבון ליה אי אתה מודה לנו שאין מערבין לאדם בתחילה ביי"ט הוי קדושה אחת היא:

דף כה, ב פרק ג הלכה ח משנה רבי יודה אומר ראש השנה שהיה ירא שמא תתעבר מערב אדם שני עירובין ואומר עירובי הראשון למזרח והשני למערב הראשון למערב והשני למזרח עירובי הראשון והשני כבני עירי השני והראשון כבני עירי ולא הודו לו חכמים:

דף כה, ב פרק ג הלכה ח גמרא דאיתפלגון שירי פתילה שירי מדורה שירי שמן שכבו בשבת מהו להדליקה ביי"ט רב ורבי חנינא תריהון אמרין אסור ר"י אמר מותר. א"ר מנא קומי ר' יודן מכפלה פתילה גבי ביצה א"ל מן מה דנן חמיין רבנן מדמי לה הדא אמרה היא הדא היא הדא. משום ד' זקנים אמרו הנאכל עירובו בראשון הרי הוא כבני עירו בשני ר' חונה בשם רב הלכה כד' זקנים. רב חסדא בעא מחלפא שיטתיה דרב תמן איעבד לה שתי קדושות וכא איעבד לה קדושה אחת. דאיתפלגון שירי פתילה שירי מדורה שירי שמן שכבו בשבת מהו להדליקה ביי"ט רב ור' חנינא תריהון אמרין אסור ר"י אמר מותר א"ר מנא קומי ר' יודן מכפלה פתילה גבי ביצה א"ל מן מה דנן חמיין רבנן מדמי לה הדא אמרה אי אידא אי אידא ר' אחא אמר לה מן אולפן רבי יוסי אמר לה מן דיעה כד' זקנים כר"א. אמר רבי מנא קומי רבי יוסה ר"מ ור' יודה אין הלכה כר' יודה בארבעה זקנים כר"א.

דף כו, א פרק ג הלכה ח גמרא מה אין תמן שלא זכה עירוב לא הייתי אומר שיעקור את רגליו מבני עירו כאן שזכה לו עירובו לא כל שכן. עירב בככר בראשון מערב בככר בשני ובלבד באותו הככר עירב ברגלו בראשון מערב ברגליו בשני. עירב ברגליו מערב בככר לא יערב ברגליו. היך מה דאת אמר תמן ברגליו לא יערב בככר ודכוותה בככר לא יערב ברגליו. להקל לעני שאין לו ככר. היך מה דאת אמר תמן ברגליו לא יערב בככר ודכוותה בככר לא יערב ברגליו להקל לעשות שלא יצא ויערב ברגליו. היך מה דאת אמר תמן ברגליו לא יערב בככר ודכוותה בככר לא יערב ברגליו רבי אבין בשם רבנין דתמן עשו אותו כהולך לעירו:

דף כו, א פרק ג הלכה ט משנה ועוד א"ר יהודה מתנה אדם על הכלכלה ביום טוב הראשון ואוכלה בשני וכן ביצה שנולדה בראשון תאכל בשני ולא הודו לו חכמים:

דף כו, א פרק ג הלכה ט גמרא ואומר אם יום טוב היום
יבטלו דברי ויקרא שם למעשרותיו ואינו אוכלן ובשני
קורא שם למעשרותיו ואוכלן. מחלפה שיטתיה דרב
תמן איעבד לה קדושה אחת וכא איעבד לה שתי
קדושות. תמן קדושה אחת ארוכה היא ברם הכא
אחת קודש ואחת חול. מחלפה שיטתיה דרבנן תמן
עבדין לה שתי קדושות וכא אינון עבדין ליה קדושה
אחת. תמן יו"ט אצל שבת כחול אצל שבת ברם הכא
שניהן שוין. מודין חכמים לר' יודה בשני ימים טובים
של ראש השנה שהן מתקנת נביאים הראשונים. ר' בא
ר' חייה בשם ר' יוחנן (שיר השירים א) בני אמי נחרו בי
וגו'. מי גרם לי להיות נוטרה את הכרמים על שם כרמי
שלי לא נטרתי מי גרם לי להיות משמרת שני ימים
בסוריא על שלא שמרתי יום אחד בארץ. סבורה הייתי
שאני מקבלת שכר על שנים ואיני מקבלת שכר אלא על
אחת מי גרם לי להפריש שתי חלות בסוריא על שלא
הפרשתי חלה אחת בארץ. סבורה הייתי שאני מקבלת
שכר על שתיים ואיני מקבלת שכר אלא על אחת ר' יוחנן
קרי עליהון (יחזקאל כ) וגם אני נתתי להם

דף כו, ב פרק ג הלכה ט גמרא חוקים לא טובים. ר'
אבהו אזל לאלכסנדריאה ואטעינון לולבין בשובתא
שמע ר' מימר מן מי יכול להון רבי אבהו בכל שתא. ר'
יוסי מישלח כתיב להון אף על פי שכתבו לכם סדרי
מועדות אל תשנו מנהג אבותיכם נוחי נפש:

דף כו, ב פרק ג הלכה י משנה ר' דוסא בן ארכינס
אומר העובר לפני התיבה ביו"ט של ראש השנה אומר
החליצנו ה' אלהינו את יום ראש החדש הזה אם היום
אם למחר ולמחר הוא אומר אם היום אם לאמש ולא
הודו לו חכמי:

דף כו, ב פרק ג הלכה י גמרא מפני שאמר אם היום אם
אמש או יבא כיי דמר ר' יעקב בר אחא בשם ר' יסא
העובר לפני התיבה ביו"ט של ר"ה אינו צריך להזכיר

מסכת עירובין פרק ד

דף כו, ב פרק ד הלכה א משנה מי שהוציא והו עכו"ם או רוח רעה אין לו אלא ד' אמות החזירוהו כאילו לא יצא הוליכוהו לעיר אחרת נתנוהו בדיר או בסהר רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומר מהלך את כולה ר' יהושע ור' עקיבה אומר אין לו אלא ד' אמות מעשה שבאו מפרנדין והפליגה ספינתן בים רבן גמליאל ור' אלעזר בן עזריה הלכו את כולה רבי יהושע ור' עקיבה לא זזו מד' אמות שרצו להחמיר על עצמן :

דף כו, ב פרק ד הלכה א גמרא ולכן מה נן אמרין. ויעשה כמי שיצא ברשות ויהא לו אלפיים אמה לכל רוח לפום כן מימר אין לו אלא ד"א. ומניין לד"א (שמות טז) שבו איש תחתיו ומניין לאלפיים אמה אל יצא איש ממקומו ביום השביעי או חלף א"ר אליעזר ותנין אסא בן עקיבה אומר מקום מקום נאמר כאן מקום ונא' להלן (שמות כא) ושמתו לך מקום

דף כז, א פרק ד הלכה א גמרא מה מקום שנאמר להלן אלפיים אמה אף מקום שנאמר כאן אלפיים אמה ד' אמות שאמרו מלא קומתו ופשוט ידיים. ר' יהודה אומר הוא ושלשה אמות כדי שיהא נוטל חבית מראשותיו ונותן אל מרגלותיו. כשהוא נפנה מן הצד וכשהוא מתפלל מתפלל לוכסן. ר' יודה בן פזי בעי ארבע אמות שאמרו תחום הן או אינן תחום אין תימר תחום הן אין נותנין לו ד"א משני מקומות אין תימר אינן תחום נותנין לו ד"א משני מקומות. א"ר זעירא מתניתא אמרה כן ארבע אמות שאמרו תחום הן והתנין ובלבד שלא יוציא זה מתוך שלו לתוך של חבירו וכו'. לא אמר אלא החזירוהו הא אם חזר הוא אסור א"ר אחא דר' נחמיה היא דתני פירות שיצאו לרשות הרבים וחזרו שוגג יאכלו מזיד לא יאכלו רבי

נחמיה אומר בין שוגג בין מזיד לא יאכלו עד שיחזירו
למקומן שוגג. ותייא דר' נחמיה כר' מאיר דתני
המעשר והמבשל בשבת

דף כז, ב פרק ד הלכה א גמרא שוגג יאכל מזיד לא
יאכל דברי רבי מאיר. קנה לו שביתה ובאו עכו"ם
והקיפוח מחיצה רבי חונה אמר לא הועילה לו מחיצתו
כלום אלא מהלך באלפיים ומטלטל בארבע חייה בריה
דרב אמר מהלך ומטלטל באלפיים רבי יעקב בר אחא
ר' אבונא בשם חייה בריה דרב מהלך באלפיים
ומטלטל בארבעת אלפים אמה על ידי זריקה. הוון
בעיין מימר מה פליגין כרבי יהושע וכרבי עקיבה ברם
כרבן גמליאל וכרבי אלעזר בן עזריה לא פליגין. ואפילו
כרבן גמליאל וכר' אלעזר בן עזריה פליגין קל הוא מי
שקנה לו שביתה ממי שלא קנה לו שביתה. נתנו על
פתח הדיר על דעתיה דר' יהושע ור' עקיבה נותנין לו
שתי אמות מבפנים ושתי אמות מבחוץ על דעתיה דרבן
גמליאל ור' אלעזר בן עזריה אין נותנין לו שתי אמות
מבפנים ושתי אמות מבחוץ. שאם אומר את ליתן לו
שתי אמות מבפנים ושתי אמות מבחוץ אוף הוא
מטלטל בכל הדיר כולו. נתנו באמצע הדיר היה הדיר
חציו בתוך התחום וחציו חוץ לתחום רבי אחא אמר מן
אולפן רבי יהודה אמר לה מן דיעה מחלוקת. רב חונה
וחייה בריה דרב רבי זעירא רב הונה בשם רב מה שרצו
ר' יהושע ורבי עקיבה להחמיר על עצמן זאת אומרת
שהלכה כרבן גמליאל וכרבי אלעזר בן עזריה רבי בא
בשם ר' חייה בר אשי אף בדיר ובסהר הלכה כר'ג וכר'
אלעזר בן עזריה. חנניה בן אחי ר' יהושע אומר כל
היום היו דנין אלו כנגד אלו עד שבא אחי אבא והכריע
ביניהן והתקין שתהא הלכה כרבן גמליאל וכר' אלעזר
בן עזריה בספינה וכר' יהושע וכר' עקיבה בדיר
וסהר. מה בין סהר ומה בין ספינה חבריי' אמרו ספינה
מפני שמחיצותיה עולות עמה א"ר זעירא מכיון
שעוקרין אותה מד' אמות אלו ונותנין אותה בד' אמות

אלו. מה נפק מביניהן אם היתה אכסדרה על דעתהון
דחברייא מותר על דעתיה דר' זעירא אסור.

דף כח, א פרק ד הלכה א גמרא אם היה היס גלני על
דעתיהון דחברייא אסור על דעתיה דר' זעירא
מותר. א"ר זעירא מתניתא אמרה כן ארבע אמות
שאמרו אינן תחום :

דף כח, א פרק ד הלכה ב משנה פעם אחת לא נכנסו
לנמל עד שחשיכה אמרו לו לרבן גמליאל מה אנו לירד
אמר להן מותר שכבר הייתי מסתכל והיינו בתוך
התחום עד שלא חשיכה :

דף כח, א פרק ד הלכה ב גמרא מצודות היו לו לרבן
גמליאל שהיה משער בה עיניו במישר. ולמה לי עד
שלא חשיכה ואפילו משחשיכה ולא רבן גמליאל היא
תיפתר שהיה בנמל יותר מבית סאתים ולא יהיו
מחיצות גבוהות עשרה ולא יהיו פרצות יותר מעשר ולא
יהא עומד כנגד עומד ופרוץ כנגד פרוץ :

דף כח, א פרק ד הלכה ג משנה מי שיצא ברשות אמרו
לו כבר נעשה מעשה יש לו אלפיים אמה לכל רוח אם
היה בתוך התחום כאילו לא יצא שכל היוצאין להציל
חוזרין למקומן :

דף כח, א פרק ד הלכה ג גמרא דל כן מה אנו
אמרין. יעשה כמי שיצא באונס ולא יהיה לו אלא
ארבע אמות לפום כן צריך מימר יש לו אלפיים אמה
לכל רוח אמר רב חונה והן שיהו ד' אמות אוכלות
מתחום טבריא ומתחום מגדלה. רבי חונה בשם רב
אדא בר אחווה רבי לא בשם ר"ש בן לקיש ואפילו יצא
למגדלה וחזר כאילו לא יצא. רבי יישוע דרומייה בעי
עד כדון בשיצא שוגג ואפילו יצא מזיד א"ר פינחס
מתניתא אמרה כן שכל היוצאין להציל חוזרין למקומן
חוזרין אפילו בזיינן: תניא עכו"ם שבאו לעיירות

הסמוכו' לספר ליטול מהן אפילו תבן אפי' עצים יוצאין עליהן בזיין ומחזירין את הזיין למקומן באו לעיירות

דף כח, ב פרק ד הלכה ג גמרא המובלעות אין יוצאין עליהן בזיין אלא אם כן באו לעוסקי נפשות. בראשונה היו מוליכין את הזיין לבית שהוא סמוך לחומה פעם אחת באו עליהן השונאים היו מדחקין ליטול את הזיין והרגו אלו מאלו יותר ממה שהרגו מהן השונאים התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל בביתו :

דף כח, ב פרק ד הלכה ד משנה מי שישב בדרך ועמד והרי הוא סמוך לעיר הואיל ולא היתה כוונתו לכך לא יכנס דברי ר"מ רבי יודה אומר יכנס. א"ר יהודה מעשה ונכנס רבי טרפון בלא מתכוין :

דף כח, ב פרק ד הלכה ד גמרא אמרו והלא בית מדרשו של רבי טרפון היה בתוך אלפיים אמה או שמא הקנה עצמו לבני עירו מבעוד יום. אשכח תני בשחרית זרחה החמה אמרו לו רבי הרי העיר לפני היכנס :

דף כח, ב פרק ד הלכה ה משנה מי שישן בדרך ולא ידע עד שחשיכה יש לו אלפיים אמה לכל רוח דברי רבי יוחנן בן נורי וחכמים אומרים אין לו אלא ארבע אמות. רבי אלעזר אומר הוא באמצען רבי יהודה אומר לאיזה רוח שירצה. ומודה רבי יהודה שאם בירר לו שאינו יכול לחזור בו :

דף כח, ב פרק ד הלכה ה גמרא רבי זעירא בשם רבי חסדיי טעמא דרבי יוחנן בן נורי מאחר שאילו היה ער היה קונה שביתה ישן לא קנה לו שביתה אין לו אלא אלפיים אמה לכל רוח. רבי יודה אומר אפילו ער ולא קנה לו שביתה אין לו אלא אלפיים אמה לכל רוח. אתייה דרבי יודה כר"י בן נורי דר"י בן נורי אמר אחר שאילו היה ער קונה לו שביתה היה ער ולא קנה לו שביתה אין לו אלא אלפיים אמה לכל רוח. ר' חונה

אמר רב נחמן בר יעקב בעא גר שטבל לאחר שהאיר
המזרח מאחר שאילו היה ער

דף כט, א פרק ד הלכה ה גמרא היה קונה לו
שביתה. מה אמר כאומר רבי יוחנן בן נורי נישמענה
מן הדא דמר רבי יצחק בר נחמן בשם רבי יהושע בן לוי
הלכה כרבי יוחנן בן נורי. בירר לו מבעוד יום חוזר בו
מבעוד יום משחשיכה חוזר בו משחשיכה בירר לו
מבעוד יום וקדש עליו היום נישמענה מן הדא לא יכנס
דברי רבי מאיר רבי יודה אומר יכנס. לא על הדא
אמרה אלא על רישיה דפירק' מי שהוציא והו עכו"ם או
רוח רעה איתאמרת עליה א"ר בון מודה ר' יודה שאם
בירר לו שאינו יכול לחזור בו :

דף כט, א פרק ד הלכה ו משנה היו שנים מקצת
אמותיו של זה לתוך אמותיו של זה מביאין ואוכלין
באמצע ובלבד שלא יוציא זה מתוך שלו לשל חבירו היו
שלשה האמצעי מובלע בנתיים הוא מותר עמהן והן
מותרין עמו ושנים החיצונים אסורין זה עם זה א"ר
שמעון למה הדבר דומה לשלש חצירות פתוחות זו לזו
ופתוחות לרשות הרבים עירבו שתיהן עם האמצעי
היא מותרת עמהן והן מותרות עמה ושתים החיצונות
אסורות זו עם זו :

דף כט, א פרק ד הלכה ו גמרא אע"ג דרבי חנניה בן
אנטיגנס פליג על רבנין באמות מודה הוא הכא בעיבורי
עיירות :

דף כט, א פרק ד הלכה ז משנה מי שבא בדרך והיה
ירא שמא תחשך והיה מכיר אילן או גדר ואמר שביתתי
תחתיו

דף כט, ב פרק ד הלכה ז משנה לא אמר כלום שביתתי
בעיקרו מהלך ממקום רגליו ועד עיקרו אלפיים אמה
מעיקרו ועד ביתו אלפיים אמה נמצא מהלך משחשיכה
ארבעת אלפים אמה אם אינו מכיר או אינו בקי בהלכה

ואמר שביתתי במקומי זכה לו מקומו אלפיים אמה לכל רוח עגולות דברי רבי חנניה בן אנטיגנס וחכ"א מרובעות כטבלה מרובעת כדי שיהא נשכר את הזויות:

דף כט, ב פרק ד הלכה ז גמרא היה אחד מכיר ואחד שאינו מכיר זה שהוא מכיר מהלך עם זה שאינו מכיר וזה שאינו מכיר מהלך עם זה שהוא מכיר:

דף כט, ב פרק ד הלכה ח משנה זהו שאמרו העני מערב ברגליו ר' מאיר אומר אין לנו אלא עני ר' יהודה אומר אחד עני ואחד עשיר שלא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שמא יצא ויערב ברגליו:

דף כט, ב פרק ד הלכה ח גמרא ר' מאיר סבר עיקר עירוב בכר ולמה אמרו ברגליו להקל על העני שאין לו ככר ור' יודא אמר עיקר עירוב ברגליו ולמה אמרו בכר להקל על העשיר שלא יצא ברגליו. אע"ג דר' יודה אמר עיקר עירוב ברגליו ובלבד שלא ישב לו בתוך ביתו ויאמר תקנה לי שביתה במקום פלוני אלא יצא לו חוץ לתחום ויאמר תקנה לי שביתה במקום הזה וממתין שם עד שחשיכה וחוזר ובא לעירו ותני כן מעשה במשפחת בית ממה ומשפחת בית גוריון מרומה שהיו מחלקין בגרוגרות לעניים בשני בצורות והיו עניי שיחין יוצאין ומערבין ברגליהן וממתינים שם עד שתחשך ולמחר היו נכנסין ואוכלין שם וחוזרין. וכל מה שהן עושין על פי חכמים היו עושין:

דף כט, ב פרק ד הלכה ט משנה מי שיצא לילך לעיר שמערבין בה והחזירו חבירו הוא מותר לילך וכל בני העיר אסורין דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר כל שהוא יכול לערב ולא עירב הרי זה חמר גמל:

דף ל, א פרק ד הלכה ט גמרא פתר לה תרין פתרין אמר אנא מערב עליך ועל בני קרתך ועירב על בני קרתיה ולא עירב עלוי הוא אסור לילך באותה הרוח ומותר בשאר כל הרוחו' שבעירו והן מותרין באותה הרוח ואסורין

בשאר כל הרוחות שבעירן פתר לה פתר חורן אי"ל אנא מערב עליך ועל בני קרתך ולא עירב לא עליו ולא על בני קרתיה הוא מותר לילך באותה הרוח שכבר קנו לו רגליו מאתמול והן אסורין לילך באותה הרוח ומותרין בשאר כל הרוחות שבעירו:

דף ל,א פרק ד הלכה י משנה מי שיצא חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס ר' שמעון אומר ר' אליעזר אומר שתים יכנס שלש לא יכנס מי שהחשיך חוץ לתחום אפילו אמה אחת לא יכנס ר' שמעון אומר אפי' ט"ו אמה יכנס שאין המשוחות ממצין את המידות מפני הטועים:

דף ל,א פרק ד הלכה י גמרא ר' אחא בשם ר' חנינא ורב חסדיי תריהון אמרין לא מר אלא שתים הא שתים וכל שהוא יכנס דהוא דרבי לעזר דרבי לעזר אמר שתים יכנס שלש לא יכנס. אמר לו רבי יוסה אמרין דבתרה שלש לא יכנס הא שלש פחות כל שהוא יכנס.

דף ל,ב פרק ד הלכה י גמרא הוון בעיי מימר מה דמר רבי לעזר ביוצא הא במחשיך לא אשכח תני היא אדא היא אדא. הוון בעיי מימר מה דמר רבי שמעון במחשיך הא ביוצא לא אשכח תני היא אדא היא אדא:

מסכת עירובין פרק ה

דף ל,ב פרק ה הלכה א משנה כיצד מעברין את הערים בית נכנס בית יוצא פגום נכנס פגום יוצא היו שם גידודיות גבוהין עשרה טפחים וכן גשרים נפשות שיש בהן בית דירה מוציאין את המדה כנגדה ועושין אותה כטבלה מרובעת כדי שיהא נשכר את הזויות:

דף ל,ב פרק ה הלכה א גמרא בית נכנס מוציאין אותו כנגד העיר פגום יוצא מוציאין את העיר כנגדו. רב אמר מאברין ושמואל אמר מעברין מאן דמר מאברין

מוסיפין לה אבר מאן דמר מעברין כאשה עוברה תמן תנינן אין מברכין על הנר עד שיאותו לאורו. רב אמר יאותו ושמואל אמר יעותו מאן דמר יאותו (בראשית לד) אך בזאת נאות לכם מאן דמר יעותו (ישעיהו נ) לעת לעות את יעף דבר. תמן תנינן לפני אידיהן ושמואל תני עידיהן מאן דמר אידיהן (דברים לב) כי קרוב יום אידם ומאן דמר עידיהן (ישעיהו מד) ועידיהם המה שהן עתידין לבייש עובדיהן ליום הדין. ר' יוחנן בשם רבי הושעיה מוסיפין לה אבר.

דף לא, א פרק ה הלכה א גמרא תלה עינוי ואיסתכל ביה א"ל למה אתה מסתכל בי. צריך לך צחק לך הפליג עליך. תלת עשר שנין עבד עליל קומי רביה דלא צריך. רבי שמואל בשם רבי זעירא אילולא דייו אלא שהיה מקבל פני רבו שכל המקבל פני רבו כאילו מקבל פני שכינה. ר' ברכיה ר' ירמיה בשם רבי חייה בר בא כתיב (שמות לג) ומשה יקח את האהל וגוי כמה הוה רחיק רבי יצחק אמר מיל והיה כל מבקש משה אין כתיב כאן אלא (שם) והיה כל מבקש ה' מיכן שכל המקבל פני רבו כאילו מקבל פני שכינה. רבי חלבו ר' חונה בשם רב כתיב (מלכים ב ה) ויאמר אליהו התשבי וגוי והלא אליהו טירונין לנביאים היה אלא מלמד שכל עמידות שעמד לפני אחיה השילוני רבו כילו עמד לפני השכינה. ר' חלבו בשם אילן דבית שילה אפילו אליהו מבקש מים לפניו היה אלישע נותן על ידיו מה טעמא (מלכים ב ג) פה אלישע בן שפט אשר למד תורה אין כתיב כאן אלא אשר יצק מים על ידי אליהו. כתיב (שמואל א ב) והנער שמואל משרת את ה' לפני עלי והלא לא משרת אלא לפני עלי אלא מלמד שכל שירות ששרה לפני עלי רבו כילו שרת לפני שכינה. תני רבי ישמעאל (שמות יח) ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה לפני האלהים וכי לפני האלהים אכלו אלא מיכן שהמקבל פני חבירו כילו מקבל פני שכינה. ר' יעקב בר אחא רבי יסא בשם רבי יוחנן מאיכן מעברין כנגד השקוף עד אלפין אמה. אמר רבי

יוסה לרבי יסא בר אחא לא מסתברא אלא כנגד הפגום אבל מכנגד העיר אפילו כמה א"ל אוף אנא סבר כן. א"ל ומה חמית מימר פגום או נאמר ההן גו פגום אמר רב נחמן

דף לא, ב פרק ה הלכה א גמרא עד ראשה דמדינתא מילתיה דרבי שמעון אמר כן דמר רבי שמעון בן יוחי יכול אני לעשות שיהו מהלכין מצור לצידון מטבריה לציפורין על ידי מערות וע"י בורגנין. מהו ליתן פגום לפגום מילתא דרבי שמעון בן לקיש אמרה כן נותנין פגום לפגום דמר רבי שמעון בן לקיש יכול אני לעשות שתהא בית מעון מתעברת עם טיבריא ואת רואה את האיצטדין כילו היא מליאה בתים. והקצרין נתון בתוך שבעים ושיריים לאצטדין ובית מעון נתון בתוך שבעים ושיריים לקצרים ואין תמשח מן פיגמא לית נפשה דסיריקין בתוך שבעים ושיריים ואין תימשך מן פחורתה נפשה דסיריקין בתוך שבעים ושיריים. מהו ליתן עיבור לעיבור מילתא דר"ש בן יוחי אמרה כן נותנין עיבור לעיבור דמר ר' שמעון בן יוחי יכול אני לעשות שיהו מהלכין מצור לצידון מטבריה לציפורין על ידי מערות ועל ידי בורגנין. כאן להילוך וכאן לעיבור. רבי אחא אמר איתפלגון רבי חייה רובה ובר קפרא חד אמר הדא דאת מר בעיר גדולה אבל בעיר קטנה לא תהא התוספת יתירה על העיקר וחורנה אמר בין גדולה בין קטנה דו ואלפים. א"ר פינחס מעשה בתלמיד וותיק למד עיבורו בשלשה שנים ומחצה לפניו רבו ובא ועיבר את הגליל ולא הספיק לעבור את הדרום עד שנטרפה השעה. רבי בא רב יהודה בשם רב

דף לב, א פרק ה הלכה א גמרא עיר שהיא בנויה כמין קשת אם יש בין זו לזו ארבעת אלפים חסר אחת מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה ארבעת אלפים אין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה. אמר רבי אחא סבר רבי שמואל אין יתן סנדלוי הכא הוא אתי ברא ונסי לון ואין יתן סנדלוי הכא הוא אתי ברא ונסי לון מן כאן אתא ברא ומן כאן אתא ברא מרוח אחת אסור משתי

רוחות מותר. רבי בא בשם רב יהודה היתה עיר אחת גדולה ויש בה חריץ עמוק עשרה ורחב ארבעה את רואה אותו כילו מלא עפר וצרורות ואם לאו רואה אותו כמפולש. רבי בא אמי בר יחזקאל בשם רב עיר שהיא בנויה על שפת הנחל אם יש בינה לנחל ארבע טפחים מודד מן החומה. שלשה מודד משפת הנחל החיצונה ובלבד שלא יהא בנחל יותר משבעים ושיריים. מה נן קיימין אם במתלקטת עשרה טפחים מתוך שלש מודד משפת הנחלת החיצונה אם מתוך ארבע מודד מן החומה אלא אם כן אנן קיימין משלש ועד ארבע. רב אמר.

דף לב, ב פרק ה הלכה א גמרא עיר שהיא בנויה אוהלים כל אחד ואחד מודד מאהלו. היו שם שלשה צריפין ושלשה בורגנין מודד מן החיצון התיב אסי והכתיב (דברים כג) ויד תהיה לך מחוץ למחנה היאך היו נפנין לחוץ. רבי חייה בריה דרבי שיבתיי מקשי היאך היו יוצאין לבית מדרשו של משה. משה עשה להן שלשה צריפין ושלשה בורגנין. אמר רבי יוסה מכיון שהיו חוננין ונוסעין על פי הדיבור כמי שהיו חוננין לשעה. אמר רבי יוסי בי רבי בון מכיון שהבטיחן הקדוש ברוך הוא שהוא מכניסן לארץ כמי שהוא לעולם. עליה אמר רבי אבין משה עשה להן שלשה צריפין ושלשה בורגנין. מרבעה ריבוע עולם כדי שיהא מערבה למערבו של עולם ודרומה לדרומו של עולם. אמר רבי יוסה אם אין יודע לכוין את הרוחות צא ולמד מן התקופה ממקום שהחמה זורחת באחד בתקופת תמוז עד מקום שהיא זורחת באחד בתקופת טבת אלו פני מזרח ממקום שהחמה שוקעת באחד בתקופת טבת עד מקום שהיא שוקעת באחד בתקופת תמוז אלו פני המערב והשאר צפון ודרום הדא הוא דכתיב (קוהלת א) הולך אל דרום וסובב אל צפון הולך אל דרום ביום וסובב אל צפון בלילה. סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח אלו פני המזרח והמערב.

דף לג, א פרק ה הלכה א גמרא ניחא בשילה ובבית העולמים דמר ר' אחא בשם שמואל בר רב יצחק כמה יגעו נביאים הראשונים לעשות שער המזרחי שתהא החמה מצמצמת בו באחד בתקופת טבת ובאחד בתקופת תמוז. שבעה שמות נקראו לו שער סור שער היסוד שער חריסית שער איתון שער התווך שער חדש שער העליון. שער סור ששם היו טמאים פורשין הדא הוא דכתיב (איכה ד) סורו טמא קראו למו. שער היסוד ששם היו מייסדין את ההלכה. שער חריסית שהוא מכוין כנגד זריחת החמה היך מה דאת אמר (איוב ט) האומר לחרם ולא יזרח. שער האיתון שהוא משמש כניסה ויציאה. שער התווך שהוא מיוסד בין שני שערים. שער חדש ששם חידשו סופרים את ההלכה שער העליון שהוא למעלה מעזרת ישראל החול ועזרת הנשים. ומעלה יתירה היתה בבית העולמים. ובמדבר מי היה מכוין להן את הרוחות א"ר אחא ארון היה מכוין להם את הרוחות הדא הוא דכתיב (במדבר י) ונסעו הקהתים נושאי המקדש זה הארון (במדבר ב) והקימו בני מררי את המזכן עד בואם בני קהת שעליהן היה הארון נתון. כיצד היו ישראל מהלכין במדבר רבי חמא בר חנינה ורבי הושעיה חד אמר כתיבה וחרנה אמר כקורה מאן דמר כתיבה (שם) כאשר יחנו כן יסעו מאן דמר כקורה (במדבר י) מאסף לכל המחנות לצבאותם. מאן דמר כקורה ומה מקיים כתיבה כאשר יחנו כן יסעו

דף לג, ב פרק ה הלכה א גמרא מה בחנייתן על פי הדיבור אף בנסיעתן על פי הדיבור ומאן דמר כתיבה מה מקיים כקורה מאסף לכל המחנות לצבאותם לפי שהיה שבטו של דן מרובה באוכלוסין היה נוסע באחרונה. וכל מי שהיה מאבד דבר היה מחזירו לו הה"ד (במדבר י) מאסף לכל המחנות לצבאותם. תני בשם רבי יודה אף זיזיה וכתליה היו נמדדין עמה. בעי רב הושעיה אויר חצר מהו שימוד עמה נישמענה מן הדא בית שנפרץ מרוח אחד נמדד עמה משתי רוחות

אין נמדד עמה. ר' אבין בשם רב יהודה כשניטלה קורתו אבל אם לא ניטלה קורתו נמדד עמהם. אם כשניטלה קורתו לא כאויר חצר הוא. תמן הוקף לבית דירה ברם הכא לא הוקף לדירה. וכשהוא מודד לא יהא מודד מן האמצעי מפני שהוא מפסיד אלא מן הקרנות:

דף לג, ב פרק ה הלכה ב משנה נותנין קרפף לעיר דברי ר' מאיר וחכמים אומרים לא אמרו בקרפף אלא בבין שתי עיירות אם יש לזו שבעים אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים עשה קרפף לשתייהן להיות כאחת וכן ג' כפרים המשולשין אם יש בין שניהן החיצונים

דף לד, א פרק ה הלכה ב משנה מאה וארבעים ואחת ושליש עשה האמצעי את שלשתן להיות אחד:

דף לד, א פרק ה הלכה ב גמרא רב חונה בשם רבי מאיר ורבנן מקרא אחד דורשין ר' מאיר דרש (במדבר לה) מקיר העיר מה תלמוד לומר וחוצה מיכן שנותנין קרפף לעיר רבנין דורשין וחוצה מה ת"ל מקיר העיר אלא מיכן שנותנין קרפף לעיר הדא אמרה שנותנין קרפף לעיר. רבי יעקב בר אחא ר' אבונה רבי נחום בשם שמואל בר אבא סלקת מתניתא: וכן שלשה כפרים המשולשין כו'. שמואל אמר בעשויים שורה בר קפרא אמר בעשויים צובה. היידני אמצע ניחא מאן דמר בעשויים שורה ההנו אמצעי מאן דאמר בעשויים צובה היידנו אמצעי. אי"ר שמואל אחוי דר' ברכיה אין תמשך מן ההן ההנו אמצעי אין תמשח מן ההן ההנו אמצעי. רבי יעקב בר אחא ר' יוסא בשם ר' חנניה ובלבד שלא יהא האמצעי מופלג יותר מאלפיים אמה. אמר יוסה קשייתה קומי ר' יעקב בר אחא תנינן אם יש בין שני החיצונים מאה וארבעים ואחת ושליש עשה האמצעי שלשתן להתיר שני החיצונים היו שנים האמצעי מהו שידון לכאן ולכאן.

דף לד, ב פרק ה הלכה ב גמרא מה צריכה לה כשהיו שנים מהלכין אבל אם היה א' מהלך נידון לכאן ולכאן :

דף לד, ב פרק ה הלכה ג משנה אין מודדין אלא בחבל של חמשים אמה לא פחות ולא יתר ולא ימוד אלא כנגד לבו. היה מודד הגיע לגיא או לגדר מבליע וחוזר למידתו ובלבד שלא יוציא חוץ לתחום אם אינו יכול להבליעו בזו אמר רבי דוסתאי בי ר' ינאי משום ר' מאיר שמעתי שמקדרין בהרים :

דף לד, ב פרק ה הלכה ג גמרא כמה הוא מידת התחום ארבעים חבלים. לא פחות שהוא נמתח ונשכר ולא יתר שהוא נקמז ומפסיד. אית תניי תני מודד בחבל של פשתן ואית תניי תני בחבל של שלש לח ואית תניי תני בחבל של ארבע אמות. א"ר יושוע אין לך מידה של אמת אלא שלש אבל מה אעשה וכתב בנביאים (יחזקאל מ) חבלים ופתיל פשתים בידו וקנה המדה. היה ממנו לנחל שבעים וחמש אמה תרין אמורין חד אמר מודד בחבל של חמשים אמה וחוזר לאחוריו עשרים וחמש אמה וחורנה אמר מודד בחבל של חמשים אמה והשאר מודד בחבל של ארבע אמות. היה הנחל צר מלמעלן ורחב מלמטה עד חמשים אמה את רואה אותו

דף לה, א פרק ה הלכה ג גמרא כילו מלא עפר וצרורות ואם לאו את רואה אותו כי מתרפס ועולה מתרפס ויורד. היה הנחל מעוקם רבי חסדיי אמר מצופות ומשער בה בעיניו במישור וחוזר ועושה כן בהר רבי אחא רבי חיננא ר' ירמיה בשם ר' שמואל בר רב יצחק והוא שתהא מידה יוצאה בהר ארבעה טפחים כדי מקום. ר' יוסה ר' אבונה בשם רב יהודה ר' יודן מטי בה בשם רב העליון כנגד ראשו והתחתון כנגד רגליו. כל עמה מודיי שמקדימין העליון כנגד ראשו והתחתון כנגד מתניו כל עמא מודיי שמקדרין. מה פליגין כנגד לבו ר' מאיר אומר מקדרין וחכמים אומרים אין מקדרין. ר' בא בשם רב יהודה ר' זעירא

בשם מר עוקבן אין מקדרין אלא בחבל של חמשים
אמה רבי זעירא בשם רב חסדאי אין מקדרין אלא
בהרים ולא במקום עגלה ערופה. ניחא כמאן דאמר
אלף מגרש ואלפיים תחום שבת ברם כמאן דמר אלף
אמה מגרש ואלפיים שדות וכרמים כלום למדו לתחום
שבת ולא מתחום ערי הלויים. לעיקר אין מקדרין
לטפילה מקדרין. ומניין שלא היו קוברין בתחום ערי
הלויים ר' אבהו בשם ר' יוסי בן חנינה ומגרשיהם יהיו
לבהמתם ולכל חייתם לחיים ניתנו לא ניתנו לקברות:

דף לה, א פרק ה הלכה ד משנה אין מודדין אלא מן
המומחה ריבה למקום אחד ומיעט למקום אחד
שומעים למרבה אפילו עבד אפילו שפחה נאמנין לומר
עד כאן תחום שבת שלא אמרו חכמים בדבר להחמיר
אלא להקל:

דף לה, ב פרק ה הלכה ד גמרא ההדיוט שריבה אין
שומעין לו א"ר הושעיה הגיעוד סוף תחומי שבת שאינן
מחוורין מדבר תורה. ר' מנא בעי ניחא אלפים אמה
אינו מחוור ארבעת אלפים אמה מחוור הוא ר' שמעון
בר כרסנא בשם ר' אחא אין לך מחוור מכולם אלא
תחום שנים עשר מיל כמחנה ישראל:

דף לה, ב פרק ה הלכה ה משנה עיר של יחיד שנעשית
של רבים מערבים את כולה ושל רבים שנעשית של יחיד
אין מערבין את כולה אלא אם כן עשה <חוצה> לה
כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים דיורין דברי רבי
יהודה רבי שמעון אומר שלש חצירות של שני שני
בתים:

דף לה, ב פרק ה הלכה ה גמרא תני בשם ר' יודה אין
מערבין אותה חציין. מחלפה שיטתיה דר' יודה דתני
ר' חייה כיצד מתירין ר"ה ר' יודה אומר לחי מיכן ולחי
מיכן קורה מיכן וקורה מיכן וחכמים אומרים לחי
וקורי מיכן ועושה צורת פתח מיכן והכא אמר הכן. לא
על הדא איתאמרת אלא על הדא אפילו עיר גדולה

כאנטוכיא ואין בה אלא דלת אחת בלבד מערבין עליה. תני בשם ר' יודה אין מערבין אותה חצין אמר ר' יוסה הדא אמרה בני המבוי שנתנו קורתן על פתח המבוי אלו מותרין ואלו אסורין נתנו אלו ואלו אלו ואלו אסורין. כיצד הוא עושה נותן את הקורה על פתח המבוי ומתיר את המבוי. חמשה מבואות למבוי נתנו קורתן באמצע המבוי אלו מותרין ואלו אסורין נתנו אלו ואלו אלו ואלו אסורין. כיצד הוא עושה נותן את הקורה על פתח המבוי ומתיר את המבוי.

דף לו, א פרק ה הלכה ה גמרא חד ר' פינחס סלק להכא חזא בפתח דשקתא דגזוראי אמר להן חלקתם עירובכם אמר ליה רבי יודה בר שלום לחיזוק בתים נעשית: אלא אם כן עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה. כגון צנן וחדשה ומגדל גד שיש בה חמשה דיורין אפילו אנשים נשים וטף אסי אמר ובלבד ישראל. ר' בא בר ממל שמעון בר חייה בשם רב בפתוחין לתוכה א"ר מנא מכיון שהן פתוחין לתוכה נעשה כולן רשות אחת:

דף לו, א פרק ה הלכה ו משנה מי שהיה במזרח ואמר לבנו לערב לו במערב. במערב ואמר לבנו לערב לו במזרח אם יש ממנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יותר מיכן מותר לביתו ואסור לעירובו לעירובו אלפים אמה ולביתו יותר מיכן מותר לעירובו ואסור לביתו. הנותן את עירובו בעיבורה של עיר לא עשה כלום נתנו חוץ לתחום מה שנשכר הוא מפסיד:

דף לו, א פרק ה הלכה ו גמרא מן קשווי מקשי לה בר קפרא למזרח בנו ולמערב בנו. ניחא אם יש ממנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יותר מיכן מותר לביתו ואסור לעירובו. לעירובו אלפים אמה ולביתו יותר מיכן מותר לעירובו ולביתו אסור:

דף לו, א פרק ה הלכה ז משנה אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה כיצד מי

דף לו, ב פרק ה הלכה ז משנה שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה או בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה. רבי עקיבה אומר אין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה:

דף לו, ב פרק ה הלכה ז גמרא כיני מתניתא אנשי עיר גדולה מהלכין את כל העיר קטנה אנשי העיר קטנה אינן מהלכין את כל עיר גדולה. כיצד. לית כאן כיצד. עיר מהו שתעלה ממידת אלפיים אמר ר' חזקיה רבי סימון בשם רבי יוחנן אין עיר עולה ממידת אלפיים אמר ר' אלעזר עיר עולה ממידת אלפיים. בראשונה היו בני טיבריא מהלכין את כל חמתה ובני חמתה אינן מגיעין אלא עד הכיפה ועכשיו בני חמתה ובני טיבריא עיר אחת היא. אמר ר' ירמיה מעשה ברועה אחד זקן שבא ואמר לפני רבי זכור אני שהיו בני מגדל עולין לחמתה ומהלכין את כל חמתה ומגיעין לחצר החיצונה הסמוכה לגשר והתיר רבי שיהו בני מגדל עולין לחמתה ומהלכין את כל חמתה ומגיעין לחצר החיצונה עד הנשר. ועוד התיר רבי שיהו בני גדר יורדין לחמתה ועולין לגדר ובני חמתה אין עולין לגדר אמר ר' מנא מפני הרשויות. א"ר יוסי בי רבי בון לא מן הטעם הזה אלא בגין דתנינן אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה. רבי יצחק בר נחמן בשם רבי חנינה מה פליגי בשנתנו עירובן בפלטיא אבל אם נתנו עירובן בבתים אף ר' עקיבה מודה. ר' בא בריה דר' פפי בעי היתה עיר שעירבה ונתנו עירובן בפלטי

דף לז, א פרק ה הלכה ז גמרא לא כמי שנתנו עירובן בבתים עיר שחרבה רבי לעזר אומר מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה שמואל אמר אין לו מקום

עירובו אלא אלפיים אמה. רבי בא בר כהנא רב חייה בר אשי בשם רב הנותן עירובו בדיר או בסהר מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה. ודיר וסהר לא כמי שחרבו בתים ודיורין. עיר חדשה מודד מן הבתים וישנה מודד מן החומה אי זו היא חדשה ואי זו היא ישנה רבי זעירא בשם רב חסדא בנה בתים ואחר כך בנה חומה זו היא חדשה בנה חומה ואחר כך בנה בתים זו היא ישנה. ר' זעירא אמר בין זו ובין זו חדשה ואי זו היא ישנה כל שהיו בה דיורין וחרבו ר' זעירא כדעתיה דאיתפלגון בנה תשעה לשם קרפף ואחד לשם דייר אמר ר' לעזר ואפילו בנה את העשירי לשם דייר הרי הוא כדייר:

דף לז, א פרק ה הלכה ח משנה אמר להן ר' עקיבה אי אתם מודין לי בנותן את עירובו על פי המערה שאין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה אמרו לו אימתי בזמן שאין בה דיורין אבל בזמן שיש בה דיורין מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה נמצא קל בתוכה מעל גבה ולמודד שאמרו נותנין לו אלפים אמה שאפילו סוף מידתו כלה במערה:

דף לז, א פרק ה הלכה ח גמרא יעקב בר אחא בשם ר' אליעזר קל הוא הקונה שביתה בקרפף מן הנותן עירובו בקרפף הקונה שביתה בקרפף מהלך את כולו וחוצה לו אלפים אמה הנותן עירובו בקרפף אין לו מקום עירובו אלא אלפים אמה. רבי זעירא בעי אמר תקנה לי שביתה בקרפף. אמר רבי חנניה בריה דרבי הילל מחלוקת רבי מאיר ורבי יודא ר' מאיר אומר

דף לז, ב פרק ה הלכה ח גמרא עיקר עירוב בככר בנותן עירובו בקרפף אין לו מקום עירובו אלא אלפיים אמה ר' יודה אומר עיקר עירוב ברגליו באומר תקנה לי שביתה בקרפף מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה. גג המגדל נידון כעיר גג המערה נידון כשדות. מה דיורין ממש או אפי' ראויה לדיורין. מן מה דמר ר' יצחק בר נחמן בשם ר' חנינה את רואה

אותו כילו מליאה מים וטיט הדא אמרה אפיי ראויה לדיורין. א"ר יצחק בי ר"א הדא אמרה עיר שיש לה שני פתחים אם יש בין זה לזה ארבעת אלפים אמה חסר אחת מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה. ארבעת אלפים אמה אין לו ממקום עירובו אלא אלפיים אמה. אמר ר' בא אסברי ר' זעירא אין יתן סנדלוי הכא הוא אתי ברא ונסי לון אין יתן סנדלוי הכא הוא אתי ברא ונסי לון. מה בין אתי ברא ומה בין אתי ברא מרוח אחת אסור משתי רוחות מותר. רבי אחא בשם רבי חיננא אם היתה גגה של מערה ארבעת אלפים אמה מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה על גבי חומה דאפילו כמה מותר. אם היה גגה של מערה ששת אלפים אמה מהלך את כולה וחוצה לה על ידי גיבריות. אחרי הגגין מהן ר' יוסה בשם ר' יעקב בר אחא ר' אייניא בר פזי בשם רבי יהודה ר' אחא מטי בה בשם שמואל אחורי הגגים מטלטלין בהן עד בית סאתיים. א"ר יוסי בי ר' בון מילתיה דרב פליגא עלוי דתנינן תמן כל גגות העיר רשות אחת שמואל אמר עד בית סאתיים רב אמר מטלטלין בהן אפיי כור ואפיי כוריים. היא אחורי הגגים היא אחורי הספינה:

מסכת עירובין פרק ו

דף לח, א פרק ו הלכה א משנה הדר עם העכו"ם בחצר או עם מי שאינו מודה בעירוב ה"ז אוסר עליו רבי ליעזר בן יעקב אומר לעולם אינו אוסר עד שיהו שני ישראלים אוסרין זה על זה:

דף לח, א פרק ו הלכה א גמרא חצר של עכו"ם כדיר וסחר של בהמה. מתיבין רבנין לר' אליעזר בן יעקב אילו ישראל ובהמה שהיו דרים בחצר שמא אין הבהמה אוסרת כשם שהבהמה אוסרת כך העכו"ם אוסר מתיב ר' אליעזר בן יעקב לרבנין אילו ישראל ובהמה שהיו דרין בחצר מה הבהמה אוסרת כשם שאין הבהמה אוסרת כך העכו"ם אינו אוסר ר' יעקב בר

אחא ר' יסא בשם ר' יוחנן הלכה כר' יוחנן בן נורי. ר' הושעיה בעי מה צריכה כהדא דתני ר' אליעזר בן יעקב אומר ברם כרבנין חלוקין על ר' יוחנן בן נורי:

דף לח, א פרק ו הלכה ב משנה אמר רבן גמליאל מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלם אמר לנו אבא מהרו והוציאו את כל הכלים למבוי עד שלא יוציא ויאסור עליכם ר' יהודה אומר בלשון אחרת מהרו ועשו צרכיכם במבוי עד שלא יוציא ויאסור עליכם:

דף לח, א פרק ו הלכה ב גמרא ר' אחא ר' חנינא בשם כהנא אין הלכה כר' יהודה. דלא כן מה אנן אמרין ר' יודא וחכמים תהא הלכה כר' יודה. אלא בגין דמר ר' יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כדברי מי שהוא מיקל בהלכות עירובין ומדר' יצחק בר נחמן בשם ר"י בן לוי הלכה כר' יוחנן בן נורי.

דף לח, ב פרק ו הלכה ב גמרא וקשיינן עלה לא כן אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי הלכה כדברי מי שמיקל בהלכות עירובין ולא כן אמר רבי יצחק בר נחמן בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כר' יוחנן בן נורי וקשיינן עלה סברין מימר ביחיד אצל יחיד אבל יחיד אצל חכמים לא. אתא ר' יעקב בר אחא ר' יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי ואפילו חכמים חלוקין עליו וכא תהא הלכה כרבי יודה אפילו חכמים חולקין עליו. רבי ירמיה בשם רב חצר שיש לה שני פתחים וישראל ועכו"ם דרין בתוכה בישראל את מהלך אחר הרגיל ובעכו"ם את מהלך אחר שאינו רגיל היה ישראל מיכן וישראל מיכן ועכו"ם באמצע אחד ישראל ואחד עכו"ם הולכין אחר הרגיל. ביטל רשותו הרגיל נעשה שאינו רגיל רגיל השכיר רשותו הרגיל נעשה שאינו רגיל רגיל. עירב שאינו רגיל לא הותר הרגיל. גר תושב ועבד תושב מומר בגילוי פנים הרי הוא כעכו"ם לכל דבר. אית תניי תני הקוסטר אוסר מיד ואכסניא לאחר שלשים אית

תני הקוסטר אוסר לאחר שלשים ואכסניא אינה אוסרת לעולם מאן דמר הקוסטר אוסר מיד ברגיל ואכסניא לאחר שלשים בשאינו רגיל ומאן דמר הקוסטר אוסר לאחר שלשים באילין ברשות ואכסניא אינה אוסרת לעולם באילין דעיילין דלא ברשות. רבי יעקב בר אחא בשם רבי לעזר

דף לט, א פרק ו הלכה ב גמרא ביטול רשות ביניהון רבי מאיר אומר יש לו ביטול רשות ורבנן אמרין אין לו ביטול רשות. ר"מ אומר יש לו ביטול רשות ואת אמר מהרו. אע"ג דר"מ אומר יש לו ביטול רשות מודה הוא שזכו במבוי תחילה ותני כן מפני שהוא מבטל רשותו כישראל דברי ר"מ בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר כיני מתניתא אינו אוסר. רבי אחא בשם רבי חנינא כל עמא מודיי שיש לו ביטול רשות מה פליגין לחזור בו ר' מאיר אומר מבטל רשותו וחוזר בו ורבנן אומרים מבטל רשותו ואינו חוזר בו. ר"מ אומר מבטל רשותו וחוזר בו ואת אמר מהרו. אע"ג דר"מ אומר מבטל רשותו וחוזר בו מודה הוא שזכו במבוי תחילה ותני כן מפני שהוא מבטל רשותו כישראל דברי ר"מ בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר כיני מתניתא אינו אוסר :

דף לט, א פרק ו הלכה ג משנה אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור מלהכניס ולהוציא לו ולהם שלהם מותרין לו ולהן נתנו לו רשותן הוא מותר והן אסורין היו שנים אוסרין זה על זה שאחד נותן רשות ונוטל רשות ושנים נותנין רשות ואינן נוטלין רשות :

דף לט, א פרק ו הלכה ג גמרא שלהם מותרין לו ולהם שביטל רשותו. מהו שתחזיר חלילה תלמידוי דרב בשם רב חוזרת חלילה שמואל אמר אין חוזרת חלילה מתניתא פליגא על שמואל שלהן מותרין לו ולהם שביטל רשותו. והתנינן נתנו לו רשותן הוא מותר והן אסורין פתר לה לצדדין היא

דף לט, ב פרק ו הלכה ג גמרא מתניתא תני אחד שלא עירב נותן רשות לשני שעירבו ואין שנים שעירבו נותנין רשות לאחד שלא עירבו ולא שנים שעירבו נותנין רשות לשנים שלא עירבו ואין שנים שלא עירבו נותנין רשות לחוץ משנים שלא עירבו שהן נותנין רשות ואינן נוטלין רשות. רב חסדאי אמר עשרה ישראל שהיו דרין בבית אחד כל אחד ואחד צריך לבטל רשותו א"ר יסא עשרה עכו"ם שהיו דרין בבית אחד כל אחד ואחד צריך להשכיר רשותו. א"ר בא מעשה באשתו של פרסי אחד שהשכירה חצר שלה שלא מדעת בעלה אתא קומי ר' שמואל ושרא סברין מימר אפילו שמשו ולקיטו הלכה ישראל מבטל והעכו"ם משכיר. ויבטל הוא העכו"ם חזר הוא בו מעתה אפילו משכיר חזר הוא בו מיכן והילך בגזל הוא משתמש. עד איכן ייבא כיי דמר רבי יסא בשם ר' מנא בר תנחום ר' אבהו בשם ר' יוחנן אין קרקע נקנה בפחות מש"פ מילתיה דרבי יעקב בר אחא אמר אפילו באגוז אפילו בתמרה. רבי יעקב בר אחא כד הוה נפק לאכסנייא אין הוה משכח מיעבד תקנה הוה עבד ואין לא מבדר מנוי יהב חוטרא הכא סנדלא הכא דייסיקיא הכא א"ר מתניא הדא דתימר בשהיה פונדקי עכו"ם אבל אם היה פונדקי ישראל אינו חשוד לטלטל:

דף לט, ב פרק ו הלכה ד משנה מאימתי נותנין רשות בית שמאי אומרים מבעוד יום ובית הלל אומרים משתחשך

דף מ, א פרק ו הלכה ד משנה מי שנתן רשותו והוציא בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר עליו דברי ר"מ ר' יהודה אומר מזיד אוסר שוגג אינו אוסר:

דף מ, א פרק ו הלכה ד גמרא כן היא מתניתא מאימתי מבטלין רשות ב"ש אומרים מבעוד יום ובית הלל אומרים משתחשך כיני מתניתא בית הלל אומרים

משתחשך דל כן הוא מתניתא מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל: מי שנתן רשותו והוציא. כיני מתניתא מי שביטל רשותו והוציא: בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר. כיני מתניתא אינו אוסר. תני שנים שהיו שותפין בחצר ומת אחד מהן ונפל הבית ירושה לאחד מן השוק עד שלא חשיכה הרי זה אוסר משחשיכה אינו אוסר. ר' אחא בשם רבי חיננא דבית שמאי הוא דבית שמאי אומרים אין מבטלין רשות משתחשך ובית הלל אומרים מבטלין רשות משתחשך א"ר יוסה בי ר' בון מכיון שמת אין ביטול רשות גדול מזה. הרי שהיה לאחד מן השוק בית עמהן בחצר ומת ונפל הבית ירושה לאחד מהן עד שלא חשיכה הרי זה אוסר משחשיכה אינו אוסר עוד היא דבית שמאי. דבית שמאי אומרים אין מבטלין רשות משתחשך ובית הלל אומרים מבטלין רשות משתחשך. מהו לבטל רשות משתחשך ר' חייה ר' יסא רבי אימא סלקון לחמתה דגדר שאלון לרבי חמא בר יוסף ושרא. שמעון ר' יוחנן ומר יפה עשיתם שמע ר"ש בן לקיש ומר לא עשיתם יפה מה פליגין ר' זעירא אמר לא פליגין מאן דמר יפה עשיתם ששכרתם ומאן דמר לא עשיתם יפה שטילטלתם.

דף מ,ב פרק ו הלכה ד גמרא רבי בא אמר פליגי מאן דמר יפה עשיתם ששכרתם ושטילטלתם מאן דמר לא עשיתם יפה לא ששכרתם ולא שטילטלתם. ר' בא בעי אף לענין מחיצות כן היך עבידא היו שנים ועירבו עירבו אחד ובא העכו"ם והוסיף כבר נכנסה שבת באיסור. היו שלשה ועירבו שני עירובין ובא העכו"ם ופחת כבר נכנסה שבת בהיתר. חייליה דרבי בא מן הדא כל שבת שנכנסה בהיתר מותר באיסור אסור חוץ מן המבטל רשות. ומ"ד חוץ מן המבטל ומן המשכיר. מהו לשכור רשות מן הפונדיק ר' חיננא ור' יונתן סלקין חמתה דגדר אמרין נמתין עד שיבואו זקני הדרום לכאן אתא רבי נתן דרומה ושאלון ליה ושרא שמע רשב"ל ואמר מאחר שהעכו"ם בא ומוציאנו לא

עשינו כלום. שמעון בר בא א"ר יוחנן בעי מעתה אין בתינו שלנו. רבי יוסטי בי ר' סימון בשם ר' בייתוס אין בתינו שלנו לדור עמנו הא לצאת אין מוציאין אותנו ובפונדק מוציאין אותנו:

דף מ,ב פרק ו הלכה ה משנה בעל הבית שהיה שותף לשכנים לזה ביין ולזה ביין אינן צריכין לערב לזה ביין ולזה בשמן צריכין לערב ר"ש אומר אחד זה ואחד זה אינן צריכין לערב:

דף מ,ב פרק ו הלכה ה גמרא ר' בא בשם רבי יהודה בדרך הארץ שנו. לזה ביין ולזה ביין הואיל ואינו מקפיד על תערובתו אין צריך לערב לזה ביין ולזה בשמן הואיל והוא מקפיד על תערובתו צריך לערב. ר' בא בר כהנא רב חייה בר אשי בשם רב בנתונין בכלי אחד היא מתניתא. א"ר זריקן טעמא דר' שמעון שכן דרכן לשתותן אניגרון. תני ר' אלעזר בן תדאי אומר בין כך ובין כך אסורין עד שיערבו. ר' אחא בשם רב הלכה כר"א בן תדאי ר' יעקב בר אחא בשם ר' זעירא אתיא דר"א בן תדאי כר"מ

דף מא,א פרק ו הלכה ה גמרא היידן ר' מאיר אמר רבי מנא רבי מאיר דו אמר על ידי עירוב על ידי שיתוף אמר רבי יוסה בי רבי בון רבי מאיר דו אמר שאין מערבין לאדם אלא לדעתו. על דעתיה דר' מנא כרבי זעירא על דעתיה דרב כרב מאיר. ר' זעירא בשם ר' יוחנן בעירובין ובתענית ציבור נהגו הכל כרב מאיר. רבי יעקב בר אחא בשם רבי יוחנן אף במגילת אסתר נהגו הכל כרבי מאיר:

דף מא,א פרק ו הלכה ו משנה חמש חבורות ששבתו בטריקלין אחד ב"ש אומר"י עירוב לכל חבורה וחבורה וב"ה אומרים עירוב אחת לכולן ומודין שאם מקצתן שרויין בחדרים או בעליות שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה:

דף מא, א פרק ו הלכה ו גמרא טריקלין לפנייהם כחצר של בתים היו שם פפיליונות כמי שהן בתים. מה נן קיימין אם בשהיו פפיליונות מגיעות עד הקורות כל עמא מודיי שהן מערבין עירוב לכל חבורה וחבורה אין שם פפיליונות מגיעות עד הקורות כל עמא מודיי שמערבין עירוב אחד לכולן אלא כן אנן קיימין כשהיו פפיליונות גבוהות עשרה. שוין שאם היו שותפין בעיסה ובתבשיל שהן מערבין עירוב אחד לכולן. רבי שיין בעי מעתה אפילו מקצתן שרויין בחדרים או בעליות. רבי בא בשם רב יהודה שתי בתים זה לפנים מזה עירב הפנימי אין החיצון צריך לערב עירב החיצון הפנימי צריך לערב אמר רבי פינחס אף במצרים

דף מא, ב פרק ו הלכה ו גמרא חליפין נתן על הפנימי צריך ליתן על החיצון נתן על החיצון אינו צריך ליתן על הפנימי רבי יעקב בר אחא ר' אבהו בשם ר' יהושע בן לוי אפילו לא עירב הפנימי אין החיצון צריך לערב למה נעשה בית שער. מילתיה אמרה אין בית שער ליחיד. מילתיה דרב אמרה יש בית שער ליחיד דמר רבי בא בר יהודה בשם רב הדא דתימר בבית שער יחיד אבל בבית שער של רבים הרי זה עירוב והדר שם הרי זה אוסר עליו. ר' בא בשם רב יהודה בשני בני אדם אחד שיש לו רשות ואחד שאין לו רשות עירב זה שיש לו רשות הותר זה שאין לו רשות עירב זה שאין לו רשות לא הותר זה שיש לו רשות:

דף מא, ב פרק ו הלכה ז משנה האחין השותפין שהיו אוכלין על שולחן אביהן וישינין בבתיהן צריכין עירוב לכל אחד ואחד לפיכך אם שכח אחד מהן ולא עירב ביטל רשותו אימתי בזמן שמוליכין את עירובן למקום אחד אבל אם היה עירוב בא אצלן או שאין עמהן דיורין בחצר אינן צריכין לערב:

דף מא, ב פרק ו הלכה ז גמרא עיקר דירה איכן היא ר' יונה אמר אתפלגון רב ושמואל חד אמר במקום פיתן וחד אמר במקום שינה ולא ידעין מאן אמר דא ומאן

אמר דא מן מה דתני שמואל למעלי מיי שבות הוי דו
אמר במקום פיתן.

דף מב, א פרק ו הלכה ז גמרא מתניתא פליגא על
שמואל האחים שהיו אוכלין וכו'. רב חייה בר אשי
בשם רב במקבלי פרס מאביהן היא מתניתא מכל
מקום אינן שותפין במה שהן אוכלין אמר רבי בא
אסברי רבי שמואל שאין אביהן זכה להן אלא במה
שהן אוכלין בלבד. מעתה אפילו אין עירב בא אצלן
עשו אותן כבית שמניחין בו את העירוב שמואל אמר
הוא ובניו ובני ביתו מערבין בככר אחד. מה ופליג תמן
הוא אמר במקום פיתן והכא אמר הכין פתר לה כשהיו
שנים שותפין בו ותייא כיי דמר ר' אחיא בי"ר זעירא
מערבין בחצי ככר. ותנינן אפילו מאפה סאה והיא
פרוסה אין מערבין בה ותימר הכין פתר לה כשהיו
שנים שותפין בו בית שמניחין בו את העירוב. ר' יעקב
בר אחא דמכת אימית אי"ר יסא לר' אבהו תני לה ותנא
לה בית שמאי אוסרין ובית הלל מתירין. רבי המנונא
אמר בית שמניחין בו את העירוב אינו צריך כלום ר'
חסדאי אמר נעשו כשותף אי"ל אי"ר המנונא מליהון
דרבנין לא שבקין לך דאיתפלגון מבוי שצידו אחד
עכו"ם וצידו אחד ישראל רב חונה בשם רב אמר עירבו
דרך פתחים העכו"ם אוסר עליהן אבא בר חונה בשם
ר' יוחנן אפי' עירבו דרך החלונו'

דף מב, ב פרק ו הלכה ז גמרא אין העכו"ם אוסר עליהן
אין תימר בשותף הוא ייסר. רבי יעקב בר אחא רבי
יסא בשם רבי יוחנן בני המבוי שנתנו עירובן בשני
מקומות אם מבלי מקום הרי זה מותר אם בשביל
לחלוק עירובן אסור ר' יוסה מיקל לה הוא דאמרה
עיגול הוא דרב. ר' יוסי בי ר' בון מברך עלוי בלילי
שובתא לומר שנעשה בו מצוה. תמן תנינן מערבין
בבית ישן מפני דרכי שלום אי"ר אבון בדייר ישן הוא
מתניתא:

דף מב,ב פרק ו הלכה ח משנה חמש חצירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי מותרין בחצירות ואסורין במבוי ואם נשתתפו במבוי מותרין כאן וכאן עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי שכח אחד מבני החצר ולא עירב מותרין כאן וכאן מבני המבוי ולא נשתתף מותרין בחצירות ואסור במבוי שהמבוי לחצירות כחצר לבתים :

דף מב,ב פרק ו הלכה ח גמרא ואסורין במבוי שהמבוי לחצירות כחצר לבתים מפני שהן פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי אבל אם היו פתוחות זו לזו ואינן פתוחות למבוי אפילו עירבו אסורות א"ר יסא דר' עקיבה היא דר"ע אמר

דף מג,א פרק ו הלכה ח גמרא דריסת הרגל אוסר. עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי מתניתא דר"מ דר"מ אמר על ידי עירוב ועל ידי שיתוף נהגו הכל כר"מ. ר' זעירא בשם ר' יוחנן אף במגילת אסתר נהגו הכל כר"מ בעירובין ובתענית ציבור נהגו הכל כרבי מאיר. ר' יעקב בר אחא בשם רבי יוחנן ובשם ר' אלעזר אע"ג דר"מ אמר יש לו ביטול רשות מודה שאם שכח אחד מהן ולא עירב שהוא יסמך על שיתופו. מאן אית ליה על ידי עירוב ועל ידי שיתוף לא ר"מ דר"מ אמר ע"י עירוב וע"י שיתוף א"ל מה את משכח עלייהו הילכות עירובין. ר' אחא ר' אילא ייבא כחד מינהון דחד מינהון אמר שמא ילך לחצר שאינה צריכה שיתוף אי זו היא חצר שאינה צריכה שיתוף זו חצר רוגלת והוא רואה אותן מערבין ולא משתתפין אף הוא סבור לומר שמא עירוב מועיל בלא שיתוף ואין עירוב מועיל בלא שיתוף. וחורנה אמר שמא ילך לחצר שכבר שיתוף והוא רואה אותן מערבין ולא משתתפין אף הוא לא מערב ולא משתתף. פשיטא מערבין בחצירות ומשתתפין במבוי מערבין בחצירות אם רצו להשתתף במבוי אינן משתתפין ואם נשתתפו במבוי אם רצו לערב מערבין ותני מערבין ומשתתפין כאחת דברי ר"מ וחכ"א מערבין בחצירות או משתתפין במבוי אם

מערבין בחצירות מותרין בחצירות ואוסרין במבוי ואם נשתתפו במבוי מותרין כאן וכאן. אמר להן אף אתם משכחין עלינו הילכות עירובין שהמבוי לחצירות כחצר לבתים. כמה חצירות יהיו במבוי רב ושמואל תריהון אמרין אין פחות משתיי ר' יעקב בר אחא בשם ר' יוחנן אפילו חצר מיכן ובית מיכן וחנות מיכן. רב נחמן בר יעקב בעי מבוי אין פחות משני חצירות חצר אין פחות משני בתים מבוי שארכו ורחבו שוה אינו ניתן בלחי וקורה אלא בפסים כחצר. שמואל שאל לרב כמה יהא ארכו יותר על רחבו והוא א"ל כל שהוא הכן דרייא דארעא דישראל מרבען. א"ר יסה

דף מג,ב פרק ו הלכה ח גמרא עד דאנא תמן שמעית קל רב יהודה שאל לשמואל הפריש שקלו ומת אמר ליה יפלו לנדבה מותר עשירית האיפה שלו ר' יוחנן אמר יוליכם לים המלח ר' לעזר אומר יפלו לנדבה. בעון קומי מהו לבטל רשות מחצר לחצר אמר לון מבטלין רשות מחצר לחצר בעון קומוי ר' יסא היך מה דאת מר תמן בכלים ששבתו בחצר מטלטלין אותן בחצר ודכוותה כלים ששבתו במבוי מטלטלין אותן במבוי ובשבת שואלין לה ולא אגיבון דלא רבי יסא אמר אלא כל מלא ומלא באתרה כך דאתון לעירובין אמר לון בשם רבי יוחנן כלים ששבתו במבוי מטלטלים אותן במבוי רב אמר אין מטלטלין אותן אלא בארבע אמות אמר רבי יוסה בי רבי בון רב כדעתיה ורבי יוחנן כדעתיה ר' יוחנן דו אמר קורה מתרת בלא שיתוף הוי דו אמר מטלטלין בכל המבוי רב דו אמר אין קורה מתרת בלא שיתוף הוי דו אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות. על דעתיה דר"י לאי זה דבר משתתף בכל המבוי א"ר יוסה בי ר' בון כדי לעשות כל הרשיות כאחת. פשיטא נסמכין על שיתופי המבוי מהו ליסמך על שיתופי חצירות רבי יעקב בר אחא ורבי זעירה תריהון חד בשם מר עוקבן וחד בשם רב נחמן בר יהודה נסמכין על שיתפוי חצירות בשבת הראשונה

דף מד, א פרק ו הלכה ח גמרא מדוחק. ר' יוסה בי רבי בון בשם רב יהודה כדין אנשי בר דליה שאינן מקפידין על פרוטתן רבי בא בשם רב יהודה ואפילו לא כגון אנשי בר דליה שאין מקפידין על פרוטתן תני מעשה שהיו מסובין באויר חצר וקדשה עליהן השבת אתא עובדא קומי שמואל ואמר מכיון שהתחילו בתבשיל מבעוד יום מותר הדא אמרה ואפילו מסובין באויר חצר הדא אמרה אפי' לא עירבו הדא אמרה ואפילו לא כיוונו הדא אמרה שאין שתי רשויות משתמשות ברשות אחת הדא אמרה נסמכין על שיתופי חצירות בשבת הראשונה מדוחק. פשיטא עירוב צריך בית שיתוף מהו שיהא צריך בית מילתיה דרב אמרה עירוב צריך בית מילתיה דשמואל אמר שיתוף צריך בית מתניתא דשמואל פליגא עלוי שיתוף נותנו בבית שער ר' בון בר חייה ר' אבהו בשם ר' יוחנן נותנו בין באויר חצר בין באויר מבוי:

דף מד, א פרק ו הלכה ט משנה שתי חצירות זו לפני זו מזה עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה הפנימית מותרת והחיצונה אסורה החיצונה ולא הפנימית שתיהן אסורות עירבה זו לעצמה וזו לעצמה זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה ר"ע אוסר את החיצונה שדריסת הרגל אוסרתה וחכמים אומרים אין דריסת הרגל אוסרת:

דף מד, א פרק ו הלכה ט גמרא א"ר יוסה דר"ע היא דר"ע אמר דריסת הרגל אוסרת א"ר לא בשם ר' ינאי דריסת הרגל אסורה ואוסרת:

דף מד, ב פרק ו הלכה י משנה שכח אחד מן החיצונה ולא עירב הפנימית מותרת והחיצונה אסורה מן הפנימית ולא עירב שתיהם אסורות נתנו את עירובן למקום אחד שכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצוני ולא עירב שתיהן אסורות ואם היו של יחידים אינן צריכין לערב:

דף מד, ב פרק ו הלכה י גמרא שכח אחד מן החיצונה ולא עירב החיצונה אסורה שלא עירבה והפנימית אסורה שנתנו עירובן במקום אסור. שכח אחד מן הפנימית ולא עירב הפנימית אסורה שלא עירבה והחיצונה אסורה שנתנו עירובן במקום אסור שדריסת הרגל אוסרת. שכח אחד מן החיצונה ולא עירב ניחא החיצונה אסורה שלא עירבה הפנימית למה מפני שנתנו עירובן במקום אסור. הרי לא נתנו עירובן במקום אסור אלא שדריסת הרגל אוסרת. הרי אין כאן דריסת הרגל אוסרת אמר רבי יסא מכיון שנתנו במקום אחד נעשו כולן רשות אחת. רב חונה בשם רב אין תורת חצר לעכו"ם אין תורת דקה לעכו"ם אין תורת חצר לעכו"ם שאם היה שרוי בעליונה את מורידו לסור אין תורת דקה לעכו"ם שאם היה שרוי בפנימית את מוציאו לסור. רבי לא בשם רבי אלעזר יש תורת חצר לעכו"ם שאם היו ישראל ועכו"ם דרים בפנימית לעולם אינו אוסר

דף מה, א פרק ו הלכה י גמרא עד שיהו שניהן ישראל רבי בא בשם רב יהודה מי שיש לו דקה לפני ביתו גבוה עשרה טפחים בישראל אינו אוסר ובעכו"ם אוסר. מחלפא שיטתיה דרבי בא תמן אמר רבי בא רב יהודי בשם שמואל כותל שהקיפוהו סולמות מיכן ומיכן מערבין שנים ואין מערבין אחד. אמר רבי יוסי בי רבי בון תמן על ידי סולמות הן נידונין כפתחים. ברם הכא דרך העליונים לירד למטן אין דרך התחתונים לעלות למעלן:

מסכת עירובין פרק ז

דף מה, א פרק ז הלכה א משנה חלון שבין שתי חצירות ארבעה על ארבעה בתוך עשרה מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד פחות מארבעה על ארבעה או למעלה מעשרה מערבין שנים ואין מערבין אחד:

דף מה, א פרק ז הלכה א גמרא הסריגים ממעטין בה לענין שבת אבל לענין חזקות אין ממעטין בה. קש ותבן אין ממעטין בה. עפר וצרור ממעטין בה. א"ר יוסה ר' בון עלו בה עשבים אין ממעטין בה. בעון קומי רבי אבא היך מה דאת אמר בחלון שבין שתי חצירות ודכוותה בחלון שבין שני בתים אמר לון אין ודכוותה בחלון שבין שני גנים אמר לון אין. מהו לערב דרך לוליי אמר רבי אבמרי מחלוקת רב ושמואל. דתנינן תמן כל גגות העיר

דף מה, ב פרק ז הלכה א גמרא רשות אחת שמואל אמר עד בית סאתים רב אמר מטלטלין בהן אפילו כור אפילו כוריים. לא סוף דבר כל ארבעה על ארבעה בתוך עשרה אלא אפילו מקצת ארבעה בתוך עשרה כמי שכל ארבעה על ארבעה בתוך עשרה: היה בה הקיף תשעים וששה טפחים אפילו כל שהוא בתוך עשרה כמו שכל ארבעה על ארבעה בתוך עשרה. היתה עגולה והיה בו היקף תשעים וכו'

דף מו, א פרק ז הלכה א גמרא מהו למעט בכלים רבי חייה בר אשי אמר ממעטין בכלים. רבי יונה רבי יצחק בר טבליי אמר רבי יוחנן אין ממעטין בכלים. תמן אמרי מחלוקת ר' חייה רבה ור' ישמעאל בי רבי יוסי חד אמר אסור וחד אמר מותר מאן דמר אסור שמא ישכח ויטלטלנו הורי רבי יוחנן בר מרייה למיכבוש עליו כוף. תני בכל ממעטין באבנים ובלבנים ובסולם מצרי והוא שקבעו. רבי בא בשם רב יהודה לא אפילו קבעו והא תני והוא שקבעו רבי בא והוא שייחדו לכן הורי רבי לא כדין תנייה והוא שקבעה. רבי יונה רבי יוסה תריהון חד בשם מר עוקבן וחד בשם רב נחמן בר יעקב. צריך שיהא בין שליבה לשליבה פחות משלשה צריך שיהא בו רחב ארבעה טפחים והעמודין משלימין לארבעה. יסא אמר כופת שהדריגות ממעט מ"מ אין העמודין משלימין לעשרה נעשית כשליבה עבה. רבי יסא בשם רבי בון בר כהנא צריך שיהא משוך מן הכותל ארבעה טפחים כדי מקום רבי חזקיה בשם ר'

בון בר כהנא אותה שליבה שהיא ממעט את העשרה צריכה שתהא משוכה מן הכותל ארבעה טפחים כדי מקום. ר' יעקב דרומיא בעי הכיא דופן של שבעה טפחים ומחצה והגביהו מן הארץ פחות משלשה מותר. תמן את אמר כל הפחות משלשה כסתום וכא את אמר כל הפחות מארבעה כסתום. אין את בעי מקשיא הכין קשיא הביא דופן של ד' טפחים וכל שהוא והגביהו מן הארץ שני טפחים חסר כל שהוא ייבא כיי דמר ר' יוחנן עומד והחלל מצטרפין לארבעי והוא שיהא העומד רבה על החלל:

דף מו, א פרק ז הלכה ב משנה כותל שבין שתי חצירות גבוה עשרה ורחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד היו בראשו פירות אלו עולין מיכן ואוכלין ואלו עולין מיכן ואוכלין

דף מו, ב פרק ז הלכה ב משנה ובלבד שלא יורידו למטן נפרץ הכותל עד עשרה אמות מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד מפני שהוא כפתח יותר מיכן מערבין אחד ואין מערבין שנים:

דף מו, ב פרק ז הלכה ב גמרא ולמה לי רחב ארבעה ואפילו אינו רחב ארבעה. בגין מתניתא הדא דבתרה אלו עולין מיכן ואוכלין ואלו עולין מיכן ואוכלין לא היה רחב ארבעה. רבי בא בשם רב אסור לכאן ולכאן רבי זעירא בשם רב מותר לכאן ולכאן מחלפה שיטתיה דרבי בא תמן אמר רבי בא רב יהודה בשם שמואל זרקה ונחה על ראשי מחיצות חייב וכא אמר הכין תמן את רואה אותה כילו מליאה עפר וצרורות והכא מה אית לך תדע לך דמר רבי אחא רבי חנינא בשם רבי יוחנן זיזין וכתלים שהן גבוהין עשרה ורחבין ארבעה מותר לכאן ומותר לכאן ובלבד שלא יחליף. רבי יוחנן בעי מחלפה שיטתיה דרבי בא תמן אמר רבי בא רב יהודה בשם שמואל זרקה ונחה על ראשי המחיצות חייב והכא הוא אמר הכין היך מה דאת אמר תמן את רואה אותו כילו מליאה עפר וצרורות אוף הכא

כן. שמענו מחיצות ברשות היחיד שמענו מחיצות ברשות הרבים. רבי בא רב יהודה בשם שמואל כות שהקיפוהו סולמות מיכן ומיכן מערבין שנים ואין מערבין אחד אמר רבי יוסי בי רבי בון מכיון שלא כיוונו נעשו כפתחים.

דף מז, א פרק ז הלכה ב גמרא תני כל כובשי כבשים עולה אמה וכונס שלש חוץ מכיבושו של מזבח שהוא כמתלקט עשרה טפחים מתוך שלש ושליש אצבע שהמזבח עשר אמות וכיבושו שלשים ושתים. עשרה מסטווה על פני כל הכותל ויש בו רוחב ארבעה טפחים מערבין שנים ואין מערבין אחד. ארבעת אמות מערבין אחד ואין מערבין שנים הדא דאת אמר בגדולה אבל בקטנה ברובה. איזו היא גדולה ואיזו היא קטנה כל שרובה יותר מעשר בעשר הא פחות מעשר ברובה הדא דאת אמר באמצע אבל מן הצד לא בדא. והי דינו צד והי דינו אמצע נימר אם יש שם עומד ארבעה היינו אמצע אם לאו היינו צד:

דף מז, ב פרק ז הלכה ג משנה חריץ שבין שתי חצירות עמוק עשרה ורחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד אפילו מלא קש או תבן מלא עפר או צרורות מערבין אחד ואין מערבין שנים:

דף מז, ב פרק ז הלכה ג גמרא הא תבן לבטלו לא ביטל. מתניתא דלא רבי יוסי דר' יוסאי אמר תבן וביטלו מבוטל. ר' יוסי בי ר' בון בשם רב חסדא דברי הכל היא ומה דמר ר' יוסי בשבילי בעפר. יש תבן שהוא כעפר ועפר שהוא כתבן תבן שאין עתיד לפנותו הרי הוא כעפר ועפר שעתיד לפנותו הרי הוא כתבן. דבית ר' ינאי אמרו חיפהו מחצליות ביטל איתא חמי מילהו מחצליות לא ביטל חיפהו מחצליות ביטל מילהו חריות צריכה רבי זריקן רבי אמי בשם ריש לקיש ואפילו רוק:

דף מז, ב פרק ז הלכה ד משנה נתן עליו נסר כל שהוא רחב ארבעה טפחים וכן שתי כצוצריות זו כנגד זו מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד פחות מיכן מערבין שנים ואין מערבין אחד :

דף מז, ב פרק ז הלכה ד גמרא אית תני מערבין שנים ואין מערבין אחד אית תני מערבין אחד ואין מערבין שנים מאן דמר מערבין שנים ואין מערבין אחד פחות מיכן בנסר מאן דמר מערבין אחד ואין מערבין שנים פחות מיכן בחלל :

דף מח, א פרק ז הלכה ה משנה מתבן שבין שתי חצירות גבוה עשרה טפחים מערבין שנים ואין מערבין אחד אלו מאכילין מיכן ואלו מאכילין מיכן נתמעט התבן מעשרה טפחים מערבין אחד ואין מערבין שנים :

דף מח, א פרק ז הלכה ה גמרא א"ר לעזר כיני מתניתא אלו ממלאין קופתן מיכן ומאכילין ואלו ממלאין קופתן מכאן ומאכילין. א"ר חגיי כד הוינן יתבין קומי מנחם הוין אמרין שלא תאמר אינו כסותר אוהלים אלא כסומך אוהלים. שאם היה התבן מרודד שהוא סומכו לצידי הקופה. רב הושעיה בעי עשאו לסדין וסמכו לכסא מהו. נאמר כאן לשעה ונאמר כאן לשהות. תני מתבן שבין שתי חצירות זה פותח פתחו מיכן ומאכיל וזה פותח פתחו מיכן ומאכיל נתמעט התבן מעשרה טפחים שניהן אסורין עד שיערבו לפיכך אם רצה אחד מהם לסתום את פתחו ולבטל רשותו הוא אסור וחבירו מותר. חריץ שבין שתי חצירות הדא אמרה שאין מבטלין מחצר לחצר הדא אמרה אפילו לא עירבו הדא אמרה אפילו לא כיניינו הדא אמרה שאין שתי רשויות משתמשות ברשות אחת הדא אמרה לזה בפתח ולזה בפתח שניהם אסורים וכן הבית שבין שתי חצירות ודלא ר"מ דאמר בית הנעול אסור :

דף מח, ב פרק ז הלכה ו משנה כיצד משתתפין במבוי מניח את החבית ואומר הרי זו לכל בני המבוי ומזכה

להן על ידי בנו ובתו הגדולים ועל ידי עבדו ושפחתו העברים ועל ידי אשתו אבל אינו מזכה לא ע"י בנו ובתו הקטנים ולא ע"י עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו:

דף מח, ב פרק ז הלכה ו גמרא תני אין מזכה להן בחבית שבמרתף. אמר רב הושעיה שמא ישכח וישתנה מה נן קיימין אם בגדולה זכה בסימנין אם בקטנה הקטן זכה. א"ר יודן בר שלום קומי ר' יוסי תיפתר כמאן דמר הקטן תורם א"ל ואפילו כמאן דמר אין הקטן תורם הקטן זכה. על דעתיה דרבנין דתמה ניחה. תמן אמר בשם רב נחמן בר יעקב כל שנותנין לו אגוז ומשליכו צרור ונוטלו המוציא בידו כמוציא לאשפה דמי אגוז ונוטלו צרור ומשליכו גזילו גזל מפני דרכי שלום אגוז וצרור ונוטלו ומצניעו ומביאו לאחר זמן גזילו גזל גמור זכה לעצמו אבל לא לאחרים רב הונא אמר כשם שזכה לעצמו כך זוכה לאחרים. הכל מודין שאין מתנתו מתנה דכתיב (שמות כב) כי יתן איש מתנת איש מתנה מתנת קטן אינה מתנה דברי חכמים ר' יודה בן פזי בשם רבי יוחנן ר' יעקב בשם ר' יוחנן לעולם אין מגזילו מחוור עד שיביא שתי שערות. רבי אבהו בשם ר' יוחנן הדא דאת אמר להוציא ממנו בדין אבל לקרבן ולשבועה כל עמא מודיי עד שיביא שתי שערות

דף מט, א פרק ז הלכה ו גמרא ברם כרבנן דהכא. ר' יוסי בעי מעתה אף לעצמו לא יזכה דכתיב (שמות כב) אל רעהו עד שיהא כרעהו. ר' יוסי בי ר' בון בשם רבי שמואל בר רב יצחק ירדו לה בשיטת הפייוטות דתנינן הפייוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין. והא תנינן אבל אין מזכה לא ע"י בנו ובתו הקטנים ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו. רבנין דקיסרין אמרין כאן בשיש דעת לתינוק כאן בשאין דעת לתינוק. תמן תנינן השואל פרה ושלחה לו ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו ומתה פטור לית הדא אמרה שהעבד מזכה מרבו לאחר. א"ר לעזר תיפתר בעבד

עברי א"ר יוחנן ואפילו תימר בעבד כנעני תיפתר באומר לו פתח לה ובאה מאיליה ותני כן הנהיגה המשיכה קרא לה ובאת נתחייב לשלם כשואל. ר' זעירה שמע לה מן אבל אין מזכה לא על ידי בנו ובתו הקטנים ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו לית הדא אמרה שאין העבד זוכה מרבו על אחר. תיפתר כר"מ דאמר יד עבד כיד רבו דמי. והא תני אשתו אית לך מימר דר"מ עבד יד אשה כיד בעלה. ר' חנניה בשם רבי פינחס תיפתר כהן תנייא דתניא אשתו אינה פודה לו מעשר שני ר"ש בן אלעזר בשם ר"מ אשתו פודה לו מעשר שני דהן תניי עבד ר"מ יד עבד כיד רבו ולא עבד יד אשה כיד בעלה:

דף מט, א פרק ז הלכה ז משנה נתמעט האוכל מוסיף ומזכה ואינו צריך להודיע ניתוספו עליהן מוסיף ומזכה וצריך להודיע:

דף מט, א פרק ז הלכה ז גמרא מה מודיע הלכה. לית הדא אמרה

דף מט, ב פרק ז הלכה ז גמרא שאינו מזכה להם בגופו של אוכל אמר רבי חנינה תיפתר שגררוהו העכברים:

דף מט, ב פרק ח הלכה ח משנה כמה הוא שיעורו בזמן שהן מרובין מזון שני סעודות לכולן ובזמן שהן מועטין כגרוגרת לכל אחד ואחד:

דף מט, ב פרק ח הלכה ח גמרא רב אמר מרובין שבעה עשר מועטין ששה עשר. א"ר יוחנן כל שאילו יוחלקו ויש בו כגרוגרת לכל אחד ואחד מרובין ואם לאו הן מועטין. הוון בעי מימר ולא פליגי מה דאמר רב כר"מ. מאן דמר ר' יוחנן כר"י ב"ב. כמה הן שירי עירוב כיי דמר ר' יוסי בשם ר' הושעיה אזור שהזה בו פעם אחד כשר מיכן ואילך שיירים און הכא כן:

דף מט, ב פרק ז הלכה ט משנה א"ר יוסי בד"א
בתחילת העירוב אבל בשירי העירוב כל שהוא לא אמרו
לערב בחצירות אלא שלא לשכח את התינוקות :

דף מט, ב פרק ז הלכה ט גמרא א"ר יהושע בן לוי מפני
מה מערבין בחצירות מפני דרכי שלום מעשה באשה
אחת שהיתה דבובה לחבירתה ושלחה עירובה ביד ברה
נסתיה וגפפתיה ונשקתיה אתא אמר לאימיה אמרה
והכין רחמה לי ולא הוות ידעה מתוך כך עשו שלום
הדא ה"ד (משלי ג) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה
שלום :

דף מט, ב פרק ז הלכה י משנה בכל מערבין ומשתתפין
חוץ מן המים ומן המלח דברי רבי אליעזר ר' יהושע
אומר ככר הוא עירוב אפילו מאפה סאה והיא פרוסה

דף נא, א פרק ז הלכה י משנה אין מערבין בה ככר
באיסור והוא שלם מערבין בו נותן אדם מעיו לחנווני או
לנחתום כדי שיזכה לו בעירוב דברי ר' אליעזר וחכמים
אומרים לא זכו לו מעותיו ומודין בשאר כל אדם
שזוכה לו מעותיו שאין מערבין לאדם אלא לדעתו א"ר
יהודה בד"א בעירובי התחומין אבל בעירובין החצירות
מערבין לדעתו ושלא לדעתו לפי שזכין לו לאדם שלא
בפניו ואין חבין לו אלא בפניו :

דף נא, א פרק ז הלכה י גמרא רבי אבהו בשם ר' יוחנן
זאת אומרת שאין המעות קונות דבר תורה. מעתה
אפילו בא לו אצל החנווני שנייא הוא שמא ישכח
ויוציאנו. רבי אחא בשם רבי חיננא אבא לא אמר כן
אלא וחכ"א לא זכו לו מעותיו זאת אומרת שהמעות
קונות דבר תורה: מודין בשאר כל אדם שזכו לו
מעותיו. שכן חנווני מזכה להן על ידי אחר: שאין
מערבין לאדם אלא מדעתו. מתניתא דר' מאיר דר"מ
אמר על ידי עירוב וע"י שיתוף. רבי זעירה בשם ר'
יוחנן בעירובין ובתענית ציבור נהגו הכל כר"מ. ר'
יעקב בשם ר' יוחנן אף במגילת אסתר נהגו הכל

כר"מ. ר' יצחק בן חקולה בשם רבי יודן נסייא מערבין לאדם על כורחו ותני כן כופין בני מבוי זה לזה לעשות להם לחי וקורה. והתני הרי שאמרו לו לערב

דף נ,א פרק ז הלכה י גמרא והוא אינו ממאן. היה ממאן כופין אותו. א"ר יודן מתניתא דר"מ א"ר יוסי בי רבי בון תיפתר כדברי הכל שהיה צדוקי והתני השוכח ולא יערב בין שוגג בין מזיד ה"ז אוסר דברי ר"מ ר' יודן אומר מזיד אוסר שוגג אינו אוסר. מזיד אוסר מערבין לו על כרחו אלא משום קנס. מעתה הוא אסור וחבירו מותר. מכיון שיכולין לערב ולא עירב קונסין אותו. ולית ליה לר"מ זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו סבר ר"מ לית הדא זכו לא בעי בר נש ייעול חברייה לביתיה בר מדעתיה. רבי בא בריה דרבי פפי בשם רבי חמא בר חנינה מעשה באשה אחת שעירבה לחמותה בלא דעתה ואתא עובדא קומי ר' ישמעאל וביקש לאסור. א"ל רבי חייה כך שמעתי מאביך כל מה שאת יכול להקל בעירובין הקל:

מסכת עירובין פרק ח

דף נ,ב פרק ח הלכה א משנה כיצד משתתפין בתחומין מניח את החבית ואומר הרי זה לכל בני עירי לכל מי שילך לבית האבל או לבית המשתה וכל מי שקיבל עליו מבעוד יום מותר משחשיכה אסור שאין מערבין משתחשך:

דף נ,ב פרק ח הלכה א גמרא לא תניתה מזכון. ולמה לא תנינן מזכון שמואל אמר תמן תנינן מזכון צריך לזכות ברם הכא דלא תנינן מזכון אינו צריך לזכות ר' יוחנן אמר קולי חומרין בדבר מה אינון תמן שעירובי חצירות מדבריהן את אומר מזכין עירובי תחומין מדבר תורה לכ"ש.

דף נא, א פרק ח הלכה א גמרא אתייה דרב כרבי יוחנן. א"ר יוסי בי רבי בון כדי לעשות כל הרשויות כאחת:

דף נא, א פרק ח הלכה ב משנה כמה הוא שיעורו מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד מזונו לחול אבל לא לשבת דברי ר"מ ר' יהודה אומר לשבת אבל לא לחול אלו ואלו מתכוונין להקל ר' יוחנן בן ברוקא אומר מככר בפונדיון מארבע סאין בסלע ר' שמעון אומר משתי ידות לככר משלש לקב חצייה לבית המנוגע וחצי חצייה כדי לפסול את הגוייה:

דף נא, א פרק ח הלכה ב גמרא רבי מאיר אומר בחולא דלית ליה מה לוכל הוא אוכל פיתא ציבחר בשבתא דאית ליה מה לוכל אוכל פיתא סגין. רבי יודן אומר בחולא דלית ליה מה לוכל אוכל פיתא סגין בשובתא דאית ליה מה לוכל אוכל פיתא ציבחר.

דף נא, ב פרק ח הלכה ב גמרא ותני כן קרובים דבריהן להיות שוין. איתא חמי אהן עבד עיגולא תרי עשר ביעין והן עבד עיגולא תמני ותימר הכן רב הונא אמר צא מהן שליש ליציאה. ר' יוסי בי רבי בון נפק ליה לאילין נחתומיא כהדא דרב הונא ולחוד כהן שיעורא:

דף נא, ב פרק ח הלכה ג משנה אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו כל שגבוה עשרה טפחים למרפסת פחות מיכן לחצר חולית הבור והסלע גבוהים עשרה טפחים למרפסת פחות מיכן לחצר במה דברים אמורים בסמוכה אבל במופלגת אפילו היא גבוהה עשרה טפחים לחצר אי זו היא סמוכה כל שאינה רחוקה ארבעה טפחים:

דף נא, ב פרק ח הלכה ג גמרא ולא של תחתונים הוא א"ר יודן זאת אומרת חורבת ראובן בתוך חצר שמעון ושמעון משתמש בה כמי שהוא שלו. פשיטא הדא מילתיה לזה בפתח ולזה בפתח שניהן אסורין מן הבית

שבו שתי חצירות לזה בזריקה ולזה בשילשול. שמואל
אמר שילשול מותר שהוא כדרכו וזריקה אסורה
שאינה כדרכה

דף נב,א פרק ח הלכה ג גמרא רב אמר לא עשה
כלום. מתניי פליגא על רב כל שגבוה עשרה טפחים
למרפסת פחות מיכן לחצר. לא לזה בזריקה ולא לזה
בשילשול היא מתניתא בתוך שלשה טפחים לעליונה
שהיא למעלה מעשרה טפחים לתחתונה. מה פליגין רב
ושמואל בשוה. היה שם חורבה רבי יוחנן אמר נותן
חורבה לבעליה. עד כדון במשתמש בחורבה דרך פתחו
היה משתמש בחורבה דרך חלון רבי אחא בשם רבי
יונתן אפילו כן נותן חורבה לבעליה. רבי אלעזר בי רבי
שמעון בשם רב הושעיה היו שלש זה משתמש בחורבה
דרך פתחו וזה משתמש בחורבה דרך פתחו והאמצעית
אסורה אימתי בזמן שהאמצעית של שניהן אבל אם
היתה אמצעית לאחד מן השוק זה משתמש באחת וזה
משתמש באחת ובשנית. אמר רבי יוחנן העומד והחלל
מצטרפין לארבעה והוא שיהא העומד רבה על
החלל. רבי זעירא בעי עד שיהא עומד שכאן ועומד
שכאן רבה. אמר רבי יוסה פשיטא לר' זעירא שאין
העומד מצד מצטרף פשיטא ליה שיהא העומד מצד
אחד רבה. לא צריכה דלא אפילו עומד השני. רבי
ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק משלשה ועד
ארבעה

דף נב,ב פרק ח הלכה ג גמרא היא מתניי פחות
משלשה אפילו יותר מעשר מותר ארבעה אפילו פחות
מעשר אסור. אלא אנן קיימין משלשה ועד ארבעה
בשאין שם תקרה אבל יש שם תקרה אפילו גבוה כמה
של תחתונים הוא. אמר רבי בשאין שם נקב אבל אם
יש שם נקב משתמש דרך הנקב:

דף נב,ב פרק ח הלכה ד משנה הנותן את עירובו בבית
שער באכסדרה ומרפסת אינו עירוב והדר שם אינו
אוסר עליו בבית התבן בבית הבקר בבית העצים בבית

האוצרות הרי זה עירוב והדר שם אוסר עליו ר' יהודה
אומר אם יש שם תפוסת יד של בעל הבית אינו אוסר
עליו:

דף נב, ב פרק ח הלכה ד גמרא ר' יהודה בשם רב הדא
דאת מר בבית שער של יחיד אבל בבית שער של רבים
הרי זה עירוב והדר שם אוסר עליך. דבי ר' ינאי אמרי
אפילו יתד לתלות בה מנעלו. ר' בא בר חיננא אמר
אפילו נשתות אפילו טבלא רב אמר ובלבד דבר הניטל
בשבת. אמר רבי בא מעשה באחד שהיה לול של
תרנגולין לפניו מביתו של חבירו נכנס שלא ברשותו
אתא עובדא קומי רב אמר כיון שזקוק ליתן לפניו
מים כמו שהוא דבר הניטל בשבת. ר' יעקב בשם
שמואל תלמידו דר' יוחנן סלקין לעכברי וסמכין על
הדא דר' ינאי. חזקיה

דף נג, א פרק ח הלכה ד גמרא לא אמר כן אלא ר' חייה
ר' אסי ור' אמי סלקון לעכברי ושמעון מדבית ר' ינאי
הלכה כר' יודה:

דף נג, א פרק ח הלכה ה משנה המניח את ביתו והלך
לשבות בעיר אחרת אחד עכו"ם ואחד ישראל הרי זה
אוסר דברי ר"מ ר' יהודה אומר אינו אוסר ר' יוסה
אומר עכו"ם אוסר ישראל אינו אוסר שאין דרך ישראל
לבוא בשבת ר' שמעון אומר אפילו הניח את ביתו והלך
לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיע
מלבו:

דף נג, א פרק ח הלכה ה גמרא הדא הוא דר"מ דר'
מאיר אומר הבית הנעול אוסר יכול לבוא ע"י עירוב
ועבר ובא מר עוקבן בשם רב הלכה כר"מ:

דף נג, א פרק ח הלכה ו משנה בור שבין שתי חצירות
אין ממלין ממנו בשבת אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוהה
עשרה טפחים בין מלמטן בין מתוך אוגנו אמר רבן
שמעון בן גמליאל ב"ש אומרים מלמטן ובי"ה אומרים

מלמעלן א"ר יהודה לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל
שביניהן :

דף נג,א פרק ח הלכה ו גמרא מיליהון דרבנן פליגין
דמר ר' יעקב בשם ר' יהושע בן לוי והוא שתהא מחיצה
משוקעת במים לשלשל דלי. ולא נמצא שתי רשויות
משתמשות ברשות אחד שיערו לומר אין הדלי מהלך
יותר מארבעה טפחים. ר' טבלאי בשם רב אין חורבה
למים. היו שם תקרה רואה אותה כילו יורדת וסותמת
היה שם אמלתרה את רואה אותה כילו יורדת
וסותמי. מיחלף שיטת ר' יהודה. תמן אמר ר' יודן
פוטר במים שאין בה ממש וכא אמר הכין

דף נג,ב פרק ח הלכה ו גמרא אמר רב הונא והוא
שתהא מחיצה בולטת לתוך חלל של בור :

דף נג,ב פרק ח הלכה ז משנה אמת המים שהיא
עוברת בחצר אין ממלין ממנה בשבת אא"כ עשו לה
מחיצה גבוהה עשרה טפחים בכניסה וביציאה א"ר
יהודה מעשה באמה של אבל שהיו ממלין ממנה על פי
זקנים בשבת אמרו לו מפני שלא היה בה כשיעור :

דף נג,ב פרק ח הלכה ז גמרא מתניתא בעמוקה עשרה
ורחב ארבעה ובפרוצה מיכן ומיכן. נפרצה מרוח אחת
נותן לחי וקורה מיכן נפרצה מיכן ומיכן נותן לחי
וקורה מיכן ועושה צורת פתח מיכן לא נמצאו שתי
רשויות משתמשות ברשות אחת. ר' יוסי בי ר' בון בשם
ר' שמואל בר ר' יצחק תיפתר שהיה בתים מצד
אחד. פשיטא הדא מילתא עמוקה עשרה ואינה רחבה
ארבעה מותר לטלטל ומותר למלות רחבה ארבעה
ואינה עמוקה עשרה פשיטא שמותר לטלטל מהו למלות
ר' חנינא אמר מותר ר' מנא אמר אסור. מתניי פליגא
על ר' מנא אמרו לו מפני שלא היה בו כשיעור. לא
היתה לא עמוקה עשרה ולא רחבה ארבעה אבל אם
היתה עמוקה עשרה ואינה רחבה ארבעה

אסור. ואפילו רחבה ארבע' ואינה עמוקה עשרה מותר. מה דהוה עובד' הוה עובדא.

דף נג,ב פרק ח הלכה ח משנה כצוצרה שהיא למעלה מן הים אין ממלין ממנה בשבת אא"כ עשו לו מחיצה גבוהה י' טפחים

דף נד,א פרק ח הלכה ח משנה בין מלמען בין מלמטן וכן שתי כצוצריות זו למעלה מזו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה שתיהן אסורות עד שיעריבו :

דף נד,א פרק ח הלכה ח גמרא ר' זעירא רב יהודה בשם רב והוא שתהא מחיצה משוקעת במים כמלוא הדלי. ולא נמצא שתי רשויות משתמשות ברשות אחת. אמר רב הונא והוא שתהא מחיצה בתוך שלשה טפחים לצוצרה. תני ר' חנניה בן עקביה אומר כצוצרה שהיא למעלה מן הים פוחת את המעזיבה ומשלשל וממלא רבי יעקב בר אחא בשם רבי יסא והוא שיש בנקב ארבעה טפחים והוא שיש בו רוחב ד' והוא שיהו מחיצות גבוהות עשרה. תמן אמר אפילו אין מחיצות גבוהות עשרה נעשית כמשמרת חד. רב אידי אמר קומי רבי חייה מותר למלות ואסור לשפוך א"ל

דף נד,ב פרק ח הלכה ח גמרא כד נמנה חכמים נמנה לך עמהון. אמר רבי מנא מגהר היה עמיה. אמר רבי יוסי בי ר' בון מילא א"ר מותר למלות שממלא ממחיצתו ואסור לשפוך ששופך חוץ למחיצתו. א"ר חייה בר בא לא א"ר חנניה בן עקביה אלא בים טיבריה שההרים מקיפין אותה. ר' לעזר שאל לר' יוחנן ההן פיוסרוס זרק מתוכה לר"ה או מר"ה לתוכה א"ל על דעתך אין רשות הרבים לעולם. ריש לקיש אמר לעולם אין רשות הרבים עד שתהא מפולשת מסוף העולם ועד סופו. מיחלף שיטת ריש לקיש דאמר אין רשות הרבים בעולם הזה אלא לעתיד לבוא שנאמר (ישעיהו מ) כל גיא ינשא. מתניי פליגא על ריש לקיש אי זו הוא רשות היחיד שבילי בית גלגל וכן כיוצא בהן רה"י לשבת

ורה"ר לטומאה אמר רבי יוחנן לא אמר רבי יוסי אלא לענין סוכה אבל לענין שבת אף ר' יוסי מודה מילתיה דר' חנינא אמר אף לענין שבת דמר רבי חנינה שליטון בא לציפורי ותלו לו קטיות והתיר ר' ישמעאל בי רבי יוסי לטלטל תחתיהן בשיטת אביו. רבי יוסי בי ר' בון בשם ר' שמואל בר רב יצחק אתייה דר' יוסי בי ר' חנינא כרבי חנניה ותרזיהון פליגי על שיטת ר' יוחנן. דמר ר' יוחנן ר' יודן ור' יוסי וחנייה בן עקביה שלשתן אמרו דבר אחד ר' יהודה דגשרים מפולשין רבי יוסי הא דסוכה ר' חנניה בן עקיה דתני רבי חנניה התיר שלשה דברים התיר כצוצרה ועצה שבים והבאת אלונטית. ר' אבהו בשם ר' יוסי

דף נה, א פרק ח הלכה ח גמרא הדא דאת מר במשתמשות דרך הנקב אבל משתמשות לחוץ מותר ותני כן שלש כצוצריות זו ע"ג זו אסור להשתמש מן העליונה לתחתונה דרך האמצעית אבל משתמש מן החצר לגג ואינו חושש. א"ר שמואל בר רב יצחק הדא דאת מר מבפנים אבל מחוץ אסור ר' זעירא אמר בין מבחוץ בין מבפנים אסור מתניי פליגא על ר' זעירא משלשלין קדירת בשר מעל גבי זיז שגבוה עשרה ורחב ארבעה אם היתה חלון בנתיים של ארבעה טפחים אסור שאין משתמשין מרשות לרשות דרך רשות. מה עבד לה ר' שמואל בר רב יצחק פתר לה בשוה:

דף נה, א פרק ח הלכה ט משנה חצר שהיא פחותה מדי אמות אין שופכין לתוכה מים בשבת אלא אם כן עשו לה עוקה מחזקת סאתים מן הנקב מלמטן בין מבפנים בין מבחוץ אלא שמבחוץ צריך לקמור ומבפנים אינו צריך לקמור ר' אליעזר בן יעקב אומר ביב שהוא קמור ארבע אמות ברשות הרבים שופכין לתוכו מים בשבת וחכמים אומרים אפילו גג או חצר מאה אמה לא ישפוך על פני הביב אבל שופך הוא על הגג והן יורדין לביב החצר והאכסדרה מצטרפין בארבע אמות שתי דיוטות זו כנגד זו מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא עשו עוקה את שעשו עוקה מותרין ואת שלא עשו עוקה אסורין:

דף נה, א פרק ח הלכה ט גמרא שיערו מקום תשמיש לאדם סאתים וארבע אמות מבליעות סאתים. ניקבה העוקה אית תני אין צריך לפוק ואית תני צריך לפוק. נתמלאת העוקה אית תני צריך לשפוך אית תני אין צריך. אמר ר' מנא

דף נה, ב פרק ח הלכה ט גמרא חד תנא הוא מאן דמר צריך לפוק אוסר לשפוך מאן דמר אין צריך לפוק מותר לשפוך. א"ל רבי חייה בר מרייה הכי א"ר יונה אביך. הוה בר קטיפרס מבפנים אפילו יותר מעשר מותר מבחוץ אפילו פחות מעשר מותר אלא אנן קיימין בשוה. מתניי פליגא על ר' יוחנן החצר והאכסדרה מצטרפין בארבע אמות פתר לה בשוה. מתניי פליגא על ריש לקיש המרפסת הגג והחצר מצטרפין בד' אמות א"ר חנניה עוד היא בשוה דע לך שהוא כן דתני הבית והעליה החצר והאכסדרה אין מצטרפין לו בשאין שוין. אמר ירמיה ר"מ ור' אליעזר בן יעקב שניהן אמרו דבר אחד ר' אליעזר בן יעקב דתנינן ר' אליעזר בן יעקב אומר ביב שקמור ארבע אמות בר"ה שופכין בו מים בשבת וחכמים אומרים אפילו גג או חצר מאה אמה לא ישפך על פי הביב. ר"מ דתני סילונות שבכרכין אע"פ שנקובין ישפך לתוכו מים בשבת דברי ר"מ ותני כן אם היתה מזחילה מותר אם עונת הגשמים הוא מותר צינורות מקלחין בו אסור. והתני בר קפרא אם היה מקום צנוע מותר הדא פליגא על רב ולית ליה קיום דרב אמר כל שאסור משום מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור:

מסכת עירובין פרק ט

דף נה, ב פרק ט הלכה א משנה כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גג גבוה עשרה או נמוך עשרה דברי ר"מ וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות בפני עצמו

דף נו,א פרק ט הלכה א משנה ר"ש אומר אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיפות לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית:

דף נו,א פרק ט הלכה א גמרא ר' יוסי בי ר' בון אמר איתפלגון רב ושמואל שמואל אמר עד בית סאתים ורב אמר מטלטלין במ אפילו כור ואפילו כוריים. הווי בעי מימר מה פליגי רבי מאיר ורבנן כשעירבו אבל בשלא עירבו. פתר לה כשהיו כולן לאדם אחד מתניי שהיו כולן עולין או בסולם צורי או בסולם מצרי אבל אם היו כולן עולין בסולם מצרי ואחד עולה בסולם צורי אותו של צורי נעשה כפתח והשאר נעשה כמטרפס ועולה כמטרפס ויורד. מהו לטלטל בכולו שמואל אמר מטלטל בכולו רב אמר אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות. מתניי פליגא על רב גג גדול סמוך לקטן הגדול מותר והקטן אסור ניחא הגדול מותר בד' אמות. והקטן אסור בד' אמות ויש אסור בד' אמות רב ושמואל אמרי שנותנין לו ארבע אמות בפני פתחו רבי יוסי בי רבי בון בשם שמואל אמר כשהיה שם פתח פתוח לגג אפילו כן הגדול מותר שלא נפרץ במלואו והקטן אסור שנפרץ

דף נו,ב פרק ט הלכה א גמרא במלואו. ר"מ אומר אין אתם מודין לי בכלים ששבתו בחצר שמטלטלין אותן בחצר מה נשתנה גג מחצר אמרו לו לא אם אמרת בחצר שאין לה דיורין למטה תאמר בגג שיש לו דיורין למטה. אמר להן הרי שהיתה החצר למעלה מן הגג מהו אמרו לו לא אם אמרת בחצר שאין כל אחד מכיר את מקומו תאמר בגג שכל אחד מכיר את מקומו. אמר להן הרי שהיתה החצר חלוקה בפסיסיות מהו עד כאן היתה תשובה. א"ר יוסי בי רבי בון מיכן והילך היו משיבין לפניו אמרו לו לא אם אמרת בחצר שמחיצותיה עולות עמה תאמר בגג שאין מחיצותיו עולות עמו. והוא מימר לון אף אנא אית לי עמוק כגובה. תני א"ר יודה בשעת הגזירה היינו נוטלין את הספר והיינו עולין מחצר לגג ומגג לגג אחר ויושבין

וקורין ולא אמר אדם דבר אמרו לו אין שעת הגזירה
ראייה. א"ר שונין היינו אצל ר"ש בתקוע והיינו נוטלין
שמן ואלונטית והיינו נכנסין מחצר לגג ומגג לקרפף
ומקרפף לקרפף עד שהיינו מגיעין לקרפף הסמוך
למעין ויורדין וטובלין בו. אשכחת אמר ארבע פלגוון
כל גגות העיר רשות אחת הן ר' יודן אומר חצר וגגות
רשות אחת הן ר"ש אומר חצר וגג וקרפף אחת הן
לכלים ששבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית
רבי יוחנן אמר בשלא עירבו אבל בשעירבו נעשית חצר
כבתים והגגות רשות בפני עצמן. א"ר זעירא היא
עירבו היא שלא עירבו. מתני' פליגא על ר' זעירא לא
לכלים ששבתו בתוך הבית אם לא בשלא עירבו הדא
צריכא להוציא מן הגג אסור לא כל שכן לגג אמר רבי
בון בר כהנא קומי רבי לא בשערבה זו בפני עצמה וזו
בפני עצמה אפילו כן לא לכלים ששבתו לתוכו. רבנן
דקיסרי בשם רבי יוסי בי ר' בון

דף נז, א פרק ט הלכה א גמרא אתייה דשמואל לרב
ותרוייהו פליגין על שיטתיה דר' יוחנן. דתנינן כל גגות
העיר רשות אחת שמואל אמר עד בית סאתים רב אמר
מטלטלין בהן אפי' כור ואפילו כוריים :

דף נז, א פרק ט הלכה ב משנה גג גדול סמוך לקטן
הגדול מותר והקטן אסור חצר גדולה שנפרצו לקטנה
הגדולה מותרת והקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה
של גדולה :

דף נז, א פרק ט הלכה ב גמרא מתני' באותו הגג אבל
בגג אחר אסור. בשאינו שוה אבל אם היה שוה
מותר. מתני' פליגא על שמואל חצר גדולה שנפרצה
לקטנה הגדולה מותרת והקטנה אסורה. ויטלטלו בה
עד מקום מחיצות חברייה אמרין קומי ר' יוסי בשם ר'
אהייה מה דמר שמואל בשבת זו מה דהיא מתני' בשבת
הבאה. מה נן קיימין אם בשעירבו עירוב אחד בין
בשבת זו בין בשבת הבאה יהו מותרין אם בשלא עירבו
כל עיקר בין בשבת זו בין בשבת הבאה יהו אסורין. מה

דהוה עובדא הכי הוה עובדא. א"ר בון בר כהנא קומי ר' לא כשעירבה זו בפני עצמה וזו בפני עצמה אפילו כן הגדולה מותרת שנפרצה במלואה וקטנה אסורה שלא נפרצה במלואה:

דף נז, א פרק ט הלכה ג משנה חצר שנפרצה לרשות הרבים המכניס מתוכה לרשות היחיד או מרשות היחיד לתוכה חייב דברי ר' אלעזר וחכמים אומרים מתוכה לרשות הרבים או מרשות הרבים לתוכה פטור מפני שהיא ככרמלית:

דף נז, א פרק ט הלכה ג גמרא רבי זריקא רבי יעקב בר בון בשם רבי חנינה לא אמר רבי לעזר אלא ממקום מחיצות בשניטלו ראשי זויות מיכן ומיכן

דף נז, ב פרק ט הלכה ג גמרא ובלבד בארבעה. ר' זעירא ור' אילא תריהון אמרין אסור שלא ממקום מחיצות אבל ממקום מחיצות אפילו רבנן מודו. אמר ר' זריקן זימנין סגין פשטית עם ר' יעקב בר בון ולא שמעית מיניה דא מילתא. אמר ליה ולית בר נש הוי שמע מילה דלית חבריה שמיע ליה. רב ירמיה בשם רב בשניטלו ראשי זויות מיכן ומיכן ובלבד בשוה:

דף נז, ב פרק ט הלכה ד משנה חצר שנפרצה שתי רוחות וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו וכן מבוי שניטלה קורתו או לחייו מותרין באותה שבת ואסורין לעתיד לבוא דברי רבי יהודה ר' יוסי אומר אם מותרין באותה שבת מותרין לעתיד לבוא ואם אסורין לעתיד לבוא אסורין באותה שבת:

דף נז, ב פרק ט הלכה ד גמרא ולמה לי משתי רוחותיי אפילו מרוח אחת. ולא רב הוא דרב אמר חצר ניתרת בשני פסין. ר' שמואל בשם ר' זירא במחלוקת מאן דמר תמן בפס אחד וכא בפס אחד מאן דמר תמר בשני פסין וכא בשני פסין. נפרץ מן האמצע מותר שמואל אמר אסור. א"ר זעירא אין לית הדא אולפן דשמואל

קשיא. נפרץ כל אותו הרוח אמר רבי יוסי בי ר' בון
הדא היא אכסדרה. אילו אכסדרה שמא אינה
מותרת. אר"י לא אמר רבי ליעזר אלא בחצר ומבוי
אבל בבית כגשר הוא. ורב ורבי יוחנן אמרו אסור

דף נח, א פרק ט הלכה ד גמרא בין בשבת זו בין בשבת
הבאה. א"ר יוחנן כושת וקירויה ומבוי וגר ועם הארץ
חמרים. כושת דתנן הכושת והחמס וראשי בשמים
נלקחים בכסף מעשר ואינו מטמא טומאת אוכלין דברי
ר"ע א"ר יוחנן בן נורי אם נלקחים בכסף מעשר
מטמאין טומאת אוכלין ואם אינן מטמאים טומאת
אוכלין אף הם לא ילקחו בכסף מעשר ר' יוחנן אמר
חמרים מטמאין טומאת אוכלין ואין ניקחין בכסף
מעשר. קרויה דתנינן תמן קרויה שהטבילה במים שהן
ראויין לקדש וכו' ר' יוחנן אמר חומרין אין מקדשין בה
לא בתחילה ולא בסוף. מבוי דתנינן תמן וכן מבוי
שניטלה קורתו וכו' ר' יוחנן אמר חומרין אסורין בין
בשבת זו בין בשבת הבאה. גר דתני גר שנתגייר והיו לו
יינות ואמר ברי לי שלא נתנסך מהן בזמן שנעשו על גב
עצמן טהורים לו וטמאים לאחרים על גב אחרים
טמאים בין לו ובין לאחרי ר' עקיבה אומר אם טהורין
לו יהו טהורים לאחרים אם טמאים לאחרים טמאים
לו ר"י אמר לחומרין טמאין בין לו ובין לאחרים. עם
הארץ דתני עם הארץ שנתמנה להיות חבר והיו לו
טהורות ואמר ברי לי שנעשו בטהרה בזמן שנעשו על
גבי עצמו טהורות לו וטמאים לאחרים על גב אחרים
טמאות בין לו בין לאחרים ר' עקיבה אומר אם טהורות
לו טהורות לאחרים אם טמאים לאחרים טמאות לו ר'
יוחנן אמר חומרין טמאות בין לו בין לאחרים :

דף נח, א פרק ט הלכה ה משנה הבונה עליה על גבי שני
בתים וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת
דברי ר' יהודה וחכמים אוסרין ועוד אמר ר' יהודה
מערבין במבוי המפולש וחכמים אוסרין :

דף נח, א פרק ט הלכה ה גמרא רב הונא אמר אין ר"ה מקורה. אמר ר"ש בר כרסנה ולא מן המדבר למדת ומדבר מקורה היה. מתניי לא אמרה כן אלא וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי ר' יודה וחכמים אוסרין. לא אמר אלא וחכמים אוסרין הוא חייב חטאת אין כאן.

דף נח, ב פרק ט הלכה ה גמרא מהו שיהא צריך מחיצה רבא אמר צריך מחיצה ר' יוסי אמר אין צריך מחיצה. אמרו חברייא קומי ר' יוסי יאות א"ר בא דתנינן א"ר יודן לא תהא מחיצה גבוהה מכותל שביניהן אמר לון תמן שיש שם תקרה אין צריך מחיצה ברם הכא שאין שם תקרה צריך מחיצה. דאמר רב יהודה הדא דאת מר מפולשין לבקעה אבל אם היו מפולשין לרשות הרבים אסור בשאין שם מחיצה אבל יש שם מחיצה מותר:

מסכת עירובין פרק י

דף נח, ב פרק י הלכה א משנה המוצא תפילין מכניסן זוג זוג ר"ג אומר שנים שנים במה דברים אמורים בישנות אבל בחדשות פטור מצאן צבתים או כריכות מחשיך עליהן ומביאן ובסכנה מכסן והולך לו:

דף נח, ב פרק י הלכה א גמרא המוצא תפילין מכניסן זוג זוג דרך מלבוש אחת בראשו ואחת בזרועו רבן גמליאל אומר שנים שנים בראש ושנים בזרוע ר' אבהו ר' אלעזר הנותן תפילין בלילה עובר בעשה שנאמר (שמות יג) ושמרת את החוקה הזאת מימים ימימה ימים ולא לילות והא ר' אבהו יתיב ומתני ברמשא ותפילין עלוי מצדדין היו כמין פיקרין היו בידו. אית דבעי מימר לא מר אלא הניחן אבל אם היו עליו מבעוד יום מותר ואית דבעי מימר מצותן עד שתיכלה רגל מן השוק. אית דבעי

דף נט, א פרק י הלכה א גמרא נישמענה מן הדא והיו לך לאות מי שצריכין אות יצאו שבתות וימים טובים שהן גופן אות. ולא כבר כתיב מימים ימימה. לית לך אלא כיי דאמר רבי יוחנן כל מילה דלא מחוורא מסמכין ליה מן אתרין סגין. נשים מניין (דברים יא) ולמדתם אותם את בניכם ולא בנותיכם החייב בתורה חייב בתפילין נשים שאין חייבות בתורה אין חייבות בתפילין התיבון הרי מיכל בת שאול היתה לובשת תפילין אשת יונה היתה עולה לרגל ולא מיחו בידם חכמים. רבי חזקיה בשם רבי אבהו אשתו של יונה היא שבה מיכל בת שאול מיחו בה חכמים. הוון בעיי מימר על דעתון דרבנן אין מחוור על דעתיה דרבן גמליאל מחוור אמר רבי ירמיה בשם ר' שמואל שיערו לומר עד מקום שגבהו של ראש מחזיק וכמה מחזיק שתים מעתה אפילו בחול אמר רבי חגיי אין בעי מיהב יהבי אמר רבי זריקא אסברי רב המנונא עד מקום שמוחו של התינוק רופף. תמן תנינן על תרנגול שנסקל בירושלם שהרג את הנפש ראה ראשו של תינוק רופף הלך וניקרו אמר רבי יוסי כיני מתניי ובלבד על ידי שנים ר' יוסי בי ר' בון בשם ר' אחא ואפילו שנים שנים. הוו בעי מימר על דעתהון דרבנן אין מחוור על דעתיה דר' אחא מחוור. ויביאם בידו מוטב להביאם דרך מלבוש ולא דרך משאוי

דף נט, ב פרק י הלכה א גמרא מוטב לדחות את השבת פעם אחת ולא שני פעמים. תני אחד האיש ואחד האשה הוון בעיי מימר מאן דמר מחוור היא ניחא מאן דמר אינו מחוור לא יהא מחוור אצל האיש ויהא מחוור אצל האשה. א"ר לעזר מאן תנא אשה רבן גמליאל דתני טבי עבד רבן גמליאל היה נותן תפילין ולא מיחו בידו חכמים וכא מיחו בידו הוא עבד היא אשה. במה דברים אמורים בישנות אבל בחדשות מותר למה ישנות בדוקות וחדשות אין בדוקות. תני תפילין צריך לבודקן אחת לשנים עשר חדש דברי ר' רשב"ג אומר אינן צריכות בדיקה. הלל הזקן אומר אלו מאבי אמה

הן. מצא שנים שלשה צבתין בודק זוג ראשון מצבת ראשון וכן בשני וכן בשלישי. יצחק בן אלעזר שאל אחד חזקה לכולם או כל אחד ואחד בפני עצמו אין תימר אחד חזקה לכולן בודק זוג ראשון מצבת ראשון אין תימר כל אחד וא' חזקה בפני עצמו בודק שלשה זוגות מכל צבת וצבת: ובסכנה מכסן והולך לו. אם היה עונת גשמים הרי זה מעטף בעור ומכסן. ר' אחא בשם ר' בא הדא דתימר ברך אבל בקשה כמשאוי הוא בשהיה המקום מנדרן אבל לא היה המקום מנדרן לא בדא:

דף נט, ב פרק י הלכה ב משנה רבי שמעון אומר נותנו לחבירו וחבירו לחבירו עד שהוא מגיע לחצר החיצונה

דף ס, א פרק י הלכה ב משנה וכן בנו נותן לחבירו וחבירו לחבירו אפילו הן מאה ר' יהודה אומר נותן אדם חבית לחבירו וחבירו לחבירו אפילו חוץ לתחום אמרו לו לא תהלך זו יותר מרגלי בעליה:

דף ס, א פרק י הלכה ב גמרא ר' אליעזר ור' אבדימי תרוייהו בשם ר' מנא חד אמר בתינוק של סכנה מותיב ליה חברייהא אם בתינוק של סכנה יביאו ביד א"ל ביכול להביאו דרך היתר. ריש לקיש בשם לוי סוכיא במערה מכד לכד היא מתני'. דלא כן ר' יהודה כדעתיה דר' יהודה אומר משקה טופח:

דף ס, א פרק י הלכה ג משנה הקורא בספר על האסקופה ונתגלגל הספר מידו גוללו אצלו. היה קורא בראש הגג ונתגלגל הספר מידו עד שלא הגיע לעשרה טפחים גוללו אצלו ומשהגיע לעזרה הופכו על הכתב רבי יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא החוט גוללו אצלו רבי שמעון אומר אפילו בארץ עצמה גוללו אצלו שאין דבר משום שבות עומד בפני כתבי הקודש:

דף ס,ב פרק י הלכה ג גמרא מתניי באסקופה מותרת אבל חוץ לאסקופה אסור'. תיפתר שהיה יושב וקורא בו מבעוד יום ושכח והוציאו: עד שלא הגיע לעשרה טפחים גוללו אצלו משהגיע לעשרה טפחים אסור. ר' יעקב בר אחא בשם ר' יסא דר' יודה היא דאמר אסור להשתמש באויר עשרה טפחים: משהגיע לעשרה טפחים הופכו על הכתב. למה שלא יתבזה הכתב ואתייה כדמר ר' אחא ר' שמואל בר נחמן ספר שאין עליו מפה הופכו על הכתב שלא יתבזה הכתב: ר' יודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא החוט גוללו אצלו. מחלפה שיטתיה דר' יודה תמן הוא אמר אסור להשתמש באויר עשרה וכא אמר הכין א"ר יוחנן לית כאן ר' יודה אלא ר' מאיר דברי חכמים. ר' יוסי אומר בשם ר' יוחנן לא סוף דבר ספר אלא אפילו פסוקיא:

דף ס,ב פרק י הלכה ד משנה זיז שלפני החלון נותנין עליו ונוטלין ממנו בשבת:

דף ס,ב פרק י הלכה ד גמרא לא אמר אלא אחת אבל שתים אסור שאין שתי רשויות משתמשות ברשות אחת בשאין בהן רוחב ד' אבל יש בהן רוחב ד' הדא דמר ר' אחא בשם ר' יוחנן זיזין וכתלין שגבוהין עשרה ורחבין ארבעה מותר לכאן ולכאן ובלבד שלא יחליף:

דף ס,ב פרק י הלכה ה משנה עומד אדם ברשות היחיד ומטלטל ברשות הרבים ברשות הרבים ומטלטל ברשות היחיד

דף ס,א פרק י הלכה ה משנה ובלבד שלא יוציא חוץ לארבע אמות לא יעמוד אדם ברשות היחיד וישתין ברשות הרבים ברשות הרבים וישתין ברשות היחיד וכן לא ירוק רבי יהודה אומר אף מי שנתלש רוקו מפיו לא יהלך ד"א עד שירוק:

דף סא,א פרק י הלכה ה גמרא לא סוף דבר עומד ברשות היחיד ומטלטל ברשות הרבים ברשות הרבים ומטלטל ברשות היחיד ובלבד שלא יוציא חוץ לד"א. אמר רב מתניי אמרה כן לא יעמוד אדם ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים ברשות הרבים ויפתח ברשות היחיד אלא אם כן <הכניס> ועשה לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים דברי רבי מאיר. רב אמר בפיהה רבי יוחנן אמר בפיהה דלא כן ר' יודה כדעתיה דאמר משקה טופח חיבור. לא סוף דבר עומד ברשות היחיד ומשתין ברשות הרבים אלא אפילו עומד ברשות הרבים ומשתין ברשות הרבים והן מתגלגלין ויורדין לרשות היחיד אסור אמר רבי יוסי בי רבי בון לא סוף דבר עומד ברשות הרבים ומשתין ברשות היחיד אלא אפילו עומד ברשות היחיד ומשתין ברשות היחיד ומתגלגלין ויורדין לרשות הרבים אסור. אמר ר' יסא הדא אמרה סילון העומד ברשות הרבים גבוה עשרה ורחב ארבעה אין שופכין לתוכו מים שמתגלגלין ויורדין:

דף סא,א פרק י הלכה ו משנה לא יעמוד אדם ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד אלא אם כן הכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה וכן בגת קולט אדם מן המזחילה למטה מעשרה טפחים מן הצינור ומכל מקום שותה:

דף סא,א פרק י הלכה ו גמרא ניחא ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד אין פיו למעלה מעשרה טפחים שנייא היא שמתגלגלין ויורדין. תני גמל שראשו ורובו מבפנים מלעיטין אותו מבפנים מבחוץ מלעיטין אותו מבחוץ ניחא מבפנים מלעיטין אותו מבפנים מלעיטין אותו מבחוץ אין פיו

דף סא,ב פרק י הלכה ו גמרא למעלה מעשרה טפחים. רבי יוסי בי רבי בון מחלפה שמועתיה לא כן אמר רבי יעקב בר אחא בשם ר' חנינה שכל שלשה

ושלשה שהן סמוכין למחיצה כמחיצה. תיפתר ביוצא חוץ לשלשה שאין בו רוחב ארבעה. נעץ קנה והקיפו מחיצה וזרק מרשות הרבים לתוכו. רבי יצחק בן אלעזר אומר כמחלוקת התיב רבי יודן והתנינן היתה עומד בראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגרשת. אמר רבי אליעזר מתניי אמרה בגג שיש לו מעקה והוא שירד לאויר מעקה ושאין לו מעקה שירד לאויר שלשה שהן סמוכין לגג שכל שלשה הסמוכין לגג כגג הן א"ר חייה וכן בגת לעניין מעשר. ר' יהודה אומר דר"מ היא דאמר את רואה את הכותל כגמום. ר' יעקב בר אחא בשם ר' לעזר דברי הכל במשתפע עשרה טפחים מתוך שלשה. ר' יוסי בעי אם במשתפע עשרה טפחים לא מתוך שלשה כגג הן. מה נן תמן שאינו צריך ניחא את אמר עד שיניח כאן שצריך ניחא לא כל שכן א"ר חנינא קומי ר' מנא מ"מ לא נח א"ל מכיון שאין בו רוחב ד' אפילו נח כאילו לא נח:

דף סא, ב פרק י הלכה ז משנה בור בר"ה וחלייתו גבוה עשרה טפחים חלון שעל גביו ממלין ממנו בשבת אשפות ברשות הרבים

דף סב, א פרק י הלכה ז משנה גבוה עשרה טפחים חלון שעל גבה שופכין לתוכה מים בשבת:

דף סב, א פרק י הלכה ז גמרא אין את רואה עמוק כגבוה. שאין בפיו רוחב ארבעה. עד כדון בסתום היה מופלג רב ושמואל חד אמר נותן נסר וחד אמר נועץ קנה ולא ידעינן מאן מר דא ומאן מר דא מן מה דתני שמואל למעלה מעשרה שבות הוא דין אמר נותן נסר. היו שנים תרין אמורין חד אמר עשרה וחורן אמר ארבעה מתיב מאן דמר עשרה למאן דמר ארבע לא נמצאו שתי רשויות משתמשות ברשות אחת אמר ליה רה"ר מבטלת:

דף סב, א פרק י הלכה ח משנה אילן שהוא מיסב על הארץ אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים

מטלטלין תחתיו שרשיו גבוהין מהארץ שלשה טפחים לא ישב עליהן הדלת שבמוקצה והחדקין שבפירצה ומחצלת אין נועלין בהן אלא אם כן היו גבוהין מן הארץ:

דף סב,א פרק י הלכה ח גמרא ובלבד שלא יהו בו יותר מבית סאתים ולא יהו מחיצות גבוהות עשרה ולא יהו פרצות יותר מעשר ולא יהא עומד כנגד עומד ופרוץ כנגד פרוץ. ר' אחא בשם רב אסור לתלוש שרשי זמורה בשבת. היא שרשי אילן היא שרשי כרוב. בגבוהין שלשה אבל אין גבוהין ג' כארץ הם. מתני'

דף סב,ב פרק י הלכה ח גמרא בשאין להן צירין אבל יש להן צירין הדא היא דתני דלת גודרת מחצלת גודרת קנקילון גודר. פותח ונועל בשבת ואין צריך לומר ביום טוב. מחצלת הקשורה ותלויה בשבת פותח ונועל בשבת ואין צורך לומר ביום טוב:

דף סב,ב פרק י הלכה ט משנה לא יעמוד אדם ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים ברשות הרבים ויפתח ברשות היחיד אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה עשרה טפחים דברי ר"מ אמרו לו מעשה בשוק של פטמין שהיה בירושלם היו נועלין ומניחין את המפתח בחלון שעל גבי הפתח ר' יוסה אומר שוק של צמרן היה:

דף סב,ב פרק י הלכה ט גמרא ר' אחא ר' חיינה בשם כהנא אין הלכה כר' יודה. ר' אבא בר פפי בעי למה עבד ר"מ את הכותל כגמום בנקוב. אין תימר בגמום אפילו למעלה מעשרה מותר אין תימר בנקוב אפי' למטה מעשרה אסור. פתח גנות שיש להן בית שער מבפנים פותח ונועל מבחוץ פותח ונועל מבחוץ מיכן ומיכן פותח ונועל מיכן ומיכן לא מיכן ולא מיכן ה"ז נוטל את המפתח ופותח ונועל ומניחו במקומו. בד"א בזמן שהמנעול למעלה מעשרה טפחים אבל אם היה המנעול למטה מעשרה טפחים הרי זה נוטל את המפתח מתוך האסקופה ופותח ונועל ומניחו במקומו

דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אף על פי שהמנעול למעלה מעשרה טפחים. אבל אם היה המנעול למטה מיי טפחים מביא המפתח מע"ש ופותח ונכנס ומטלטלו בתוך הבית ונועל ונותנו בחור למעלה מן המשקוף אם היה החור של ארבעה טפחים אסור שאין משתמשין מרשות לרשות דרך רשות.

דף סג, א פרק י הלכה ט גמרא הדא אמרה בגמוס עבד לה ר' יודה. ניחא מבפנים צריך בית שער. מבחוץ צריך בית שער. לא נמצאו שתי רשויות משתמשות ברשות אחת:

דף סג, א פרק י הלכה י משנה נגר שיש בראשו קלוסטר' ר' לעזר אוסר ור' יוסה מתיר א"ר לעזר מעשה של בה"כ בטיבריה שהיו נוהגין בו היתר עד שבא ר"ג והזקנים ואסרו להן ר' יוסה אומר איסור היו נוהגין בו בא ר"ג והזקנים והתירוהו להן נגר הנגרר נעולין בו במקדש אבל לא במדינה והמונח כאן וכאן אסור ר' יהודה אומר המונח במקדש והנגרר במדינה:

דף סג, א פרק י הלכה י גמרא א"ר יוסי בר' כדברי מי שמתיר עושה הנגר טפל לקלוסטר' כדברי האוסר עושה הקלוסטר' טפל לנגר. אי זהו נגר אמר ר"י קשור אע"פ שאינו תלוי. אר"י משכני חילפיי והראני של בית ר' קשור אע"פ שאינו תלוי. אר"י אתיא דיחידאה דהכא כסתמא דתמן ודיחידאה דתמן כסתמא דהכא. ר' יוסה בעי קומי ר' ירמיה היך עבדין עובדא א"ל מן דאר"י משכנו חילפיי והראני של בית ר' קשור אף על פי שאינו תלוי הדא אמרה כר' יהודה עבדין עד שיהא קשור בדלת. ר' ינאי חמוי דר' אמי עד שיהא קשור בדלת בדבר שיכול להעמידו. נגרה הדא ר"א קטר בגמי נשמט אסור. נקמז רבי יעקב בר אחא בשם רבנן

דף סג,ב פרק י הלכה י גמרא מדדהו בראשי
אצבעותיו. ר' בא בר כהנא ר"ח בר אשי בשם רב הלכה
כר' יוסי:

דף סג,ב פרק י הלכה יא משנה מחזירין ציר התחתון
במקדש אבל לא במדינה העליון כאן וכאן אסור
מחזירין רטייה במקדש אבל לא במדינה אם בתחילה
כאן וכאן אסור:

דף סג,ב פרק י הלכה יא גמרא א"ר יוסי בי ר' בון לא
כל שבות התירו במקדש. תני לא יקנח אדם את
האיספלנית שלא יבוא לידי מירוח והממרח בשבת
חייב חטאת. והתני החליקה ממטן מחזירה מלמעלן
החליקה מלמעלה מחזירה מלמטה. מגלה מקצת
איספלנית מיכן ומקנח המכה מיכן ומגלה מקצת
איספלנית מיכן ומקנח המכה מיכן אבל לא יקנח את
האיספלנית שלא יבוא לידי מירוח והממרח בשבת
חייב חטאת. תני רטייה שתפחה מחזירין אותה בשבת
ר' יעקב בר אחא בשם ר' יסא והיא שתפחה כנגד המכה
והתני החליקה מלמטן מחזירה מלמעלן החליקה
מלמעלן מחזירה מלמטן ובלבד שלא תצא רשות כל
אותה המכה. רבי יוסי בי ר' בון בשם ר' יסא מכה
שנתרפאת נותנין עליה רטייה שאינו אלא כמשמרה. ר'
בון בשם רבנן דתמן נותנין רטיי' ע"ג מכה בשבת שאינו
אלא כמשמרה א"ר תנחומא חוץ מעלי גפנים שהן
לרפואה. א"ר הונא הדא פואה עיקר טב היא סגין כד
אית בה חמשה או שבעה או תשעה קוטרין ובלבד דלא
יתן מויי. אין קורין פסוק ע"ג מכה בשם וההן דקרא
על יברוחא אסור. בוא וקרא פסוק זה על בני שהוא
מתבעת תן עליו ספר או תפילין בשביל שישן
אסור. והתני אומרים היו שיר של פגעים בירושלם
א"ר יודן כאן עד שלא נפגע וכאן משנפגע. אי זהו שיר
פגעים (תהילים ג) מה רבו צרי וכל המזמור (תהילים
צא) יושב בסתר עליון עד כי אתה ה' מחסי:

דף סג, ב פרק י הלכה יב משנה קושרין נימין במקדש אבל לא במדינה אם בתחילה כאן וכאן אסור חותכין יבלת במקדש אבל לא במדינה אם בכלי כאן וכאן אסור:

דף סד, א פרק י הלכה יב גמרא א"ר יוסי בי ר' בון דרשב"א היא דתני רשב"א נימא שבכינור שנפסקה וקשרה היא אינה משמעת את הקול אלא משלשל מלמעלן ועונג מלמטה. תני רשב"א אומר הכהנים והלויים וישראל וכלי שיר מעכבין את הקרבן: חותכין יבלת במקדש אבל לא במדינה. תמן תנינן חתיכת יבלתו אין דוחין והכא את אמר הכין ר' סימון בשם רבי יהושע בן לוי בשם רבי פדת מפני קילקול פייסות אמר רבי והן שהפיסו. אמר רבן שמעון בן לקיש בשם לוי סיכיייה בין בנפרכת בין בשאינה נפרכת רבי שמעון בן יקים אמר כאן בלחה כאן ביבישה ר' יוסי בן חנינא אמר כאן ביד כאן בכלי. אתיא דרבי שמעון בן יקים כבר קפרא ודר' יוסי בן חנינא כר' יוחנן דתני כל המקלקלין פטורין חוץ ממבעיר והעושה חבורה. בר קפרא אמר אפ"י אינו צריך לדם אינו צריך לאפר א"ר יוחנן והוא שיהא צריך לדם או לאפר. ר' אחא ר' חנינא בשם ר' יוחנן כאן וכאן בלחה אנן קיימין והוא שיהא צריך לדם:

דף סד, א פרק י הלכה יג משנה כהן שלקה באצבעו כורך עליו גמי במקדש אבל לא במדינה אם להוציא דם כאן וכאן אסור בוזקין מלח על גבי הכבש בשביל שלא יחליק וממלין מבור הגולה בגלגל בשבת מבור הגדול ומבאר הקר ביום טוב:

דף סד, א פרק י הלכה יג גמרא יהודה ברבי אמר לא שנו אלא גמי אבל לא בניגיון אסור מפני יתור בגדים סברין מימר יתור בגדים כחיסור בגדים. רבי יעקב בר אחא בשם רבי יסא דר' חנינא דא"ר חנינא בלבד שלא יחוץ בינו לבין בגד ולא בין בגד לבגד. על דעתיה דר' חנינא אי זהו יתור בגדים שתי כתנות שתי מצנפות שני

מכנסים שני אבנטיים. כהן שלקה באצבעו וכרך עליה אבנט כל שם אבנט פסול או אינו פסול אלא מלבוש. תני

דף סד, ב פרק י הלכה יג גמרא מעלין בדיובי ומוסיפין בערק לחולה בשבת. מעלין בדיוביט משתמיחה מטיפין בערק אית דבעי מימר עוררה אית דבעי מימר קוקניתה. חצר שירדו בה גשמים והיה בה בית אבל או בית משתה הרי זה נוטל את האבן ומוריד ובלבד שלא יעשה בשבת כדרך שעושה בחול. תני אין ממלין בעדשה בשבת אם כחס על החבל או על המשיחה מתיר: ממלין מבור הגולה בגלגל בשבת מבור הגדול ומבור הקר ביום טוב. מפני מה ממלין מבור הקר בגלגל ביום טוב. אלא בשעה שעלו ישראל מן הגולה חנו על אותה הבאר והתנו עמהן נביאים שיהו ממלין מבור הקר בגלגל ביי"ט. לא כל הבארות הקר התירו אלא אותה הבאר שחנו עליה בלבד. היך מה דאת אמר תמן מה שהותר הותר וכא מה שהותר הותר:

דף סד, ב פרק י הלכה יד משנה שרץ שנמצא במקדש כהן מוציאו בהמיינו שלא לשהות את הטומאה דברי ר' יוחנן בן ברוקה ר' יהודה אומר בצבת של עץ שלא להרבות את הטומאה מאיכן מוציאין אותו מן ההיכל ומן האולם ומבין האולם ולמזבח דברי רבי שמעון בן ננס ר' עקיבה אומר מקום שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת משם מוציאין אותו ושאר כל המקומות כופין עליו פסכת ר' שמעון אומר מקום שהתירו לך חכמים משלך נתנו לך שלא התירו לך אלא משום שבות:

דף סה, א פרק י הלכה יד גמרא אמר לו ר' יוחנן בן ברוקה לא נמצאת משהא בטומא' אמר לו לא נמצאת מרבה בטומאה. אמר לו מוטב לעבור על מצות לא תעשה שלא באת לידי ממצות לא תעשה שבאת לפניו. אמר רבי יוסי בי ר' בון אתייה אילין פלוגתא כאילין פלוגתא דתנינן תמן כיצד מפרישין חלה

בטומאה ביום טוב רבי אלעזר אומר לא תקרא לה שם עד שתיאפה בן בתירה אומר תטיל לצונין. אמר לו ר' יהושע לא נמצאתה כשורף קדשים ביום טוב אמר לו רבי אליעזר מאיליהן הן נשרפין אמר לו ר' יהושע לא נמצאת עובר על לא יראה ולא ימצא אמר לו מוטב לעבור על מצות לא תעשה שלא באת לידך ממצות לא תעשה שבאת לפניך. תמן תנינן הניתנין במתן אחת שנתערבו בניתנין מתנה אחת ינתנו במתנה אחת מתן ארבע במתן ארבע ינתנו מתן ארבע. מתן ארבע במתן אחת ר"א אומר ינתנו מתן ארבע ר' יהושע אומר ינתנו מתן אחת אמר לו ר"א לא נמצאת עובר על בל תגרע אמר לו ר' יהושע לא נמצא עובר על בל תוסיף אמר לו מוטב לעבור על מצות לא תעשה שלא באת לידי ממצות לא תעשה שבאת לידי. תמן תנינן הכניס ראשו ונתן על תנוך אזנו ידו ונתן על בוהן ידו ורגלו וכו'. מחלפה שיטת ר' יהודה תמן הוא אומר אסור להערים וכא אומי מותר. תמן שמא יכניס ראשו ורובו ויהא ענוש כרת ברם הכא משום מכניס כלים טמאים בשבת. מחלפה שיטה דרבנין תמן אמרין מותר להערים וכא אמרין אסור להערים. תמן דלא יסאבתיה תלתא זימנין ברם הכא טומאה ידיעה מבפנים היא. ואפשר לה לצאת בלא שהות בלא טומאה אמר לו מוטב לו לעבור על מצות ל"ת שלא באת לידו ממצות ל"ת שבאת לפניו. הוציא ממקום שחייבין עליו כרת ונפל למקום שאין חייבין עליו כרת

דף סה,ב פרק י הלכה יד גמרא כבר נראית לצאת מצאת אחר בצידו מוציא את שניהם או אינו מוציא אלא את שנראה לצאת. הוא היה אומר צבת בצבת עבד. צבתא קדמייתא מה הוות ביריה הוות. אמר רבי חנינא קומי ר' מנא ומה את אמר לה. מצבתא אחת למדו כמה צבותות וכא משביתה אחת למדו כמה שביתות: